

การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
กรณีศึกษาในนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

นางสาวภาณุมาศ เสนีย์ศรีสกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ (สหสาขาวิชา)

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

PERCEPTION OF RISK BEHAVIOR AFFECTED TO SEXUAL RELATIONSHIP AMONG
TEENAGERS : A CASE STUDY OF VOCATIONAL STUDENTS IN BANGKOK

Miss Phanumas Seneesrisakul

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Human Sexuality

(Interdisciplinary Program)

Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

:กรณีศึกษาในกลุ่มนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในเขต

กรุงเทพมหานคร

โดย

นางสาวภาณุมาศ เสนีย์ศรีสกุล

สาขาวิชา

เพศศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์ ดร.อุษณีย์ พึ่งปาน

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.พรพจน์ เปี่ยมสมบุญ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ เขี่ยมสุภาชิต)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ ดร.อุษณีย์ พึ่งปาน)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ อิศรภักดี)

ภาณุมาศ เสนีย์ศรีสกุล : การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
กรณีศึกษาในกลุ่มนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (PERCEPTION OF
RISK BEHAVIOR AFFECTED TO SEXUAL RELATIONSHIP AMONG TEENAGERS:
A CASE STUDY OF VOCATIONAL STUDENTS IN BANGKOK) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
หลัก : อ.ดร.อุษณีย์ ฟังปาน, 95 หน้า

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์
ของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับอาชีวศึกษา การสุ่มตัวอย่างเลือกโรงเรียน อยู่เขตชั้น นอก
ชั้นกลางและชั้นใน เขตกรุงเทพมหานคร จากนั้นสุ่มแต่ละเขต โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย ได้ 5 โรงเรียน
และเลือกนักเรียนที่ ศึกษาอยู่ในระดับปวส .ชั้นปีที่ 1 ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน
วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้
สถิติวิเคราะห์ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงและการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การ
มีเพศสัมพันธ์

ผลการศึกษาคุณลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 50.2 เป็นนักเรียน
ชาย และ ร้อยละ 49.8 เป็นนักเรียนหญิง ส่วนใหญ่ อยู่อายุ 18-19 ปี และนับถือศาสนาพุทธ สาขาวิชาที่
เรียนมีทั้งหมด 17 สาขา แต่จะแตกต่างกันทั้งเพศชาย เพศหญิง และแตกต่างกันในแต่ละโรงเรียน
ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 67.8) ได้รับความช่วยเหลือจากบิดา
มารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3567.25 บาท

การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทั้ง 5 ด้าน คือ การมีคูรัก /แฟน การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่า นักเรียนร้อยละ 73.5
เคยดื่มแอลกอฮอล์ และ ร้อยละ 43.2 เคยใช้สารเสพติด โดยสารเสพติดที่ใช้ส่วนใหญ่คือ บุหรี่ การมี
คูรัก/แฟน พบว่า ร้อยละ 82.8 เคยมีคูรัก/แฟน และ ร้อยละ 61.8 เคยมีเพศสัมพันธ์ และมีนักเรียน
มากกว่าครึ่งที่เคยใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และไปเที่ยวสถานเริงรมย์

การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์พบว่า การดื่มแอลกอฮอล์ กา รใช้สารเสพติด
การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ และการมีคูรัก เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่
นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} \leq .05$)

สาขาวิชา เพศศาสตร์

ลายมือชื่อนิติ.....

ปีการศึกษา 2554

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

5287325020 : MAJOR HUMAN SEXUALITY

KEYWORDS : RISK BEHAVIOR VOCATIONAL STUDENTS

PHANUMAS SENEESRISAKUL : PERCEPTION OF RISK BEHAVIOR AFFECTED TO SEXUAL RELATIONSHIP AMONG TEENAGERS : A CASE STUDY OF VOCATIONAL STUDENTS IN BANGKOK. ADVISOR: USANEYA PERNGOPARN ,Ph.D., 95 pp.

The purpose of this research was to study perception of risk behavior affected to sexual relationship. The data were collected through self-administered questionnaires from 400 vocational students aged over 18 years old who currently studied in vocational schools in Bangkok. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, median, standard deviation. The relationship between 5 independent variables and the dependent variable was tested through Chi-square.

The results found that 50.2% of the sample students were male and 49.8% were females. Almost 80% aged between 18-19 years old. Departments were different both sex and education background. Almost 67.8% receive monthly income from their parents. Their average monthly income was 3567.25 Baht

With regard to risk behavior, it was found that 73.5% of the sample students drank alcohol and 43.2% used drug and cigarette is the most addictive substance being used. About 82.8% had girlfriends or boyfriends and 61.8% reported of sexual intercourse experiences. More than half of students in this study watched pornographic materials and went to entertainment outside.

By using Chi-square to found the relationship between risk behavior (drank alcohol, used drug, watched pornographic materials, went to entertainment outside, had girlfriends or boyfriends) and sexual intercourse experiences, the study showed that there were significant relationship ($P\text{-value} \leq .05$)

Field of Study : Human Sexual

Student's Signature

Academic Year : 2011

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ลงได้ดี วยความกรุณาจาก อาจารย์ ดร .อุษณีย์ ฝั่งปาน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้แนวคิด หลักการ คำแนะนำ และความรู้อื่น ๆ ในการวิเคราะห์ วิจัย อันเป็นพื้นฐานการทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งการตรวจทานต้นฉบับ และให้คำแนะนำในการปรับแก้ วิทยานิพนธ์ จนสามารถพัฒนาให้เสร็จสมบูรณ์เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รศ .ดร. สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต ที่กรุณามาเป็นประธานสอบ และ รศ . ดร. พิมลพรรณ อิศรภักดี ที่กรุณามาเป็นกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย ในการสอบวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร. สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต รศ.ดร.มานพ คนะโต และ ผศ .ดร.รัตนา สำโรงทอง ที่กรุณาตรวจสอบแบบสอบถาม ให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษาในการปรับปรุงแก้ไข

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.เขมิกา ยามะรัต ที่กรุณาให้การอบรมสั่งสอน ให้ความรู้ ให้ คำปรึกษา ตลอดจนให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณค่าต่อผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรเพศศาสตร์ ที่คอยให้คำปรึกษาในการเรียน การสอน และอำนวยความสะดวกในการประสานงานเกี่ยวกับหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่ศึกษา รวมทั้ง ขอขอบคุณ พี่ๆ เพื่อนๆ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเพศศาสตร์ ที่ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และเป็น กำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณ บิดา และครอบครัว ที่คอยให้กำลังใจ และสนับสนุนลูกในทุกๆ อย่าง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
คำจำกัดความในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
วิจัยรุ่น.....	9
ความหมายของวิจัยรุ่น.....	9
พัฒนาการทางเพศของวิจัยรุ่น.....	11
ความต้องการของวิจัยรุ่น.....	15
พฤติกรรมทางเพศ.....	16
ความหมายของพฤติกรรมทางเพศ.....	16
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ.....	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	37
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	37

	หน้า
เกณฑ์การคัดเลือกเข้าเกณฑ์การคัดออก.....	38
จริยธรรมในงานวิจัย.....	38
งบประมาณ.....	38
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	
ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	39
ประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตามเพศ.....	45
ประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตามกลุ่ม ตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์.....	72
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	
สรุปผลการวิจัย	82
อภิปรายผล	83
ข้อเสนอแนะ.....	92
รายการอ้างอิง.....	94
ภาคผนวก.....	100
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	112

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	39
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละสาขาวิชาที่เรียนของกลุ่มตัวอย่าง.....	41
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม.....	42
ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและพฤติกรรมเสี่ยงด้าน การ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	45
ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและพฤติกรรมเสี่ยงด้าน การ ใช้สารเสพติด.....	46
ตารางที่ 4.6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่างและ พฤติกรรมเสี่ยงในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา.....	52
ตารางที่ 4.7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่างกับ พฤติกรรมกาไปเที่ยวสถานเริงรมย์ในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา.....	54
ตารางที่ 4.8 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และพฤติกรรมด้านการมีคูรััก.....	56
ตารางที่ 4.9 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และพฤติกรรมด้านการมี เพศสัมพันธ์ (กับบุคคลอื่นรวมทั้งคูรััก/แฟน).....	57
ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาและเพศ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด.....	61
ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงและเพศของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด.....	66
ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาและเพศ ของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์.....	72
ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงและเพศของกลุ่มตัวอย่างที่ เคยมีเพศสัมพันธ์.....	76

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย ที่รับเอาค่านิยมความเป็นสากล ทั้งจากตะวันตกและ ตะวันออกมาเชื่อมโยงกับวิถีความเป็นไทย และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือ การเลียนแบบ พฤติกรรมของซีกโลกตะวันตก ที่มีอิสระเสรีในการแสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเอง (สำนักงาน คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , 2553) ซึ่งวัยรุ่นเป็นกลุ่มหนึ่งที่รับเอาวัฒนธรรมตะวันตก มาใช้โดยไม่ไตร่ตรองว่า สิ่งใดควรทำ สิ่งใดไม่ควรทำ ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ที่มี การกระจายและเผยแพร่ข้อมูลได้อย่างอิสระ ทำให้ดึงดูดความสนใจของวัยรุ่น และวัยรุ่นสามารถ เข้าถึงสื่อต่างๆ ที่มีส่วนกระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้ง่าย นอกจากนี้ สถานะเชิงพาณิชย์ เช่น ผับ เคาท์ บาร์ คา เฟ ที่สร้างบรรยากาศ และการแสดงโชว์ที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีให้เห็นได้ทั่วไป จึงเป็นส่วนหนึ่ง ในการกระตุ้นให้วัยรุ่น มีแนวโน้มที่จะเรียนรู้เรื่องเพศ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วขึ้น (ฐิติพร อิงคถาวรวงศ์ และคณะ, 2549)

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางเพศที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีแรงขับทางเพศสูง ต้องการเรียนรู้ ในเรื่องเพศ (Neinstein and Anderson, 1996) จึงทำให้วัยรุ่นสนใจต่อตนเอง และสนใจเพื่อนต่างเพศ มากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นวัยที่อยากรู้ อยากรทดลอง ต้องการอิสระจากผู้ใหญ่ และต้องการหา ประสบการณ์ใหม่ๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศ (อนงค์ ชีวาพันธ์ , 2544) และเมื่อมีสิ่งภายนอกมากระตุ้น เช่น สถานะเชิงพาณิชย์ สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือการไปที่สถานบันเทิง จึงเป็นเหตุจูงใจให้มีโอกาสเกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ในที่สุด จากข้อมูลของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี 2552 พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักเรียนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 81.9 มีพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศ และอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เช่น การดื่มสุรา เปียร์ไวน์ การรับข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ เรื่องเพศ การใช้สารเสพติด เป็นต้น

จากรายงานสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า แนวโน้มของการเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้นจากเดิม 3 เท่าตัว โดยมีการบริโภคเฉลี่ย 58 ลิตร ต่อคนต่อปี ซึ่งสูงเป็นอันดับ 5 ของโลก โดยในวัยรุ่นชาย เริ่มดื่มเมื่ออายุ 11-19 ปี ส่วนในวัยรุ่นหญิงเริ่มดื่มเมื่ออายุ 15-19 ปี (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ , 2010) ข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุขในปี 2553 จากการสำรวจปัญหาด้านสุขภาพวัยรุ่นไทย 21 จังหวัดทั่วประเทศ จำนวน 43,693 คน โดยแบ่งเป็น เพศชาย 20,213 คน และเพศหญิง 23,480 คน อายุเฉลี่ย 13-17 ปี พบว่า วัยรุ่นร้อยละ 51 เคยดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และอายุเฉลี่ยของการเริ่มดื่มคือ อายุ 13 ปี และจากงานวิจัย ของสาวิตรี

ลักษณะการช้ำ และคณะ (2550) พบว่าวัยรุ่นไทยอายุ 12-19 ปี โดยร้อยละ 24 ในนักเรียนหญิง และร้อยละ 40 ในนักเรียนชาย มีอัตราการดื่มแอลกอฮอล์แบบประจำเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และนักเรียนชายร้อยละ 17.6 นักเรียนหญิงร้อยละ 9.6 เคยดื่มแอลกอฮอล์และมีเพศสัมพันธ์ และยังพบว่าร้อยละ 4.5 ของนักเรียนหญิงเคยถูกลวนลามหรือมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจ

การเปิดรับสื่อหรือข่าวสารต่างๆผ่านสื่อ เช่น การใช้บริการอินเทอร์เน็ต การดูจากสื่อโทรทัศน์ หรืออ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ ที่แพร่หลายในปัจจุบัน อาจมีทั้งสื่อที่เป็นไปในทางบวก มีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ แต่ในขณะเดียวกันสื่อที่เป็นทางลบ มีเนื้อหาช่วยยู่หรือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศก็มีมากเช่นกัน จากการสำรวจของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในปี 2552 พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ยอมรับว่าตนเรียนรู้การมีเพศสัมพันธ์จากหนังสือ และสิ่งพิมพ์ลามก รวมทั้งวีดิทัศน์ อินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมดังกล่าวจะลงท้ายด้วยการมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด

สภาพแวดล้อมที่อยู่รอบๆตัววัยรุ่นก็มีความสำคัญ ดังที่ Shuterland (อ้างถึงใน พจนานุกรมจิตวิทยา, 2547 : 3) กล่าวว่า การที่คนเราจะมีพฤติกรรมเช่นใด เป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมหรือสิ่งภายนอกนั้นๆ โดยถ้าอาศัยอยู่ในสถานที่ที่มีสิ่งยั่วยุใจต่างๆ อาจส่งผลให้วัยรุ่น มีพฤติกรรมเรียนรู้ตามรูปแบบที่พบเห็น และนำไปปฏิบัติได้ จากรายงานการสำรวจของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี 2553 พบว่า หลายจังหวัดในประเทศไทย มีพื้นที่เสี่ยง และสถานเริงรมย์ต่างๆมากกว่าพื้นที่ดี 2-3 เท่า และสถานเริงรมย์เหล่านี้ เป็นสถานที่ที่ก่อให้เกิดการช่วยยู่หรือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากขึ้น

พฤติกรรมเสี่ยงดังที่กล่าวมาข้างต้น อาจนำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นได้ ในขณะที่วัยรุ่นส่วนใหญ่กำลังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมักขาดความรับผิดชอบ ขาดการป้องกัน และไม่ปลอดภัย (คณะกรรมการอำนวยการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ, 2544) จากรายงานการประชุมของกรมอนามัย ครั้งที่ 3 ปี พศ. 2554 พบว่า วัยรุ่น ร้อยละ 36 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก อายุเฉลี่ย 16 ปี และมีแนวโน้มที่จะมีอายุน้อยลงเรื่อยๆ โดยที่เพศชายอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 15 ปี และเพศหญิงอายุเฉลี่ย 16 ปี ซึ่งเร็วกว่าเมื่อ 10 ปีที่แล้ว ที่อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 19 ปี และพบว่านักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่ปี พศ. 2549-2553 มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น (กรมอนามัย, 2554 : ออนไลน์)

จากรายงานสถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ประเทศสหรัฐอเมริกาของ CDC (Centers for Disease Control and Prevention) (Centers for Disease Control and Prevention, 2010 : online) ในปี 2552 พบว่า มีผู้ป่วยที่ติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือที่เรียกว่ากามโรครายใหม่ เพิ่มขึ้นจำนวน 19 ล้านคนทั่วโลก โดยอายุเฉลี่ยของผู้ป่วยจะอยู่ระหว่าง 15-49 ปี ซึ่งคล้ายคลึงกับรายงานการเฝ้าระวังโรค ของสำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ในปี 2554 ตั้งแต่เดือน

มกราคม ถึง เดือนเมษายน พบว่ามีจำนวนผู้ป่วยโรคติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 8,048 คน ซึ่งเป็นผู้ป่วยที่อยู่ในกลุ่มวัยรุ่น อายุ 15 -24 ปี จำนวน 2,524 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย 1,289 คน และเพศหญิง 1,135 คน เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่า ในกลุ่มนักเรียน นักศึกษานั้น มีจำนวนผู้ป่วยโรคติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 1,280 คน และการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กนักเรียน และเด็กอาชีวศึกษา สาเหตุส่วนใหญ่ของการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ เนื่องมาจากการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อุปถัมภ์ หรือคู่นอนฉาบฉวย ซึ่งชี้ให้เห็นว่าวัยรุ่นยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศที่ถูกต้อง จนมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยและติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ดังกล่าว นอกจากนี้จะเสี่ยงต่อ โรคติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ แล้วยังเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีอีกด้วย

องค์การเอดส์แห่งสหประชาชาติ หรือ ยูเอ็นเอดส์ (UNAIDS) รายงานว่า ในปี พ.ศ. 2553 มีผู้ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี เกือบ 60 ล้านคนทั่วโลก นับตั้งแต่ที่พบการแพร่ระบาด และในจำนวนนี้มีผู้เสียชีวิตไปแล้ว 25 ล้านคน โดยพบว่า ผู้ติดเชื้อเป็นเด็กที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปี ประมาณ 2.3 ล้านคน และคาดว่าจะมีผู้ติดเชื้อรายใหม่เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2554 ประมาณ 4.3 ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้ คาดว่าร้อยละ 40 จะอยู่ในกลุ่มเด็กวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี สอดคล้องกับข้อมูลของ สำนักกระบวนวิเทศกรรมควบคุมโรค ได้รายงานสถานการณ์ผู้ติดเชื้อเอชไอวีในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2527 ถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ.2554 พบว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 372,874 คน โดยกลุ่มอายุที่พบมากที่สุด อยู่ระหว่างอายุ 20-44 ปี ในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี มีจำนวนผู้ป่วยทั้งสิ้น 31,691 คน แบ่งเป็น เพศชาย 17,658 คน เพศหญิง 14,033 คน และสาเหตุส่วนใหญ่ (ร้อยละ84) ของการติดเชื้อเอชไอวี มาจากการมีเพศสัมพันธ์จากปัญหาที่กล่าวมาในข้างต้นนั้น แสดงให้เห็นว่าควรเอาใจใส่ และให้การดูแลกลุ่มวัยรุ่นมากขึ้น เนื่องจากวัยรุ่นมีโอกาสเข้าถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่าวัยอื่นๆ อีกทั้งยังอยู่ในช่วงวัยศึกษาเล่าเรียน และเป็นความคาดหวังของสังคม เป็นวัยที่เต็มไปด้วยการเรียนรู้ มีพลังความคิด พลังแห่งการสร้างสรรค์ แต่ยังคงขาดวุฒิภาวะความพร้อมในหลายๆด้าน เมื่อเกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ทั้งที่อยู่ในวัยเรียน ก็ส่งผลกระทบต่อทางการศึกษา ทำให้วัยรุ่นกลุ่มนี้ต้องออกจากโรงเรียน หรือบางครั้งอาจร้ายแรงเป็นอันตรายถึงชีวิตได้ วัยรุ่นซึ่งถือเป็นเยาวชน เป็นกำลังสำคัญ และเป็นอนาคตของชาติ ถ้าเกิดปัญหาดังกล่าวขึ้นก็จะทำให้ประเทศไทย ขาดกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต

นักเรียนระดับอาชีวศึกษา จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษา จากการสำรวจของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพร่วมกับ มหาวิทยาลัยมหิดล และสถาบันพัฒนาสาธารณสุขอาเซียน (2551) ที่สำรวจพฤติกรรมการมี

เพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสุ่มตัวอย่างที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และระดับอาชีวศึกษาปีที่ 2 ประมาณ 2,000 คน พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษามีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มากถึงร้อยละ 77 และจากงานวิจัยเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในสถานศึกษา เขต กรุงเทพมหานคร ปี พศ. 2545-2547 (สมศักดิ์ วงศ์वास และคณะ) พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษา มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษา 3 เท่า

การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ผ่านมานั้น ส่วนใหญ่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แต่ยังขาดความชัดเจนเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึง การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนป้องกัน หรือปรับเปลี่ยน หรือลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ให้น้อยลง เป็นการตอบสนองนโยบายตามแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของเด็กและเยาวชน ให้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพลดลง เช่นการดื่มสุรา หรือพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้น เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพร้อมที่จะเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา
2. ศึกษาการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ประกอบด้วย
 - ลักษณะทางประชากร
 - เพศ
 - พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 - การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 - การใช้สารเสพติด
 - การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
 - การเที่ยวสถานเริงรมย์
 - การมีคู่อีก
 - การรับรู้พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

คำจำกัดความในการวิจัย

1. **พฤติกรรมทางเพศ** หมายถึง การแสดงออกซึ่งความรู้สึกทางเพศโดยกระทำต่อบุคคลเพศตรงข้าม ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ และการแสดงออกซึ่งความรู้สึกทางเพศโดยการกระทำต่อตนเอง ได้แก่ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
2. **พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ** หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ จำแนกเป็น 5 ด้านคือ
 - การมีคู่วัย หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ที่มีความพึงพอใจ หรือมีความรักต่อกัน และมีการแสดงออกให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้ว่ามีความพึงพอใจ หรือความรักกับอีกฝ่ายหนึ่ง
 - การใช้สื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หมายถึง การอ่านหนังสือที่มีรูปเปลือย รูปโป๊ รูปการร่วมเพศและหนังสือที่มีการบรรยายถึงการร่วมเพศ หรือการดูภาพยนตร์หรือวิดีโอที่แสดงถึงการเฒ่าโลมร่วมเพศ
 - การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง การดื่มเครื่องดื่มต่างๆที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์
 - การใช้สารเสพติด หมายถึง การใช้หรือเสพยาเสพติดในรูปแบบต่างๆของนักเรียน เช่น การเสพยาบ้า การเสพยากระตุ้นต่างๆ
 - การเที่ยวสถานเริงรมย์ หมายถึง การไปเที่ยวสถานบันเทิงต่างๆของนักเรียน เช่น ดิสโก้ ผับ คอกเทลท์ ไนต์คลับ คาราโอเกะ อาบอบนวด
3. **นักเรียนอาชีวศึกษา** หมายถึง บุคคลที่กำลังเรียนอยู่ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1-2 ภาคปกติ ในปัจจุบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษาในวิทยาลัย 2 ระดับคือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) แต่ใน การศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างมาจาก นักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เท่านั้น
4. **การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยง** หมายถึง ความรู้หรือความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง ในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

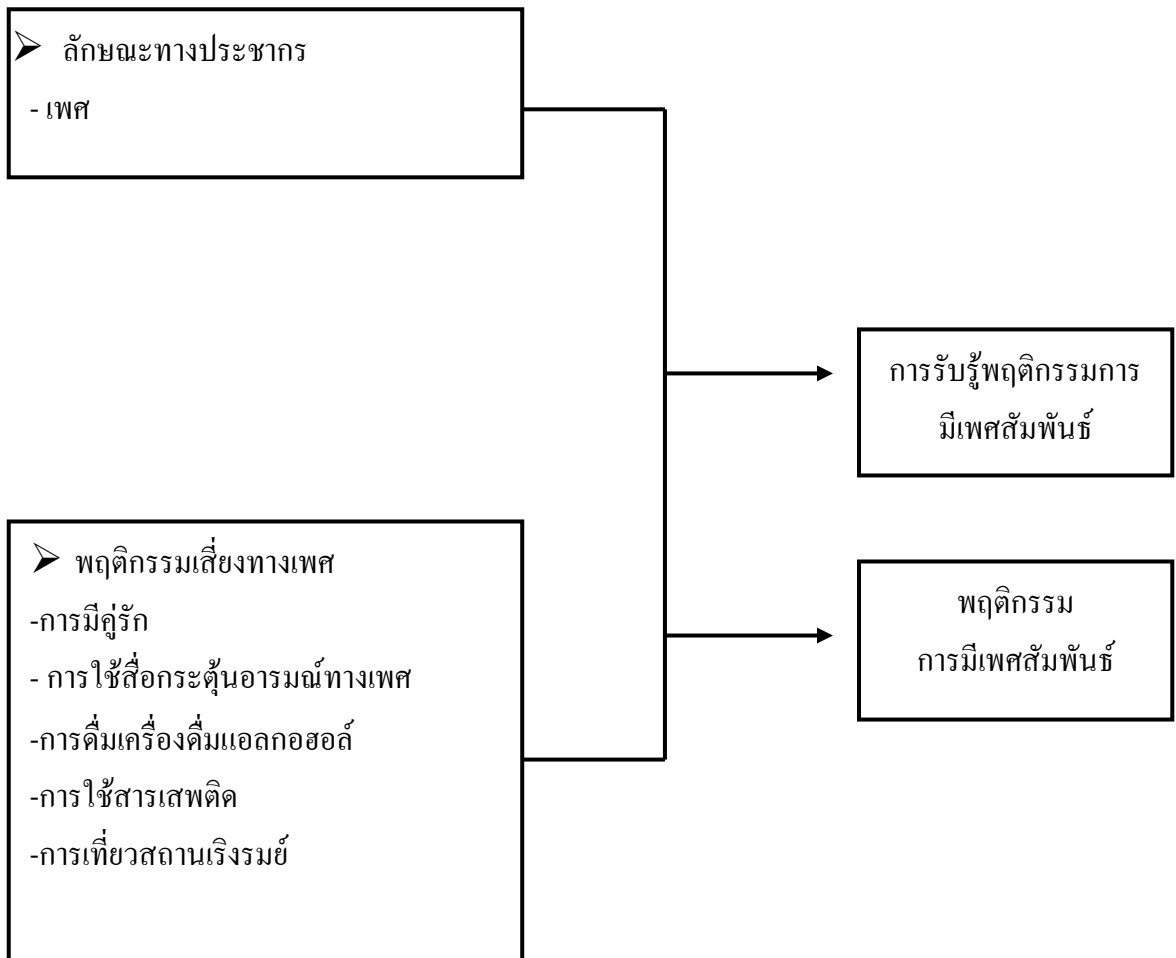
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำผลการศึกษาที่ได้มาปรับใช้ในการวางแผนการให้ความช่วยเหลือ และหาแนวทางในการส่งเสริมป้องกัน การมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน และเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือปัญหาสังคมในด้านอื่นๆ เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือโรคเอดส์ เป็นต้น
2. เพื่อเป็นแนวทางแก่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในการจัดเนื้อหาหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอน ในเรื่องเพศศึกษาภายในโรงเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับวัย และตรงตามความต้องการของนักเรียน

กรอบแนวคิดในงานวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่างๆและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่จะนำเสนอต่อไปนี้

1. วัยรุ่น
 - 1.1 ความหมายของวัยรุ่น
 - 1.2 พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น
 - 1.3 ความต้องการของวัยรุ่น
2. พฤติกรรมทางเพศ
 - 2.1 ความหมายของพฤติกรรมทางเพศ
 - 2.2 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

1. วัยรุ่น

1.1 ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่น ตามคำจำกัดความขององค์การอนามัยโลก (WHO : World Health Organization) หมายถึง ผู้ที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 10-19 ปี ซึ่งถือว่าเป็นวัยแรกรุ่นแตกเนื้อสาว (Puberty) ในขณะที่องค์การสหประชาชาติ ให้ถือว่าเป็นประชากรที่อยู่ในช่วงอายุ 15-24 ปี นั้นเป็นเยาวชน (Youth) (United Nations Population Fund, 2010) ถือว่าเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจรวมถึงพฤติกรรมต่างๆเป็นอย่างมาก เช่น ต้องการเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม ต้องการเป็นอิสระ เป็นต้น พฤติกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น จึงเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่ เพื่อให้วัยรุ่นมีพัฒนาการที่ดีเพื่อเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ที่มีสุขภาพ

Dusek (1987 อ้างถึงใน ภิมรา ธิรนาถ, 2549 : 6) กล่าวว่า วัยรุ่น หมายถึง วัยที่เชื่อมระหว่าง การเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ อันเป็นระยะที่ต้องปรับพฤติกรรมวัยเด็ก ไปสู่พฤติกรรมวัยผู้ใหญ่ที่สังคมยอมรับ วัยรุ่นจึงไม่ใช่เป็นเพียงการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย แต่หมายถึง การเจริญเติบโตทางสังคมด้วย

G. Stanley Hall (1844-1924 อ้างถึงใน อาทิตย์ รุ่งเสรีชัย, 2547 : 7) ได้กล่าวถึงวัยรุ่นว่า เป็นวัยของพายุและความกดดัน วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการกระทำเหมือนเด็ก แต่ก็เหมือนผู้ใหญ่ด้วย ระยะเวลาของวัยรุ่นจัดว่าเป็นระยะที่เริ่มตั้งแต่วัยเด็กตอนปลาย จนย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ดังนั้นในช่วงเวลาดังกล่าวนี้ จึงยังมีการแสดงออกถึงการกระทำที่เป็นเด็กอยู่หลายอย่าง และถึงแม้ว่าจะเป็นวัยที่เด็ก

กำลังเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆก็ตาม วัยรุ่นนั้นยังถูกจัดว่า เป็นช่วงเวลาที่บุคคลไม่สมควรได้รับการปฏิบัติเหมือนเด็ก แต่ก็ยังไม่พร้อมที่จะได้รับการปฏิบัติเหมือนผู้ใหญ่เช่นกัน ช่วงเวลาที่อยู่ระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ จึงถูกจัดว่าเป็นระยะของวัยรุ่น

Hurlock (1984) ได้อธิบายความหมายของ วัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่พัฒนาจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ โดยจะพัฒนาการในหลายๆด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ในปัจจุบันยังรวมด้านคุณธรรมและจริยธรรมเข้าไปด้วย ซึ่งเด็กในวัยนี้จะค่อยๆเปลี่ยนความคิด ความเชื่อ ทศนคติจากวัยเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และ Hurlock ยังได้แบ่งช่วงระยะต่างๆของวัยรุ่นไว้ดังนี้

วัยก่อนวัยรุ่น (Pre adolescence) จะมีอายุอยู่ในช่วง 10-12 ปี

วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) จะมีอายุอยู่ในช่วง 13-16 ปี

วัยรุ่นตอนปลาย (Late adolescence) จะมีอายุอยู่ในช่วง 17-21 ปี

Rice (1997 อ้างถึงใน อภิวัตต มลาสาณต์ , 2549 : 8) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นนั้น เป็นวัยที่มีช่วงเวลาของการเจริญเติบโต โดยเริ่มต้นจากการย่างเข้าสู่วัยรุ่น และสิ้นสุดวัยผู้ใหญ่ นั่นคือการเปลี่ยนแปลงในช่วงระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่เชื่อมต่อระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ สุวัทนา อารีพรอค (2550 : 125) ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นเป็นช่วงระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ จะเริ่มตั้งแต่อายุ 9 ปีในผู้หญิง และ 11 ปีในผู้ชาย จนถึงอายุประมาณ 20 ปี ช่วงชีวิตวัยนี้เป็นวัยที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นระยะเวลาที่พวกเขาต้องค้นหาตนเองและเป็นช่วงที่เป็นเวลาของการพัฒนาทั้งทางร่างกาย เซวณปัญญา และอารมณ์จิตใจ ส่วนของจิตใจได้แก่ บุคลิกภาพ ความสามารถในการปรับตัว เอกลักษณะทางเพศและบทบาททางเพศ เป็นต้น

Roger (1977 อ้างถึงใน ทิชากร จิรัฐิติเจริญ , 2549 : 3) กล่าวไว้ว่า เด็กที่เข้าสู่ระยะวัยรุ่นนั้นสามารถพิจารณาออกได้เป็น 3 ด้าน คือ

1. พิจารณาจากพัฒนาการทางร่างกาย (Physical Development) คือ วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่แตกต่างจากเด็กอย่างเห็นได้ชัด คือ เด็กชายมีเสียงที่ห้าวขึ้น เด็กหญิงมีเสียงที่แหลมขึ้น มีขนขึ้นตามส่วนต่างๆของร่างกาย สัดส่วนของร่างกายเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และต่อมเพศเริ่มทำงาน ทำให้เด็กชายมีการหลั่งน้ำกามเป็นครั้งแรก และเด็กหญิงมีประจำเดือนครั้งแรก

2. พิจารณาจากช่วงอายุ (Chronological Age Spam) เป็นการประมาณช่วงอายุของเด็กที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ทำให้ไม่ตรงกับความเป็นจริงนัก เพราะเด็กแต่ละคนมีความเจริญเติบโตที่แตกต่างกัน

3. พิจารณาจากเกณฑ์ทางสังคม (Sociological Phenomenon) คือจะดูตามเกณฑ์ของแต่ละสังคมที่จะยอมรับว่าเด็กได้เติบโตเป็นวัยรุ่น และเป็นผู้ใหญ่เมื่อใด โดยอาศัยหลักเกณฑ์ทางวัฒนธรรม จารีตประเพณี และศาสนาของสังคมที่วัยรุ่นอาศัยอยู่เป็นหลัก

จากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด เป็นเพียงส่วนหนึ่งของความหมายคำว่าวัยรุ่น ยังมีความหมายอีกมากมายที่ผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่นๆได้กล่าวไว้ อย่างไรก็ตาม พอจะสรุปความหมายรวมของวัยรุ่น ได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่พัฒนาจากสภาวะความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ จึงเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆ ซึ่งเป็นผลมาจากพัฒนาการตามวัย โดยเฉพาะพัฒนาการทางเพศในช่วงวัยรุ่น อีกทั้งยังเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น และยังคงต้องเรียนรู้การแสดงออกของผู้ใหญ่ เพื่อที่จะแสดงออกได้อย่างเหมาะสม

1.2 พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น

บุคลิกภาพของบุคคลขึ้นอยู่กับ การตอบสนองของความต้องการขั้นพื้นฐานทางด้านสรีระ หรือที่เรียกว่าแรงขับโดยสัญชาตญาณ เชื่อว่าแรงผลักดันพื้นฐานที่สำคัญตั้งแต่แรกเกิด คือ แรงขับทางเพศ หรือความต้องการทางเพศ ซึ่งเป็นแรงขับที่กระตุ้นให้ร่างกายแสวงหาสิ่งที่ต้องการเพื่อตอบสนองความสุข ความพึงพอใจของตน แรงขับนี้จะนำไปสู่ความสำเร็จในแต่ละขั้นพัฒนาการของมนุษย์ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น วัยที่มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และยังมีพัฒนาการอีกรูปแบบหนึ่ง ที่เรียกว่า พัฒนาการทางเพศ ที่เปลี่ยนแปลงไป พัฒนาการทางเพศนั้น หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในส่วนที่เกี่ยวกับแรงผลักดันทางเพศ บทบาททางเพศ ตั้งแต่วัยเด็ก จนถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆประการ ได้แก่ ลักษณะประจำตัวของคนๆนั้น อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม และประสบการณ์

ทฤษฎีพัฒนาการทางเพศที่เราคุ้นกันดี ก็คือ ทฤษฎีพัฒนาการทางเพศ (psychosexual approach) ของฟรอยด์ (Sigmund Freud, 1856-1939) จิตแพทย์ชาวออสเตรีย และนักจิตวิทยาในกลุ่มจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) เป็นผู้ซึ่งสร้างทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีทางด้านการพัฒนา Psychosexual โดยเชื่อว่าเพศหรือกามารมณ์ เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาของมนุษย์ ฟรอยด์เชื่อว่ามนุษย์มีสัญชาตญาณติดตัวมาแต่กำเนิด พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากแรงจูงใจหรือแรงขับพื้นฐานที่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรม คือสัญชาตญาณทางเพศ (sexual instinct) 2 ลักษณะคือสัญชาตญาณเพื่อการดำรงชีวิต (eros = life instinct) และสัญชาตญาณเพื่อความตาย (thanatos = death instinct) โดย ฟรอยด์อธิบายว่าสัญชาตญาณทั้ง 2 ลักษณะมีความต้องการทางเพศเป็นแรงผลักดัน ซึ่งบุคคลไม่กล้าแสดงออกมาโดยตรง จึงเก็บกดไว้ในระดับจิตไร้สำนึก (unconscious mind) และได้ตั้งสมมติฐานว่า มนุษย์มีพลังงานอยู่ในตัวตั้งแต่เกิด เรียกว่า “Libido” ซึ่งทำให้บุคคลอยากมีชีวิต อยากสร้างสรรค์และอยากมีความรัก มีแรงขับทางด้านเพศหรือกามารมณ์ (sex) เป็นเป้าหมายคือความสุขและความพอใจ โดยมีอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ไวต่อความรู้สึกเช่นบริเวณปากทวารหนักอวัยวะสืบพันธุ์เรียกว่าอีโรจีเนียส โซน (erogenous

zone) ซึ่งความพึงพอใจในส่วนต่าง ๆ ของร่างกายจะเป็นไปตามวัย เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยผู้ใหญ่ ฝอยดีจึงแบ่งขั้นตอนพัฒนาการบุคลิกภาพของมนุษย์ออกเป็น 5 ขั้น ดังนี้

1. Oral Stage (ระยะปาก) เริ่มตั้งแต่แรกเกิดถึง 1 ขวบ ระยะเวลานี้เป็นระยะที่เด็กใช้ปากทำให้เกิดความสุข ความพอใจ การได้รับการกระตุ้น หรือเร้าที่ปากจะทำให้เด็กเกิดความพึงพอใจ ทำให้เด็กตอบสนองความพึงพอใจของตนเองโดยการดูด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การดูดนมแม่จึงเป็นความสุข และความพึงพอใจของเขาในขั้นนี้ ถ้าพ่อแม่หรือผู้ใกล้ชิดให้การอบรมเลี้ยงดูอย่างเหมาะสม มีการดูแลเอาใจใส่ให้ความรักความอบอุ่นอย่างเต็มที่ที่จะทำให้เด็ก เกิดความไว้วางใจ และความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง และสภาพแวดล้อม เนื่องจากเด็กวัยนี้เริ่มพัฒนาความรักตัวเอง แต่ถ้าเด็กไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสม เช่น ถูกปล่อยให้ร้องไห้ เพราะหิวเป็นเวลานานๆ ไม่ได้รับประทานอาหารตามเวลา และไม่ได้รับการสัมผัสที่อบอุ่นหรือการแสดงความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่ และผู้ใกล้ชิด จะทำให้เด็กพัฒนาความไม่ไว้วางใจ (distrust) มีความรู้สึกไม่ดีเกี่ยวกับตนเอง และเกลียดชังสภาพแวดล้อม ทำให้เกิดการยึดติด (fixatio) ของพัฒนาการในขั้นปาก และเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ก็จะแสดงบุคลิกภาพที่ยึดติดในขั้นปากออกมาในรูปของพฤติกรรมต่างๆ เช่น การติดสุรา ติดบุหรี่ ยาเสพติด ชอบขบเคี้ยวไม่หยุดปาก ชอบกินของคบเคี้ยวกรอบๆ กินอาหารแปลกๆ เช่น กินกุ้งเต้น หรือ ชอบพูดจาเยาะเย้ยถากถาง ก้าวร้าว บ้าอำนาจ พูดจาใส่ร้ายป้ายสีได้โดยขาดความละอาย และชอบทำตัวให้เป็นจุดเด่นในสังคมโดยวิธีการใช้ปากหรือพูดเสียดๆ เป็นต้น

2. Anal Stage (ระยะทวาร) เด็กจะมีอายุตั้งแต่ 1-3 ขวบ ในวัยเด็กจะมีความพึงพอใจ เมื่อมีสิ่งมากระตุ้น หรือเร้าบริเวณทวาร เด็กเริ่มเป็นตัวของตัวเอง เริ่มมีความพึงพอใจกับความสามารถในการควบคุมอวัยวะ ของตนเอง โดยเฉพาะอวัยวะขับถ่าย กิจกรรมที่เด็กมีความสุขจะเกี่ยวข้องกับการกั้นอุจจาระ (anal retention) และการถ่ายอุจจาระ (anal expulsion) ความขัดแย้งที่มักเกิดขึ้นในขั้นนี้คือ การฝึกหัดการขับถ่าย ดังนั้น ถ้าพ่อแม่เลี้ยงดูด้วยความเอาใจใส่ และฝึกการขับถ่ายให้เหมาะสมกับเวลา และสถานที่โดยไม่บังคับ หรือเข้มงวดและวางระเบียบมากเกินไป ไม่เช่นนั้น เด็กจะเกิดความรู้สึกไม่แน่ใจในความสามารถ และความสามรถในการบังคับอวัยวะของตนเอง แต่พ่อแม่ก็ไม่ควรปล่อยทุกอย่างให้เป็นไปตามความพึงพอใจของเด็ก โดยไม่สนใจให้การดูแลและฝึกหัดให้เด็กเรียนรู้การขับถ่ายที่เหมาะสม ก็จะทำให้เด็กติดตรึงอยู่กับความต้องการของตนเอง การฝึกขับถ่ายจะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางอารมณ์มั่นคง เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง เป็นคนสงบเสถียร แต่ถ้าเด็กเกิดประสบปัญหาในระยะทวารนี้ ก็จะทำให้ไม่สามารถพัฒนาบุคลิกภาพตามความเหมาะสม เช่น ถ้าเด็กพอใจกับการถ่ายอุจจาระมากเกินไป เมื่อโตขึ้นก็จะเป็นคนสุรุษสุร่าย แต่ถ้าเด็กพอใจกับการกั้นอุจจาระไว้ไม่ยอมขับถ่าย ก็จะเป็นคนขี้เหนียว ตระหนี่หรือถ้าเด็กรู้สึกโกรธหรือเกลียด พ่อแม่ที่เข้มงวดในเรื่องขับถ่าย ก็จะทำให้เด็กมีนิสัยดื้อรั้น ก็จะกลายเป็นเจ้าระเบียบ จู้จู้จุกจิก หรือนั่นการขับถ่ายตรง

เวลา ไม่รู้จักยืดหยุ่นก็จะกลายเป็นคนเข้มงวด ไม่ยืดหยุ่น แต่ถ้าการยึดติดในขั้นนี้เป็นไปอย่างรุนแรง อาจทำให้เกิดเด็กมีบุคลิกภาพแปรปรวน เช่น ชอบทำร้ายให้ผู้อื่นเจ็บปวด (sadism) หรือการร่วมเพศด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นต้น

3. Phallic Stage (ระยะอวัยวะเพศตอนต้น) เริ่มตั้งแต่ 3 – 5 ขวบ อวัยวะสืบพันธุ์เป็นบริเวณที่เด็กจะแสวงหาความพึงพอใจ เพราะเป็นบริเวณที่น่าสนใจ และไวต่อการกระตุ้นความรู้สึกของเด็ก เด็กเริ่มสังเกตความแตกต่างของอวัยวะเพศชายและหญิง เด็กบางคนชอบเล่นอวัยวะเพศของตนเอง เริ่มอยากรู้ อยากรู้อยากเห็นสิ่งที่แตกต่าง ช่วงเวลานี้เป็นระยะของ oedipus complex คือ เด็กผู้ชายจะติดมารดา และอิจฉาบิดาที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมารดา และ electra complex คือ เด็กผู้หญิงจะติดบิดาและอิจฉามารดาที่มาใกล้ชิดบิดา แต่เมื่อเด็กโตขึ้นก็สามารถปรับบทบาทเป็นปกติได้ โดยที่เด็กจะเข้าใจได้ว่าบิดามารดามีความสัมพันธ์กันในฐานะคู่ครองด้วย นอกเหนือจากบทบาทที่เป็นบิดามารดา และหันมาเลียนแบบบิดามารดาที่เป็นเพศเดียวกันกับตนเอง (identification) ทำให้เด็กสามารถพัฒนาเพศที่เหมาะสมของตนเอง แต่ถ้าเด็กไม่สามารถแก้ไขความรู้สึกของตนที่มีต่อบิดามารดาที่เป็นเพศตรงกันข้าม เด็กจะพัฒนาไปสู่การมีปัญหาในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ การเลือกคู่ครอง และการมีบทบาททางเพศที่ผิดปกติได้

4. Latency Stage (ระยะแฝง) เริ่มตั้งแต่ อายุ 6 – 11 ปี ในขั้นนี้จะเป็นระยะพักในเรื่องเพศ และจินตนาการทางเพศ เด็กจะเริ่มมีชีวิตทางสังคมภายนอกบ้านมากขึ้น เริ่มที่จะเรียนรู้ และปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ ในโรงเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยนี้ หากเด็กเริ่มจากการมีพัฒนาการในวัยต้นๆ อย่างเหมาะสม ก็จะทำให้เด็กมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกันได้อย่างเหมาะสม

5. Genital Stage (ขั้นอวัยวะเพศตอนปลาย) เริ่มจาก 12 ขวบเป็นต้นไป ในระยะนี้เด็กจะเข้าสู่วัยรุ่น ไปจนถึงวัยผู้ใหญ่และวัยชรา และเมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทั้งหญิง และชายต่างๆ กันไป และมีพัฒนาการทางร่างกาย มีความสามารถในการสืบพันธุ์ นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ มีความต้องการตามสัญชาตญาณทางเพศอย่างรุนแรง ต้องการเป็นตัวของตัวเอง ต้องการเป็นอิสระในขณะเดียวกันก็ต้องการได้รับความอบอุ่น และการดูแลเอาใจใส่ทางจิตใจจากพ่อแม่ เมื่อบุคคลมีวุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์แล้ว จะเกิดความพึงพอใจทางด้านเพศ มีการแสวงหาความสุขทางเพศระหว่างชายหญิง บุคคลที่มีการพัฒนาการทางบุคลิกภาพอย่างปกติ ไม่มีการติดตรึง ก็จะสามารถมีชีวิตทางสังคม ที่ถูกต้องเหมาะสม คือการ มีครอบครัว และสามารถแสดงบทบาททางเพศ และบทบาทของพ่อแม่ได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ สุวัทนา อารีพรรค (2550 : 125-129) ได้กล่าวไว้ว่า ช่วงวัยรุ่นนั้น นับเป็นวัยทองของชีวิต เพราะเป็นช่วงเวลาของการพัฒนาทั้งทางร่างกาย และจิตใจ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นช่วงเวลาที่ยาวนานถึง 10 ปี จึงอาจแบ่งได้เป็น 3 ช่วง เพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น คือ ช่วงอายุ 9-13 ปี ในผู้หญิง และ 11-15 ปี ในผู้ชาย จะมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือ การพัฒนาของอวัยวะเพศและระบบสืบพันธุ์ และเนื่องจากระดับฮอร์โมนเพศที่เพิ่มสูงขึ้นมาก ทำให้วัยรุ่นมีอาการทางเพศรุนแรง โดยเฉพาะผู้ชาย จึงต้องสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองหรือเกิดฝันเปียก ส่วนผู้หญิงแม้จะมีอาการเพศ แต่ความรู้สึกขัดแย้งในจิตใจที่ฝังลึกมาตั้งแต่วัยเด็ก ว่าอวัยวะเพศของตนไม่สมบูรณ์เท่าผู้ชาย และเพศหญิงด้อยกว่าเพศชาย ทำให้ผู้หญิงยังไม่สามารถยอมรับอวัยวะเพศของตน จึงไม่อยากสัมผัส

2. วัยรุ่นตอนกลาง คือ ผู้หญิงอายุ 13-16 ปี และผู้ชายอายุ 14-17 ปี ในวัยนี้เด็กหนุ่มสาวจะเริ่มสนใจเพศตรงข้ามมากขึ้น และมีนัดกันออกนอกบ้าน เพื่อลองชีวิตแบบผู้ใหญ่ ดังนั้นวัยรุ่นกลุ่มนี้จึงอาจหาประสบการณ์ทางเพศจากการสัมผัส กอด จูบกัน เมื่อมีโอกาส นอกจากนั้น ยังต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน จึงอาจทำอะไรที่ไม่เหมาะสมเพื่อให้เข้ากับเพื่อนได้ เช่น สูบบุหรี่ ดื่มสุรา หรือแม้กระทั่งทดลองยาเสพติด และมีเพศสัมพันธ์

3. วัยรุ่นตอนปลาย คือ ช่วงอายุ 16-20 ปีในผู้หญิง และอายุ 17-20 ปีในผู้ชาย เป็นช่วงที่มีการพัฒนาด้านจิตใจ อารมณ์และวุฒิภาวะเกือบจะเรียบร้อยสมบูรณ์ วัยรุ่นส่วนใหญ่จะผ่านความวุ่นวายต่างๆไปได้ไม่ยากนัก และเมื่อถึงช่วงปลายของวัยนี้ วัยรุ่นจะมีความคิดลึกซึ้ง มีเหตุมีผล และอยู่ในโลกของความจริงมากขึ้น มีความเป็นตัวของตัวเอง มีจุดมุ่งหมายในชีวิต และมีความรู้สึกทางเพศกับเพศใดเพศหนึ่งค่อนข้างจะแน่นอน รวมทั้งสามารถจะมีความผูกพันอย่างแน่นแฟ้นกับใครสักคนชั้นคู่รัก ทั้งหมดนี้เป็นความพร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตในวัยผู้ใหญ่ต่อไป

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า พัฒนาการทางเพศนั้นแบ่งออกเป็น 5 ระยะ ตามทฤษฎีของฟรอยด์ หรือการแบ่งเป็นระยะ ได้ 3 ระยะ ซึ่งแต่ละระยะล้วนมีความสำคัญต่อพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพของบุคคลคนนั้นเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และถ้าหากเด็กไม่ได้รับการตอบสนองในช่วงระยะใดอย่างเพียงพอแล้ว ก็อาจทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้

1.3 ความต้องการของวัยรุ่น

ในเรื่องความต้องการของวัยรุ่นนั้น มาทศพร คณະโต (2541 : 109) ได้กล่าวไว้ว่า ความต้องการของวัยรุ่นนั้น มีหลายประการดังนี้ ประการที่หนึ่ง คือ วัยรุ่นต้องการเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง และไม่ต้องการอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้อื่นตลอดเวลา โดยเฉพาะจากบุคคลผู้ที่อาวุโสกว่า หรือมีอำนาจมากกว่า เช่น พ่อแม่ ประการที่สอง ต้องการมีประสบการณ์แปลกใหม่และท้าทาย ซึ่งสืบเนื่องมาจากความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลองและอยากทำในทุกอย่างที่ผ่านพบ ประการที่สาม ต้องการความยุติธรรมและความเสมอภาค ประการที่สี่ ต้องการที่จะมีเพื่อนที่สามารถเข้าใจความรู้สึกนึกคิด จริงใจ และร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกันได้ ประการสุดท้าย ความต้องการเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนในวัยเดียวกัน ทั้งเพื่อนในเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ

วิทยา นาควัชระ (2537 : 195) ได้กล่าวถึงความต้องการของเด็กวัยรุ่นไว้ดังนี้

1. ความต้องการความรัก วัยรุ่นต้องการความรักจากบุคคลหลายฝ่าย เช่น จากพ่อ แม่ ญาติพี่น้อง จากครู จากเพื่อนทั้งเพศเดียวกัน และต่างเพศ การต้องการความรักนี้ อาจเป็นเพราะว่าตนเองคิดว่ามีคนสนใจ และรักตัวเองน้อยลง ซึ่งเนื่องมาจาก การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจที่ไม่ค่อยมั่นคง ไม่มั่นใจในค่าของตนเอง คิดว่าคนอื่นจะมองไม่เห็นสิ่งเหล่านี้ จึงอยากเรียกร้องให้เขารักและสนใจตัวเองมากขึ้น
2. ความต้องการอยากรู้อยากทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัยรุ่นจะมีความสนใจในเรื่องเพศ และเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการความรู้ความเข้าใจทางเพศอย่างถูกต้อง ถ้าถูกกีดกัน จะแสดงออกทางอ้อมโดยการปิดบัง หรือโดยการหาความรู้อย่างถูกวิธี นอกจากความสนใจแล้ว วัยรุ่นยังอยากทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศอีกด้วย เพราะเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ รักแบบหลงใหล ใฝ่ฝัน และเป็นความรักแบบรุนแรง ไม่ค่อยมีเหตุผล
3. ความต้องการอิสรภาพมากขึ้น สำหรับความต้องการอิสรภาพนั้น จะรุนแรงมากในวัยนี้ วัยรุ่นต้องการเป็นตัวของตัวเอง ต้องการตัดสินใจ วางแผน วางโครงการชีวิต และอยากลงมือทำด้วยตนเอง จะไม่ยอมให้ผู้ใหญ่มากำกว่าภายในชีวิตตน และมักคิดว่าผู้ใหญ่ไม่เข้าใจความต้องการของตน
4. ความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม วัยนี้เป็นวัยที่อยากให้ผู้ใหญ่ยอมรับหรือชมเชย อยากมีชื่อเสียง อยากเด่น อยากรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่าง เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อสังคม แต่ก็ทำได้สำเร็จค่อนข้างยาก เพราะขาดระบบในการทำงาน ขาดวิจารณญาณในตัวเอง ดังนั้นผู้ใหญ่จะต้องหาสาเหตุแห่งปัญหาและแนวทางแก้ไข
5. ความต้องการรวมกลุ่ม วัยนี้เพื่อนมีความสำคัญมาก เป็นวัยที่อยากให้ผู้ใหญ่ยอมรับ จึงทำตามเพื่อน แม้ว่าบางครั้งจะขัดกับความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม

6. ความต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ ความต้องการนี้อาจจะรุนแรงมากในวัยนี้ เช่น ต้องการคบเพื่อนใหม่ๆ ต้องการทดลองสิ่งต่างๆตามเพื่อน เช่นการเดินขบวน การติดสิ่งเสพติด เป็นต้น

7. ความต้องการมีอนาคต ต้องการมีความสำเร็จ วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มสนใจอาชีพต่างๆ อยากรับผิดชอบ อยากรับผิดชอบตัวเอง มีจุดมุ่งหมายในอนาคต มีการวางแผนว่าสำเร็จการศึกษาแล้วจะประกอบอาชีพอะไร

อาจกล่าวได้ว่า วัยรุ่นนั้นมีความต้องการในด้านต่างๆที่แตกต่างไปจากวัยอื่นๆ ความต้องการเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่นำไปสู่การกระทำหรือพฤติกรรมต่างๆ ทั้งในทางที่สังคมยอมรับและไม่ยอมรับ ลักษณะเฉพาะของวัยนี้คือ การแสดงความเป็นตัวของตัวเอง ต้องการความเป็นอิสระ เนื่องจากความคิดต่างๆที่พัฒนามากขึ้น รวมทั้งการได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง เช่น ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และเพื่อนๆ แต่พฤติกรรมที่เป็นปัญหา อันเนื่องมาจากความต้องการของวัยรุ่นนั้น จะมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศรวมอยู่ด้วย เช่น การสนใจในเพศตรงข้าม การเรียกร้องความสนใจซึ่งกันและกัน ระหว่างเพศตรงข้าม และการเริ่มสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ซึ่งบางครั้งสิ่งเหล่านี้อาจนำไปสู่พฤติกรรมต่างๆที่ไม่เหมาะสม โดยที่ตัวเขาเองไม่ได้ตั้งใจและด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การที่วัยรุ่นต้องการประสบการณ์แปลกใหม่และต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ส่งผลให้วัยรุ่นแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาได้ง่าย โดยเฉพาะในเรื่องประสบการณ์ทางเพศซึ่งเป็นสิ่งที่แปลกใหม่ ทำทายเป็นต้น ถ้าวัยรุ่นมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเพศที่ดี สามารถปรับตัวได้ดีและเหมาะสม วัยรุ่นก็จะสามารถผ่านพ้นช่วงเวลานี้ออกไปได้ดี แต่ถ้าวัยรุ่นไม่สามารถปรับตัวได้ หรือแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศออกมา ก็จะนำไปสู่พฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และส่วนใหญ่จะขาดการวางแผนป้องกันที่ถูกต้อง เป็นต้น

2. พฤติกรรมทางเพศ

2.1 ความหมายของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศ หรือ กิจกรรมทางเพศของมนุษย์ (human sexual behavior หรือ human sexual practices หรือ human sexual activities) มีความหมายถึงการปฏิบัติที่มนุษย์ได้พบและปลดปล่อยเรื่องทางเพศ มีหลากหลายกิจกรรมแตกต่างกันไป อย่างเช่นแผนการในการหาคู่ (จับคู่และแสดงพฤติกรรม) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล, ความสัมพันธ์ใกล้ชิดทางร่างกายหรืออารมณ์ รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์

พรอนฟีโล ศรีอาภรณ์ (2537 : 40-41) กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นโดยทั่วไปจะเริ่มจากความพึงพอใจกันระหว่างเพศตรงข้าม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. การสร้างมิตรภาพ
2. การเกิดความรัก
3. การมีความสัมพันธ์ทางเพศ

ซึ่งชายและหญิงมีความแตกต่างกันในเรื่องเหล่านี้ ผู้ชายอาจสร้างมิตรภาพ แล้วข้ามขั้นไปมีความสัมพันธ์ทางเพศได้โดยไม่มีความรักเข้ามาเกี่ยวข้องเลย แต่ผู้หญิงต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ผู้หญิงต้องก้าวจากการสร้างสัมพันธ์ภาพไปสู่การเกิดความรัก สนใจที่จะมีความสัมพันธ์เพื่อความรัก อันยั่งยืน แต่งงานก่อนที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศ การที่วัยรุ่นชายและหญิงมีความสัมพันธ์กัน เช่น ไปเที่ยวด้วยกัน จับมือถือแขนกัน การโอบกอด การจูบ การเล้าโลมถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์กัน มักจะเป็นเพราะฝ่ายหญิงคิดว่า มีความรักซึ่งกันและกันจึงยอมสละให้ได้ แต่แท้จริงแล้ว ฝ่ายชายอาจทำไปเพียงเพื่อความต้องการความพึงพอใจเท่านั้น โดยไม่มีความรักหรือไม่ต้องการรับผิดชอบเลย

จากการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นของ Sorenson (1974 อ้างถึงใน อภิวรรณ มลาสาณต์, 2549 : 20) ซึ่งได้แบ่งแยกแบบแผนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น (patterns of sexual behavior) ได้เป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบแรกเรียกว่า การมีคู่เพศสัมพันธ์คนเดียว (serial monogamist) มีลักษณะของการมีคู่สัมพันธ์ระยะสั้นๆ หลังจากนั้น วัยรุ่นชายก็จะไปมีคู่สัมพันธ์คนใหม่เป็นระยะเวลาสั้นๆเช่นนี้เรื่อยไป รูปแบบที่สองเรียกว่า ผู้แสวงหาความตื่นเต้นทางเพศ (the sexual adventures) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นชายที่ชอบมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่สัมพันธ์ที่หลากหลายตลอดเวลา ซึ่งแบบแผนพฤติกรรมทางเพศจากแนวคิดนี้ มีรูปแบบดังนี้

1. พฤติกรรมทางเพศเฉพาะตัว ประกอบด้วยจินตนาการทางเพศ (erotic fantasy) และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (masturbation) นอกจากนี้ อาจรวมถึงพฤติกรรมที่ไม่รู้ตัว เช่น การฝันเปียกในเด็กผู้ชาย พฤติกรรมเช่นนี้ อาจกล่าวได้ว่า เป็นเรื่องเพศที่แตกต่างจากโลกของความเป็นจริง (real sex) ทั้งนี้ อาจเกิดจากข้อจำกัดทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมที่ชายและหญิงนั้น ไม่สามารถบรรลุความสุขและความพึงพอใจทางเพศในโลกของความเป็นจริงได้ จึงเป็นกลไกทางเพศประการหนึ่งที่ทำให้หน้าที่ทดแทน หรือชดเชยความสุขทางเพศขาดไป เป็นการลดพฤติกรรมกับตนเอง และเป็นการสร้างประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกเพื่อให้รู้ถึงความต้องการของตนเอง และมีผลต่อการปรับทิศทางด้านเพศ (sexual orientation) เป็นกระบวนการสร้างความสุขทางเพศจากการกระตุ้นเร้าความรู้สึกและเป็นแบบแผนพฤติกรรม ที่มีลักษณะตามใจตนเอง ส่วนการฝันเปียกนั้น เป็น

ปฏิกิริยาทางเพศของเด็กผู้ชาย ที่มีความหมายคล้ายกับการมีรอบเดือนครั้งแรกของผู้หญิง จะแตกต่างกันตรงที่ การฝันเปียกคือ การบรรลุจุดสุดยอดครั้งแรกของเด็กชายด้วย

2. พฤติกรรมทางเพศกับคู่สัมพันธ์ ประกอบด้วย ลักษณะความสัมพันธ์ จำนวนคู่สัมพันธ์ ลักษณะความสัมพันธ์กับคู่สัมพันธ์ที่เด่นชัดในวัยรุ่น คือ การมีคู่สัมพันธ์แบบชายเดียวหญิงเดียว (monogamous) ในลักษณะคู่รักหรือเป็นแฟนกัน กับการมีคู่สัมพันธ์ที่ไม่แน่นอน (irregular partners) ลักษณะของความสัมพันธ์มีผลต่อความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น กล่าวคือ วัยรุ่นที่มีคู่สัมพันธ์ที่แน่นอน เมื่อพิจารณาแยกตามเพศปรากฏว่า กรณีของการมีคู่สัมพันธ์ที่ไม่แน่นอนนั้น ผู้ชายจะมีอัตราของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้หญิงในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามก็ยังคงมีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ลักษณะของความสัมพันธ์ที่เป็นแบบชายเดียวหญิงเดี่ยวดังกล่าวนี้อาจพิจารณาถึงช่วงระยะเวลาเป็นช่วงเวลานั้นๆ (3-6 เดือน บางคู่ถึง 1 ปี) หลังจากนั้นฝ่ายชายจะไปมีคู่สัมพันธ์คนใหม่ จำนวนคู่สัมพันธ์ทางเพศเมื่อพิจารณาตามเพศนั้น ผู้ชายจะมีจำนวนมากกว่าผู้หญิง ซึ่งสะท้อนโครงสร้างสังคมที่มีลักษณะมาตรฐานเชิงซ้อนด้านเพศ ที่ยังคงมีอยู่ในเกือบทุกสังคม

และ วิทยา นาควัชระ (2544 : 207-209) ได้แบ่งพฤติกรรมทางเพศออกเป็น 3 แบบ ดังนี้

1. พฤติกรรมทางเพศกับตัวเอง (autosexuality) วัยรุ่นนั้น จะใช้ตนเองเป็นวัตถุที่เร้าความรู้สึกทางเพศให้ถึงจุดสุดยอดทางเพศได้ ซึ่งพฤติกรรมที่พบได้บ่อยคือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (masturbation) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่วัยรุ่นนั้น มีความฝันหรือมีจินตนาการทางเพศสูง และต้องการการผ่อนคลายความรู้สึกตึงเครียดทางอารมณ์ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนั้น ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ปกติในวัยรุ่น ซึ่งพบได้ทั้งในวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง แต่วัยรุ่นบางคนนั้น อาจเกิดความรู้สึกผิด อับอาย หรือมีความเชื่อว่า การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองจะทำให้ตาบอด สมองเลื่อม เป็นบ้า อ่อนเพลีย หรือไม่มีแรง (สุกมล วิชาวิพลกุล, 2541)

2. พฤติกรรมทางเพศกับเพศเดียวกัน (homosexuality) ในเพื่อนเพศเดียวกันนั้น จะเริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญมาก เนื่องจากเป็นลักษณะของความเหมือน ไม่มีอันตราย ไม่แปลกประหลาด วัยรุ่นจึงมักสนใจเพศเดียวกัน จากความสนิทสนมใกล้ชิด จึงทำให้วัยรุ่นบางคนอาจจะมีจิตใจเฝือชอบเพศเดียวกัน หรือมีพฤติกรรมทางเพศกับเพื่อนเพศเดียวกัน แต่สิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นความขัดแย้ง

ระหว่างความต้องการของวัยรุ่นเอง กับค่านิยมของสังคมที่กำหนดให้มนุษย์นั้น ควรจะมีพฤติกรรมทางเพศกับมนุษย์ต่างเพศ ดังนั้นวัยรุ่นจะผลัดความรู้สึกให้สนใจกับเพศตรงข้ามได้

3. พฤติกรรมทางเพศกับคนต่างเพศกัน (heterosexuality) วัยรุ่นนั้นจะเริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศมากขึ้น สนใจพฤติกรรมและกิจกรรมทางเพศมากขึ้น อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง พฤติกรรมที่พบบ่อย ได้แก่ การแอบอ่านหนังสือโป๊ หรือภาพยนตร์ วีดีโอโป๊ หรือการพยายามทำตัวให้เด่น แต่งตัวเพื่อดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เป็นผลมาจากแรงขับทางเพศ

ดังที่กล่าวมาข้างต้น สรุปโดยรวมได้ว่า พฤติกรรมทางเพศอาจแบ่งได้เป็น 3 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมทางเพศกับตัวเอง หรือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ และเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นปกติในวัยรุ่น และพฤติกรรมทางเพศกับเพศเดียวกัน ซึ่งในปัจจุบันเริ่มพบมากขึ้นในสังคมของวัยรุ่น มีการเปิดเผยกันมากขึ้นว่าชอบเพศเดียวกัน ซึ่งบางครั้งอาจขัดกับค่านิยมของสังคมไทย และด้านสุดท้ายคือ พฤติกรรมทางเพศกับคนต่างเพศ ซึ่งเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นแล้ว ก็เริ่มจะสนใจในเพื่อนต่างเพศมากขึ้น เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆของเพื่อน ซึ่งเกิดมาจากแรงขับทางเพศของวัยรุ่น

2.2 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การประพฤติดปฏิบัติที่ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์เร็วตั้งแต่ช่วงวัยรุ่นตอนต้น การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศหรือคู่นอนที่ไม่ใช่อุปถัมภ์ การมีคู่นอนจำนวนมาก การดื่มสุราก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพอนามัยที่ตามมาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว (อาทิตย์ รุ่งเสรีชัย, 2547) ซึ่งเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ร่างกายจะมีพัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับลักษณะเฉพาะทางเพศ และพัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคม ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศตรงข้าม หรือความต้องการทางเพศอันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากแรงขับทางเพศ ประกอบกับสภาพสังคมในปัจจุบันเปิดโอกาสให้วัยรุ่นหญิงและชายคบกันอย่างเปิดเผย การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรจึงเกิดมากขึ้น และด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือด้อยประสบการณ์ทำให้ขาดการป้องกัน และเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือเกิดการตั้งครรภ์ขึ้น บัณฑิตย์ ใจตรงดี และคณะ (2546 : 3) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศว่าหมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ เสี่ยงต่อการ

เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ซึ่งการกระทำหรือการปฏิบัติที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิง อาจเกิดจากการอยู่ในสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การอยู่ตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศ การแสดงความรักกับคู่อรักหรือเพื่อนต่างเพศ การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การไปเที่ยวค้างคืนกับเพื่อนต่างเพศโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือสารเสพติด

การเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนเพศในร่างกาย มีส่วนสำคัญต่อการเกิดปัญหาทางเพศ เพราะจะทำให้เกิดพัฒนาการทางด้านเพศและเกิดแรงขับดันทางเพศ (sex drive) ซึ่งจะเป็นไปตามธรรมชาติ เมื่อมีความต้องการทางเพศ วัยรุ่นจึงอาจมีพฤติกรรมบางอย่างที่จะสนองความต้องการทางเพศที่เกิดขึ้น และอาจจะทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีปัญหาทางเพศได้ง่ายขึ้น (ศักดิ์ดา สามูล , 2545) และ สุทธิลักษณ์ ตั้งกุลบริบูรณ์ และคณะ (2541 : 42-43) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไทย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่พบนั้น มีหลายลักษณะ ได้แก่ ลักษณะการไปมาหาสู่กับเพื่อนต่างเพศ ได้แก่ การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การมีคู่อรัก การเปลี่ยนคู่อรัก และการล่วงเกินทางเพศกับคู่อรัก อีกลักษณะหนึ่งคือ การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ พฤติกรรมดังกล่าวส่วนใหญ่เกิดจากความอยากรู้อยากลอง และความต้องการความใกล้ชิดจึงทำให้วัยรุ่นขาดความยับยั้งคิด นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมอีกลักษณะหนึ่งคือ การไปมาหาสู่เพศตรงข้ามอย่างใกล้ชิดถึงที่พัก ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นนั้น มีอยู่ด้วยกันหลายปัจจัย ดังนี้ (พนอวดี จันทนา, 2547 : 47 ; อาทิตย์ รุ่งเสรีชัย, 2547 : 28)

1. ปัจจัยจากตัววัยรุ่นเอง (biopsychosocial factor) คือการเปลี่ยนแปลงทางสรีรภาพ อารมณ์ จิตใจ และการปรับตัวในสังคม ที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น จากรายงานการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นนั้น มีอยู่หลายปัจจัย (พิศมัย นพรัตน์ , 2543) เช่น ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง การรับรู้สมรรถนะของตนเอง การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน และนอกจากนี้ การที่เริ่มต้นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ทำให้มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เนื่องจากเนื้อเยื่อบริเวณอวัยวะเพศของวัยรุ่นนั้น มีลักษณะอ่อนและไวต่อการติดเชื้อมากกว่าผู้ใหญ่ และระบบ

ภูมิคุ้มกันต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นนั้น มีน้อยกว่าผู้ใหญ่ (Neinstein & Anderson, 1996)

2. ปัจจัยจากสภาพแวดล้อม (Environment) สิ่งแวดล้อมนั้น เป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวย ให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เนื่องจากถ้าวัยรุ่นนั้น อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ก็จะมีโอกาสแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่าวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ซึ่งสิ่งแวดล้อมดังกล่าวได้แก่

2.1 กลุ่มเพื่อนและคู่รัก เพื่อนเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างค่านิยม ลักษณะนิสัย ตลอดจนพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เพราะวัยรุ่นต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และจะมีความผูกพันกันมาก การเลือกคบเพื่อนมีอิทธิพลต่อการครองตนของวัยรุ่น หากคบเพื่อนที่ดีก็จะชักพาไปให้มีประสบการณ์ที่ดี สร้างสรรค์และเกิดการพัฒนา ในทางตรงข้ามหากวัยรุ่นคนใดเลือกคบเพื่อนที่ไม่ดี ย่อมมีแนวโน้มที่จะพบกับความล้มเหลวในการครองตนในสังคม พร้อมกับอาจถูกชักจูงไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ (คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็กวัยรุ่น , 2535 : 25) และเมื่อวัยรุ่นชายและหญิงเริ่มคบกันในลักษณะคู่รัก ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เป็นไปตามพัฒนาการทางเพศ วัยรุ่นก็จะมีโอกาสถูกชักจูงให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย และหากอยู่ในสถานการณ์ หรือสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการมีเพศสัมพันธ์ เช่น การอยู่ตามลำพังกับคู่รัก หรือเพื่อนต่างเพศ การไปเที่ยวสถานบันเทิง หรือสถานเริงรมย์ และการไปเที่ยวค้างแรมกับเพื่อนต่างเพศ ดังกล่าวนี้อาจยิ่งส่งผลให้วัยรุ่นเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จึงเป็นสิ่งที่ควรให้ความสนใจศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นต่อไป

2.2 ครอบครัว เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นนั้น บิดามารดาจะมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ในการที่จะให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศแก่บุตรของตน เช่น ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และอวัยวะสืบพันธุ์ เพื่อให้วัยรุ่นนั้นได้เตรียมตัวและสามารถเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ ครอบครัวเป็นสถาบันหนึ่งที่มีอิทธิพลสูงต่อการส่งเสริมพัฒนาการของวัยรุ่น โดยเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดลักษณะนิสัยและพฤติกรรมเสี่ยงด้านสุขภาพของวัยรุ่น พบว่า ปัญหาของเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากปัญหาครอบครัวเป็นสำคัญ (คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและดูแลเด็กและวัยรุ่น, 2535 : 25) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ และจันท์แรม ทองศิริ (2539 : 62) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในจังหวัดน่าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีครอบครัวอบอุ่น และ

มีบิดามารดาที่มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีครอบครัวแตกแยก

2.3 การเห็นแบบอย่างในสังคม ความเชื่อและค่านิยม รวมทั้งสื่อหรือสิ่งพิมพ์ต่างๆ นั้น เป็นสิ่งเร้าที่มีส่วนกระตุ้นความต้องการทางเพศ ให้มีความต้องการทางเพศในระดับที่สูงขึ้น จนถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีกำบังกันที่ถูกต้อง ซึ่งอาจนำไปสู่โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ดังเช่น การศึกษาของ สร้อยวัลย์ สุขดา (2543) ได้ศึกษาค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 478 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อด้านต่างๆ คือ สิ่งพิมพ์ วีดิทัศน์ และอินเทอร์เน็ต ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ทำให้อยากรู้ อยากทดลองหาประสบการณ์แปลกใหม่ มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น คิดเป็นร้อยละ 52.9 ในกลุ่มของเพศชาย และ ร้อยละ 37 ในกลุ่มของเพศหญิง

จากที่กล่าวมาข้างต้น ปัจจัยต่างๆ ล้วนเป็นสิ่งที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้ทั้งสิ้น ทั้งจากการคบเพื่อนหรือการมีคู่รักในวัยนั้นๆ ถ้าขาดการยับยั้งชั่งใจ ก็อาจนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ หรือการถูกชักจูงจากเพื่อน การทำตามแบบอย่างเพื่อน เนื่องจากเพื่อนนั้นมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตัวของวัยรุ่นเป็นอย่างมากโดยเฉพาะเรื่องเพศ แต่ถ้าครอบครัวให้ความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศแล้วนั้น วัยรุ่นก็จะแสดงออกและปฏิบัติตัวได้อย่างเหมาะสม

และจากที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารต่างๆ และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สรุปพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้เป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. การมีคู่รัก

เมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งจะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางด้าน อารมณ์ สังคม วัยรุ่นจะเริ่มมีความสนใจในเพศตรงข้ามมากขึ้น และเริ่มคบเพื่อนต่างเพศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความต้องการตามธรรมชาติของวัยรุ่นชายและหญิง ทำให้วัยรุ่นได้มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดกันมากขึ้น เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากขึ้น จากคบกันแบบเพื่อน กลายมาเป็นความสัมพันธ์แบบคนรัก และบางรายอาจเกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น การมีเพศสัมพันธ์กันก่อนเวลาอันสมควร

สุมาลี ตราชู (2550) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และการป้องกัน ในตำบลน้ำพอง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นมีดังนี้คือ การคบเพื่อนต่างเพศ การมีคู่รักโดยมีการแสดงออกและสัมผัสเนื้อตัวกัน และบางคนถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ แต่มัก

ไม่ได้ป้องกันเพราะความรัก ความไว้วางใจ ไม่มีความสุขในการป้องกัน การมีแฟนหลายคนและส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์โดยการไม่ป้องกัน การขายบริการทางเพศของวัยรุ่น และการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทำให้เกิดปัญหาและผลกระทบทางเพศ ได้แก่ การตั้งครรภ์ การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนสาเหตุส่งเสริมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ สื่อลามกต่างๆที่มากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และความอยากรู้อยากลองของวัยรุ่น และเพื่อนในกลุ่มเสี่ยงที่มีการชักชวน สนับสนุนให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ที่เอื้อโอกาสเสี่ยงทางเพศ เช่น สถานบันเทิง สถานที่เปลี่ยวพลอดคนพบเห็น และสิ่งมีนเมา ยาเสพติด ทำให้วัยรุ่นขาดสติ ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเองไม่ได้

สิริวรรณ ธีบุญผล (2548) ได้ศึกษาในเรื่องค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 407 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45 มีคู่อรัก และมี 43 รายที่ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว คิดเป็นร้อยละ 10.6 ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.2 อายุน้อยที่สุดที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ อายุ 14 ปี และส่วนใหญ่ร้อยละ 95.3 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่อรัก และเหตุผลของการยอมมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 79.1 คือยอมมีเพศสัมพันธ์เพราะความรัก

ศรีสุดา วรณเจริญ (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์และการวางแผนครอบครัวของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าวัยรุ่นมีความคิดเห็นว่าการกอดจูบเป็นการแสดงความรักของคนที่รักกัน (ค่าเฉลี่ย 3.57)และการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อรักของตนเองนั้น เป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะทำให้รักกันมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.18) รองลงคือ การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อรักก่อนการแต่งงาน จะช่วยให้รู้ทัศนคติทางเพศของกันและกัน (ค่าเฉลี่ย 3.14)

ประพิมพร อันพาพรหม (2543) ได้ศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยจับมือถือแขนกับคู่อรัก ร้อยละ 66.8 โดยมีสาเหตุมาจากความรักความเสน่หาเป็นส่วนมาก ร้อยละ 29.30 รองลงมาคือ การอยู่กันตามลำพัง 2 คน ร้อยละ 21.87 และ พบนักเรียนที่เคยกอดจูบกับคู่อรัก ร้อยละ 40.8 ซึ่งสาเหตุของการกอดจูบกับคู่อรักส่วนมากเกิดจากความเสน่หา ร้อยละ 25.90 และการควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ ร้อยละ 13.91 สำหรับสถานที่ที่นักเรียนกอดจูบกับคู่อรักส่วนมากคือ ที่พัก ร้อยละ 58.90 รองลงมาคือโรงภาพยนตร์ ที่สาธารณะ ที่อื่นๆ และสถานศึกษา (ร้อยละ 21.46 ร้อยละ 11.87 ร้อยละ 5.02 และร้อยละ 2.74 ตามลำดับ)

ปวีณา สายสูง (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา จังหวัดน่าน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยที่ก่อให้เกิด

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 314 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 10-21 ปี ร้อยละ 33.4 และมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 72.4 และไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ใน 3 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 31.9

จุฬารัตน์ หัวหาญ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 434 คน แบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 150 คน และนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1-3 จำนวน 284 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 25.8 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว โดยอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 16.1 ปี คู่เพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่คือเพื่อนหญิงร้อยละ 59.8 และนอกจากนี้ ยังพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การเพศสัมพันธ์กับคนรัก

จันทร์แรม ทองศิริ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น ในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 500 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ร้อยละ 13.3 โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ตั้งแต่อายุ 12-19 ปี และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรักมากที่สุด ร้อยละ 81.7 และร้อยละ 31.7 มีคู่นอน 1-2 คน ร้อยละ 36.5 มีคู่นอนร้อยละ 36.5 และการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการทางเพศโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 36.1

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะพบว่า การมีคู่อรั้งของวัยรุ่นสมัยนี้นั้น หลังจากที่มีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนมกันและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยอาจเริ่มจากการจับมือ การโอบกอด การจูบ และอาจนำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ ดังนั้นการมีคู่อรั้งจึงเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน

2. การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ปัจจุบันนี้ วัยรุ่นสามารถเข้าถึงสื่อลามก อนาจาร หรือสื่อโป๊ต่างๆได้มากขึ้น ทั้งในสื่อสิ่งพิมพ์ วีดีโอ วีซีดี หรืออินเทอร์เน็ต เมื่อวัยรุ่นได้อ่าน ได้ดู หรือได้ฟัง สิ่งเหล่านี้ ก็จะมีผลให้เกิดความรู้สึกนึกคิดในเรื่องเพศที่ผิด และอาจแสดงออกมาในลักษณะพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องได้ ยกตัวอย่างเช่น สมอุรา ไชยสวัสดิ์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ในเขตชุมชนเมือง จังหวัดนครปฐมพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ด้านการใช้สื่อที่ก่อให้เกิดการยั่วยุ่ กระตุ้นอารมณ์ทางเพศนั้น พบว่า การดูละคร วีดีโอ วีซีดี ประเภทอาร์หรือเอกซ์ ที่มีการแสดงบทรักระหว่างชายหญิง มักจะเกิดอารมณ์ทางเพศมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.13) รองลงมาคือ เมื่ออ่านหนังสือ

ประเภทช่วยุกามอารมณ์ เช่น หนังสือการ์ตูน หนังสือปลุกใจ (ค่าเฉลี่ย 2.09) และด้านที่น้อยที่สุด คือ การอ่านนิตยสาร วารสาร คอลัมน์ ที่มีบทความเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย 2.08)

จากการศึกษาของ พัชรินทร์ ดวงแก้ว (2549) เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้ภาวะเสี่ยง ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค จังหวัดเชียงราย สิ่งพิมพ์หรือสื่อที่รู้สึกรู้สึกว่ามีส่วนกระตุ้นความรู้สึกทางเพศมากที่สุดคือ วีซีดี โดยคิดเป็น ร้อยละ 73 ในนักศึกษา ปวช.ชั้นปีที่ 1 เป็น ร้อยละ 61.3 ในนักศึกษา ปวช.ชั้นปีที่ 2 และ ร้อยละ 72.1 ในนักศึกษา ปวช.ชั้นปีที่ 3 รองลงมาคือ วีดีโอ (ร้อยละ 6.3 ร้อยละ 7.2 ร้อยละ 9.9 ตามลำดับ) และ สิ่งพิมพ์หรือสื่อที่รู้สึกรู้สึกว่ามีส่วนกระตุ้นความรู้สึกทางเพศน้อยที่สุดคือ หนังสือการ์ตูนที่มีเนื้อหาลามก (ร้อยละ 1.8 ร้อยละ 0.9 ร้อยละ 3.6 ตามลำดับ)

จากการศึกษาของ กิตติพงศ์ พลเสน (2548) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่ดูสื่อลามกบ่อยครั้ง มีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด ร้อยละ 77 รองลงมาคือ นักเรียนที่ดูสื่อลามกนานๆครั้ง ร้อยละ 57 และนักเรียนที่ไม่เคยดูสื่อลามก ร้อยละ 15 และเมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง การมีเพศสัมพันธ์กับการดูสื่อลามก พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นิกร ดุสิตสิน และคณะ (2544) พบว่า ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ และบทบาทของหญิงชายนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการรับสื่อวีดีโอ และหนังสือลามก ที่มีภาพของการร่วมเพศ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมตามมา ในขณะที่ ขวัญชนก ศิริวัฒน์กาญจน์ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมทางเพศ และปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงโสด ในสังกัดศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดอุดรธานี โดยกลุ่มตัวอย่างนั้น เป็นนักศึกษาหญิง อายุ 15-24 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สายสามัญและเรียนแบบทางไกล ในสังกัดศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 433 คน ผลการศึกษาพบว่า แหล่งที่นักเรียนส่วนมากได้รับความรู้เรื่องเพศ คือ จากหนังสือทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องเพศ รองลงมา คือ จากโทรทัศน์ วีดีโอ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24 และ ร้อยละ 20.1 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 25.4 เคยมีเพศสัมพันธ์ และ ร้อยละ 38.6 เคยอ่านหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 38.3 เคยดูโทรทัศน์ วีดีโอ หรือภาพยนตร์ปลุกเร้าอารมณ์เพศ และภาพยนตร์ปลุกเร้าอารมณ์เพศนั้น มีความสัมพันธ์กับการร่วมเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่เคยดูภาพยนตร์ปลุกเร้าอารมณ์เพศนั้น เคยมีเพศสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยดู

ศักดิ์ดา สามมูล (2545) ได้ศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยเอกชน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 500 คน เป็นเพศชาย 250 คน เพศหญิง 250 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 86.8 มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก ส่วนข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคน เป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศ การถูกเนื้อต้องตัวกับคู่อีก จนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ และการใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น ส่วนในด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 97.2 เคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 88.4 และมีการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศร้อยละ 76.8 นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่า ส่วนใหญ่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่เพศหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศชาย

ประพิมพร อันพาพรหม (2543) ได้ศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ทั้งชายและหญิง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากถึงร้อยละ 78.8 ประเภทของสื่อที่ใช้มากที่สุดคือ หนังสือ ร้อยละ 24.54 รองลงมาคือ วีดีทัศน์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 23.96 ร้อยละ 19.79 ร้อยละ 16.66 และร้อยละ 14.24 ตามลำดับ) แหล่งของสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศที่นักเรียนได้มานั้น โดยการยืมจากเพื่อนหรือคนรู้จัก ร้อยละ 54.52 รองลงมาคือ การซื้อ ร้อยละ 21.95 สำหรับสาเหตุของการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศส่วนใหญ่คือ อยากรู้ อยากลอง ร้อยละ 49.67 รองลงมาคือ เพื่อชกชวน ร้อยละ 41.02

ปวีณา สายสูง (2541) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา จังหวัดน่าน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งผลการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 10-21 ปี ร้อยละ 33.4 และยังพบว่ามีการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศที่เป็นสิ่งพิมพ์ หรือวีดีทัศน์ร่วมด้วย โดยกลุ่มตัวอย่างยอมรับว่า สื่อที่เป็นวีดีทัศน์จะช่วยกระตุ้นความรู้สึกทางเพศได้มากที่สุด ร้อยละ 60.7

จุฬารัตน์ น้าหาญ (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

ศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศ และคุณลักษณะทั่วไปตามปัจจัยนำ ปัจจัยเชื้อ ปัจจัยเสริม ตลอดจนศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ รวมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 434 คน แบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 150 คน และนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1-3 จำนวน 284 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 67.0 และมีทัศนคติเป็นกลางต่อการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 66.6 เคยดูวีดีทัศน์ โทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 92.2 เคยอ่านหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 4.6 และเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 25.8 โดยอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 16.1 ปี คู่เพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่คือ เพื่อนหญิง ร้อยละ 59.8 โดยมีการคุมกำเนิดเป็นครั้งแรก ร้อยละ 55.4 และวิธีคุมกำเนิดที่ใช้ คือ ใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 79.2 และพบกลุ่มตัวอย่างที่เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 3.6

จันทร์แรม ทองศิริ (2539) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น ในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 500 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ร้อยละ 13.3 โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ตั้งแต่อายุ 12-19 ปี และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรักมากที่สุด ร้อยละ 81.7 นอกจากนี้ยังพบว่า วีดีทัศน์ เป็นสื่อที่มีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่าง มีความรู้สึกทางเพศ ร้อยละ 67.6

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะพบว่า สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศนั้น ในปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้ง่ายหลายทาง จึงทำให้วัยรุ่นที่อยากรู้อยากลองอยู่แล้วเมื่อได้ดูหรืออ่านสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ อาจนำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ ดังนั้นการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศจึงเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน

3. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่นนั้น จะส่งผลให้วัยรุ่นนั้นขาดสติในการกระทำสิ่งต่างๆ และก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาด้วย เช่น อุบัติเหตุ ทะเลาะวิวาท และอาจมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ปลอดภัยได้ สมประสงค์ พระสุจนทรัพย์ (2455 : 5) กล่าวว่า เมื่อมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไป จำทำให้ปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายเพิ่มขึ้นฤทธิ์ของแอลกอฮอล์นั้นจะทำให้ความจำ ความสามารถในการเรียนรู้ สมาธิ และการรับรู้สิ่งต่างๆ ลดลง ขาดการยับยั้งชั่งใจ ความรู้สึกกลัวในสิ่งต่างๆ ลดลง กล้าแสดงพฤติกรรมในลักษณะต่างๆ มากขึ้น ดังนั้น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงทำให้

มีโอกาสเกิดเพศสัมพันธ์ขึ้นได้ ยกตัวอย่างเช่น สมอูรา ไชยสวัสดิ์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ในเขตชุมชนเมือง จังหวัดนครปฐม พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 364 คน มีค่าเฉลี่ยของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการใช้สารกระตุ้นอยู่ในระดับที่ไม่มาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26) และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบพบว่า วัยรุ่นจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่อมีงานสังสรรค์กับเพื่อน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50) และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะทำให้เกิดความต้องการทางเพศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49) เมื่อพิจารณาแยกตามเพศ จะพบว่า เพศชายจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และในปีเดียวกันนี้ Nicholas Ford และ Sirinan Kittisuksathat (1996 อ้างถึงใน กิตติพงศ์ พลเสน, 2548) ได้ศึกษาวิจัย เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นที่ทำงานโรงงาน ในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นชาย ร้อยละ 73 ที่เที่ยวหญิงขายบริการ จะดื่มสุรามาก่อน จากการศึกษาของ กิตติพงศ์ พลเสน (2548) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่ดื่มสุรามีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ไม่ดื่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ พาเพอร์นีย์ และคณะ (Paperny et al., 1990 อ้างถึงใน จันทรแรม ทองศิริ, 2539 : 21) ที่ว่า ในสหรัฐอเมริกา นั้น มีการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงด้านสุขภาพของวัยรุ่น พบว่า เพศชายมีพฤติกรรมการดื่มสุราสูงกว่าเพศหญิง และการดื่มสุรานั้นก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ คือ การไม่ใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ และ Choquet and Manfredi (1982 อ้างถึงใน ขวัญชนก ศิริวัฒนากาญจน์ , 2541 : 45) ได้ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิด และพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่นชาวฝรั่งเศส จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนวัยรุ่นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนเขตชนบททางตอนเหนือของฝรั่งเศส ที่มีอายุ 11-19 ปี จำนวน 4,255 คน พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่าง การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา และสารเสพติด กับ การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ประพิมพร อันพาพรหม (2543) ได้ศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับค่านิยมทางเพศ และ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ทั้งชายและหญิง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.3 มีค่านิยมทางเพศเชิงลบ และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศคือ เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 79.5 ประเภทเครื่องดื่มส่วนมากคือ ไวน์ ร้อยละ 35.77 รองลงมาคือ เบียร์ ร้อยละ 33.18 และสุรา ร้อยละ 29.98 สาเหตุของการดื่มที่พบมากที่สุดคือ ออยากลอง ร้อยละ 48.97 รองลงมาคือ เพื่อนชักชวน ร้อยละ 37.93

สร้อยวลัย สุขดา (2543) ได้ศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศ ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 478 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ เพศชาย 164 คน และเพศหญิง 314 คน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมทางเพศเชิงบวก คิดเป็นร้อยละ 90.8 ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์มากที่สุดคือ ร้อยละ 78.5 รองลงมาคือ การดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 74.5 การใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศชายร้อยละ 52.9 และเคยแต่งกายล่อแหลมร้อยละ 28.5 เมื่อเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศ ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ระหว่างนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค พบว่า มีค่านิยมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยที่นักศึกษาหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่านักศึกษาชาย และนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร มีค่านิยมทางเพศดีกว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค

จุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยดื่มสุรา ร้อยละ 73.7 และเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 25.8 และพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ อายุ ระดับที่กำลังศึกษาอยู่ รายได้ที่ได้รับ ทักษะคิด และการดื่มสุรา

จันทร์แรม ทองศิริ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น ในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 500 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอาชีวศึกษา ชั้น ปวช. 1-3 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ร้อยละ 13.3 และมีเพศสัมพันธ์ภายหลังการดื่มสุรา ร้อยละ 8.7

Strunin and Hingson (1992) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยา และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นอายุ 16-19 ปี จำนวน 1,990 คน เป็นการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 64 ของกลุ่มตัวอย่างนั้น มีการร่วมเพศภายหลังการดื่มสุรา และยังพบอีกว่า ร้อยละ 49 ของกลุ่มตัวอย่างนั้นชอบที่จะมีเพศสัมพันธ์ ถ้าหากตนเองและคู่ของตนได้มีการดื่มสุรา

Herold and Maticka (1995) ได้วิจัยโดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาวแคนาดา ที่เดินทางไปพักผ่อนช่วงปิดภาคเรียน ที่รัฐฟลอริดา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่รวมกลุ่มไปเที่ยวกันนั้น จะมีการจัดงานเลี้ยงและดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก รวมถึงมีการแนะนำให้มีเพศสัมพันธ์กัน โดยจะมีทั้งที่ใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ และไม่ใช้ถุงยางอนามัย

Macoul (1999) ได้วิจัยเกี่ยวกับการแสวงหาแรงกระตุ้นความรู้สึกทางเพศที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับสูง (Personality traits of impulsivity and sensation seeking and their relation to high risk sexual behavior in males) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย ที่มีพฤติกรรมในการชอบเพศหญิง 104 คน และชายที่มีพฤติกรรมโดยการชอบเพศชาย 112 คน ซึ่งผู้วิจัยได้สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับสูง กับความชอบส่วนตัวในการแสวงหาแรงกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับสูงกับการดื่มแอลกอฮอล์ และการใช้สารเสพติดชนิดอื่นก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ความถี่ของการดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์นั้นมากกว่าการใช้สารเสพติดชนิดอื่น

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะพบว่าเมื่อวัยรุ่นดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปแล้ว จะทำให้มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป ขาดความยับยั้งชั่งใจ และสามารถแสดงพฤติกรรมลักษณะต่างๆที่ผิดแปลกกว่าปกติ กล่าวที่จะแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เก็บกดไว้ เป็นการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกทางเพศขึ้น และอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ ดังนั้นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน

4. การใช้สารเสพติด

การใช้สารเสพติดนั้น เป็นการเพิ่มพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่นมากขึ้น เนื่องจากจะทำให้ขาดสติยังคิด ขาดความรอบคอบ เนื่องจากสารเสพติดนั้น เมื่อเสพเข้าไปจะทำให้ผู้เสพมีอาการหลอนประสาทเคลิบเคลิ้ม จึงทำให้มีการแสดงออกของพฤติกรรมต่างๆที่ขาดสติ (สมประสงค์ พระสุจนทร์ทิพย์ 2455 : 5) จากการศึกษาของ จากการศึกษาของ กิตติพงศ์ พลเสน (2548) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมี

เพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดนั้น นักเรียนที่เคยใช้สารเสพติดมีส่วนของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า นักเรียนที่ไม่ใช้สารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นางลักษณ นุณยพุทธิ (2544) ที่ทำการศึกษาวิจัยนักเรียนในจังหวัดเชียงราย 1,725 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์กว่า 494 คน เคยใช้ยาแอมเฟตามีนมาก่อน ในขณะที่ หทัยรัตน์ กิจบำรุง (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 402 คน เป็นนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1-3 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาร้อยละ 61.4 ไม่เคยใช้สิ่งเสพติด เมื่อแยกเป็นกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์และไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์และเคยมีเพศสัมพันธ์ จะมีจำนวนผู้ที่เคยใช้สิ่งเสพติดแตกต่างกัน คือ กลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์เคยใช้สิ่งเสพติดมากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 53.8 นอกจากนี้ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สิ่งเสพติดกับการมีเพศสัมพันธ์พบว่า การใช้สิ่งเสพติดมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ฉมน ธินิธญากร (2552) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ เป็นเพศชายร้อยละ 49.2 และเพศหญิงร้อยละ 50.8 อายุเฉลี่ย 15.47 ปี ประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว คิดเป็นร้อยละ 10.1 และกลุ่มที่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 89.9 และพบว่า ปัจจัยด้าน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด ความสัมพันธ์ในครอบครัว และสิ่งกระตุ้นทางเพศ มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ประพิมพร อันพาพรหม (2543) ได้ศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับค่านิยมทางเพศ และความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ทั้งชายและหญิง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.3

มีค่านิยมทางเพศเชิงลบ และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศคือ เคยใช้สารเสพติด ร้อยละ 8.2 โดยมีสาเหตุมาจาก อยากรองเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 50 และรองลงมาคือ เพื่อนชักชวน ร้อยละ 39.58

Macdonald Dichman (1991) ได้วิจัยเรื่อง กิจกรรมทางเพศของเยาวชนในชนบท ของรัฐอัลเบอร์ต้า ประเทศแคนาดา ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนทั้งสิ้น 280 คน ผลการวิจัยพบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการใช้สารเสพติด มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชน

Strunin and Hingson (1992) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยา และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นอายุ 16-19 ปี จำนวน 1,990 คน เป็นการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 15 ของกลุ่มตัวอย่างนั้น มีการร่วมเพศภายหลังการใช้ยาเสพติด จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะพบว่า เมื่อวัยรุ่นนั้นเสพยาเสพติดเข้าไป จะทำให้วัยรุ่นมีอาการเคลิบเคลิ้ม ประสาทหลอน จนแสดงพฤติกรรมที่ขาดความยับยั้งชั่งใจ กล้าแสดงความรู้สึกทางเพศมากขึ้น เป็นการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกทางเพศขึ้น อาจนำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ ดังนั้นการใช้สารเสพติดจึงเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน

5. การเที่ยวสถานเริงรมย์

การเที่ยวสถานเริงรมย์นั้น เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้หญิงชายสามารถใกล้ชิดกันมากขึ้น ทำให้วัยรุ่นได้พบเห็นสิ่งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม เช่นการจับมือ การโอบกอด การจูบกัน เป็นต้น ซึ่งทำให้เกิดการเลียนแบบ และนำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ (พนอวดี จันทนา , 2547) จากการศึกษาของ พัชรินทร์ ดวงแก้ว (2549) เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้ภาวะเสี่ยง ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค จังหวัดเชียงราย สถานเริงรมย์ที่กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกและอยากมีเพศสัมพันธ์มากที่สุดคือ เคาต์ ผับ บาร์ คาเฟ่ ร้อยละ 45.6 รองลงมาคือ สถานบริการทางเพศ ร้อยละ 24 และร้านคาราโอเกะ ร้อยละ 12 โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ เคยถูกชักนำให้เที่ยวสถานบันเทิงและสถานบริการทางเพศร้อยละ 89.2 ส่วนบุคคลที่เป็นผู้ชักนำให้เที่ยวสถานบันเทิงและสถานบริการทางเพศคือ เพื่อน ร้อยละ 72.4 รองลงมาคือ คนรัก ร้อยละ 3.6 และญาติ ร้อยละ 2.7

การศึกษาของ หทัยรัตน์ กิจบำรุง (2546) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างนั้น เป็นนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 402 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาหญิงส่วนใหญ่ ไม่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 66.1 และเมื่อแยกเป็นกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ และไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มที่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์นั้น เคยมีเพศสัมพันธ์ มากกว่ากลุ่มที่ไม่เคย

เที่ยว ร้อยละ 48.8 และ ร้อยละ 30.2 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ ประภาพร โภภัสสวัสดิ์ (2538) ที่ทำการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการอดจูบคู่รัก มีความสัมพันธ์กับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ โดยร้อยละ 51 ของนักเรียนที่ไปเที่ยวสถานเริงรมย์นั้น เคยอดจูบกับคู่รัก ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ กับ ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมทางเพศ ก็พบว่ามีความแตกต่างระหว่างผู้ที่เคยไปเที่ยวและไม่เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยพบว่า ระดับของพฤติกรรมทางเพศแปรผันตามการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ซึ่งสอดคล้องตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการไปเที่ยวตามสถานเริงรมย์ ซึ่งมักเป็นสถานที่ที่มีการเผยแพร่ภาพที่ว่อกวามมารมณ รวมทั้งการขายบริการทางเพศที่แอบแฝงอยู่ด้วย จึงอาจเป็นการกระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศได้ จึงส่งผลให้นักเรียนที่ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ มีโอกาสในการมีพฤติกรรมทางเพศได้สูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์

อรอุษา จันทรวีรุท (2544) ได้ศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า วัยรุ่นที่มีโอกาสการเข้าถึงสถานเริงรมย์นั้น จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่าวัยรุ่นที่มีโอกาสเข้าถึงสถานเริงรมย์น้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จันทร์แรม ทองศิริ (2539) ที่ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ในจังหวัดน่าน ผลการศึกษาพบว่า การพักอาศัยใกล้สถานเริงรมย์ และสถานบริการทางเพศ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น กล่าวคือ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ที่พักอาศัยอยู่ใกล้สถานเริงรมย์หรือแหล่งบริการทางเพศเป็นส่วนใหญ่

ประพิมพร อันพาพรหม (2543) ได้ศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขต โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ทั้งชายและหญิง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ถึงร้อยละ 52.7 โดยสถานเริงรมย์ที่ไปเที่ยวบ่อยมากที่สุดคือ เคา ร้อยละ 39.64 รองลงมาคือ ผับ ร้อยละ 38.62 สาเหตุของการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชักชวน ร้อยละ 48.56 รองลงมาคือ อยากรอง ร้อยละ 34.50

จุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2539) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 67.0 และมีทัศนคติเป็นกลางต่อการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 66.6 และพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของ

นักเรียนวัยรุ่นชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุ ระดับที่กำลังศึกษาอยู่ รายได้ที่ได้รับ ทักษะคิด การดื่มสุรา และการไปเที่ยวคลับ บาร์ หรือสถานเริงรมย์

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะพบว่า การไปพบปะสังสรรค์ของวัยรุ่นกัน ตามสถานเริงรมย์นั้น จะทำให้วัยรุ่นมีโอกาสใกล้ชิดกันมากขึ้น และสถานเริงรมย์นั้นมักเป็นสถานที่ที่มีการเผยแพร่ภาพที่ยั่วยุการมรณธ์ จึงอาจเป็นการกระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ และอาจนำไปสู่ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ ดังนั้นการไปเที่ยวสถานเริงรมย์จึงเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมี เพศสัมพันธ์ของนักเรียน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับ
อาชีวศึกษา” ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
อาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนสถาบันอาชีวศึกษาทั้งสิ้น 52 แห่ง
และมีจำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งหมด 35,490 คน (ศูนย์เทคโนโลยี
สารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา, 2554)

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้สูตร Taro Yamane (Yamane
1967) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้สูตรหาขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e² = ความคลาดเคลื่อนเท่าที่จะยอมรับได้

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{35,490}{1 + 35,490 (.05)^2} \\ &= 395.54 \\ &= 396 \end{aligned}$$

ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Sampling) โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ดังนี้

1. สํารวจจำนวนโรงเรียนอาชีวศึกษา ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2553 ซึ่งมีทั้งหมด 52 แห่ง
2. แบ่งกลุ่มโรงเรียนอาชีวศึกษา เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือ พาณิชย และ โปลีเทคนิค จำนวน 35 โรงเรียน

กลุ่มที่ 2 คือ เทคนิค และ โปลีเทคนิค จำนวน 17 โรงเรียน

ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยจับฉลากเลือกโรงเรียนอาชีวศึกษา ตามกลุ่ม โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มให้กระจายทั่วกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มแรกที่เป็นกลุ่ม พาณิชยและโปลีเทคนิค นั้น ทั้งหมด 3 โรงเรียน และกลุ่มที่ 2 ที่เป็นกลุ่มเทคนิคและโปลีเทคนิค นั้น ทั้งหมด 3 โรงเรียน รวมได้ 6 โรงเรียนจากทั้งหมด 52 โรงเรียน

โรงเรียนที่	ประเภท	ที่อยู่	จำนวนนักเรียน	จำนวนตัวอย่างที่คาดว่าจะเก็บได้
1	พาณิชย	เขตราชเทวี	3,125	100
2	พาณิชย	เขตภาษีเจริญ	4,247	141
3,4*	พาณิชย/ เทคนิค	เขตหนองแขม	1,162	41
5	เทคนิค	เขตดินแดง	830	30
6	เทคนิค	เขตดอนเมือง	2,743	88
			12,107	400

* โรงเรียนที่ 3,4 เป็นโรงเรียนเดียวกันแต่มี 2 ประเภทคือ พาณิชยและเทคนิค

เมื่อได้รายชื่อโรงเรียนอาชีวศึกษาแต่ละแห่งครบแล้ว ผู้วิจัยจะดำเนินการส่งจดหมายถึงผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาแต่ละแห่ง เพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถาม เมื่อทางโรงเรียนอนุญาต จึงดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยเข้าไปเก็บแบบสอบถามในห้องเรียนที่ได้รับอนุญาตจากผู้บริหาร โดยจะใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 20 นาทีและในการตอบแบบสอบถามนี้

นักเรียนในห้องเรียนที่ผู้วิจัยเลือกจะได้รับแจกแบบสอบถามครบทุกคน และนักเรียนมีสิทธิที่จะปฏิเสธหรือไม่เข้าร่วมในการตอบแบบสอบถาม และหากได้จำนวนนักเรียนไม่ครบ ผู้วิจัยจะขออนุญาตกับทางโรงเรียนแจกแบบสอบถามเพิ่มอีกห้อง ผู้วิจัยได้กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง เรียนอยู่ในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ในแต่ละโรงเรียน และเพศชายกับเพศหญิง สาขาวิชาที่เรียนจะแตกต่างกัน เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนที่ดี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติบรรยาย (Descriptive Statistic)

เป็นการสรุปข้อมูลที่ได้จากการศึกษา และบรรยายให้ทราบถึงลักษณะข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean) ค่ามัธยฐาน (Meadian) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD) ค่าฐานนิยม (Mode)

2. สถิติวิเคราะห์ (Analytical Statistic)

ใช้สถิติวิเคราะห์ Chi-Square เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแต่ละด้าน กับ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือในงานวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเชิงปริมาณ (Questionnaire) ออกแบบสอบถามโดยผู้วิจัย คำถามในแบบสอบถามผู้วิจัยสร้างภายใต้กรอบการวิจัย จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาอาชีวศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา เงินค่าใช้จ่ายต่อเดือน สถานที่พักอาศัยสถานภาพสมรสกับบิดามารดา จำนวน 9 ข้อ
- ตอนที่ 2 เป็นแบบประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 7 ข้อ
- ตอนที่ 3 เป็นแบบประเมินการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 17 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนออาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ รศ.ดร. สมโภชน์ เอี่ยมสุภาชิต รศ.ดร.มานพ คนะโต และ ผศ.ดร.รัตนา สำโรงทอง เพื่อขอคำแนะนำและตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาให้ตรงตามพฤติกรรมที่ต้องการวัด รวมทั้งความเหมาะสมในสำนวนภาษา

2. การตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และได้รับการแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนอาชีวศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์ Alpha ของ Cronbach ได้ค่า 0.82

3. การตรวจสอบความตรงตามโครงสร้าง (construct validity) ของแบบสอบถามกับนักเรียนอาชีวศึกษา จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง

เกณฑ์การคัดเลือก เกณฑ์การคัดออก

เกณฑ์การคัดเลือก ได้แก่นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับปวส. ชั้นปีที่2 ในกรุงเทพมหานคร

เกณฑ์การคัดออก คือป่วยเป็นอุปสรรคต่อการตอบแบบสอบถาม

จริยธรรมในงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาเรื่องการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น กรณีศึกษาในนักเรียนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผู้วิจัยจะดำเนินการถึงผลกระทบที่มีต่อกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามดังนี้

1. ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ จึงไม่มีการระบุชื่อ -นามสกุล และสถานศึกษาลงในแบบสอบถาม ยกเว้นชั้นปีที่นักเรียนศึกษาอยู่
2. การเข้าร่วมกลุ่มจะเป็นไปตามความสมัครใจ และสามารถปฏิเสธการเข้าร่วมกลุ่มได้
3. ทำการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก่อนดำเนินงานวิจัย

งบประมาณ

ในการทำการวิจัยครั้งนี้ ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ดังนี้

1. ค่าถ่ายเอกสาร 6,000 บาท
2. ค่าทำรูปเล่ม 2,000 บาท
3. ค่าเดินทางไปเก็บข้อมูลที่โรงเรียน 2,000 บาท
4. ค่าผู้ช่วยในการเก็บข้อมูล 2,000 บาท

รวมทั้งสิ้น 12,000 บาท

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ” ในเขตกรุงเทพมหานคร ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับอาชีวศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือในงานวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Version 16 โดยจำแนกออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตามเพศ

ตอนที่ 3 การประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตามผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

จากการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจาก นักเรียนระดับอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ทั้งหมด 6 โรงเรียน จำนวน 400 คน

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (n = 400)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	201	50.2
หญิง	199	49.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน ซึ่งแบ่งเป็น เพศชายจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 และเพศหญิงจำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ข้อมูลส่วนบุคคล	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ						
18	81	40.3	99	49.7	180	45.0
19	89	44.3	68	34.2	157	39.3
20	31	15.4	32	16.1	63	15.8
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0
อายุมัธยฐาน (Median)					19	ปี
อายุเฉลี่ย (Mean)					18.7	ปี
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)					0.723	
ศาสนา						
พุทธ	198	98.5	191	96.0	389	97.3
คริสต์	2	1.0	3	1.5	5	1.2
อิสลาม	1	0.5	5	2.5	6	1.5
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 18-19 ปี โดยเพศชายร้อยละ 44.3 มีอายุ 19 ปี รองลงมาคือ อายุ 18 ปี (ร้อยละ 40.3) ในขณะที่เพศหญิงร้อยละ 49.7 มีอายุ 18 ปี รองลงมาคือ อายุ 19 ปี (ร้อยละ 34.2) และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 97.3 รองลงมา ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 1.5

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละสาขาวิชาที่เรียนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

โรงเรียนที่	ข้อมูลส่วนบุคคล	ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชา							
1	คอมพิวเตอร์	25	12.4	-	-	25	6.3
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	25	12.4	-	-	25	6.3
	บัญชี	-	-	25	12.6	25	6.3
	การตลาด	-	-	25	12.6	25	6.3
2	การจัดการธุรกิจ ท่องเที่ยว	36	17.9	-	-	36	9.0
	การจัดการธุรกิจค้า ปลีก	35	17.4	-	-	35	8.8
	เลขานุการ	-	-	35	17.6	35	8.8
	ประชาสัมพันธ์	-	-	35	17.6	35	8.8
	ช่างกลโรงงาน	21	10.4	-	-	21	5.3
4	การขยาย	-	-	20	10.1	20	5.0
5	ช่างยนต์	15	7.5	-	-	15	3.8
	อิเล็กทรอนิกส์	-	-	8	4	8	2.0
	ช่างไฟฟ้า	-	-	7	3.5	7	1.8
6	ช่างเชื่อม	22	10.9	-	-	22	5.5
	ช่างก่อสร้าง	22	10.9	-	-	22	5.5
	เทคโนโลยี สารสนเทศ	-	-	30	15.1	30	7.5
	เคหะภัณฑ์	-	-	14	7.0	14	3.5
	รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0

จากตารางที่ 4. 2 แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คนที่ศึกษาอยู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ผู้วิจัยได้กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง เรียนอยู่ในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ในแต่ละโรงเรียน และเพศชายกับเพศหญิง สาขาวิชาที่เรียนจะแตกต่างกัน เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนที่ดี

โรงเรียน 1 มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน แบ่งเป็นเพศชาย 50 คน และเพศหญิง 50 คน เพศชายที่เรียนในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ จำนวน 25 คน และ สาขาวิชา การจัดการธุรกิจค้าปลีก จำนวน 35 คน ส่วนเพศหญิง ที่เรียนสาขาวิชาบัญชี มีจำนวน 25 คน และสาขาวิชาการตลาด จำนวน 25 คน

โรงเรียนที่ 2 มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 141 คน แบ่งเป็นเพศชาย 71 คน และเพศหญิง 70 คน เพศชายที่เรียนสาขาวิชา การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว มีจำนวน 36 คน และ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 25 คน ส่วนเพศหญิง ที่เรียนสาขาวิชา เลขานุการ มีจำนวน 35 คน และสาขาวิชา ประชาสัมพันธ์ จำนวน 35 คน

โรงเรียนที่ 3 มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 21 คน เป็นเพศชายที่เรียนสาขาวิชาช่างกลโรงงาน

โรงเรียนที่ 4 มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 20 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 20 คน ที่เรียนสาขาวิชาการขาย

โรงเรียนที่ 5 มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 30 คน แบ่งเป็นเพศชาย 15 คน และเพศหญิง 15 คน เพศชายที่เรียนช่างยนต์ มีจำนวน 15 คน ส่วนเพศหญิง เรียนสาขาวิชา อิเล็กทรอนิกส์ มีจำนวน 8 คน และ สาขาวิชาช่างไฟฟ้า จำนวน 7 คน

โรงเรียนที่ 6 มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 88 คน แบ่งเป็น เพศชายจำนวน 44 คน และเพศหญิงจำนวน 44 คน เพศชายที่เรียนสาขาวิชาช่างเชื่อมจำนวน 22 คน และอีก 22 คน เรียนสาขาวิชา ช่างก่อสร้าง ส่วนเพศหญิงมีจำนวน 30 คน เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และมีจำนวน 14 คน เรียนสาขาวิชาเคหะภัณฑ์

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมจำแนกตามเพศ

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับค่าใช้จ่ายจากใคร						
บิดา/มารดา	132	65.7	139	69.8	271	67.8
หารายได้เอง	30	14.9	12	6.0	42	10.5
คู่รัก/แฟน	2	1.0	4	2.0	6	1.5
ญาติ	18	9.0	33	16.6	51	12.8
บิดา/มารดา และ หารายได้เอง	14	7.0	9	4.5	23	5.8
บิดา/มารดา และ คู่รัก/แฟน	5	2.5	2	1.0	7	1.8
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 67.8 ได้รับค่าใช้จ่ายจากบิดา/มารดา รองลงมาคือ จากญาติ ร้อยละ 12.8 เมื่อจำแนกเพศ พบว่า เพศชาย ร้อยละ 65.7 ได้รับค่าใช้จ่ายจากบิดา/มารดา รองลงมาคือ หารายได้เอง และมีร้อยละ 2.5 ที่ได้รับรายได้จากคู่รัก/แฟน ในขณะที่เพศหญิงร้อยละ 69.8 ได้รับค่าใช้จ่ายจากบิดา/มารดาเช่นเดียวกัน รองลงมาคือได้จากญาติ ร้อยละ 16.6 และมีร้อยละ 1 ที่ได้รับรายได้จากคู่รัก/แฟน

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามเพศ

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน						
2000-2999	35	17.4	42	21.6	77	19.2
3000-3999	115	57.2	109	54.8	224	56.0
4000-4999	24	11.9	35	17.6	59	14.8
5000-5999	12	6.0	8	4.0	20	5.0
6000-6999	8	4.0	4	2.0	12	3.0
7000-7999	7	3.5	1	0.5	8	2.0
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0
ค่าใช้จ่ายมัธยฐาน (Median)					3300 บาท	
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (Mean)					3567.25 บาท	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)					998.75	

ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเดือน ประมาณ 3,567 บาท เมื่อจำแนกเพศพบว่า เพศชายร้อยละ 13.5 ใช้จ่ายมากกว่าเดือนละ 5000 บาท ในขณะที่เพศหญิงมีเพียงร้อยละ 6.5 ที่ใช้จ่ายมากกว่าเดือนละ 5000 สรุปได้ว่าเพศชายมีการใช้จ่ายมากกว่าเพศหญิง

ตอนที่ 2 ประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตามเพศ

การนำเสนอต่อไปนี้เป็น การนำเสนอพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ที่ผ่านมาจากกลุ่มตัวอย่าง ว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเหล่านี้หรือไม่ โดยแบ่งเป็น

2.1 การประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เคยปฏิบัติ

2.2 การประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมาจำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง

2.3 การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง

2.1 การประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เคยปฏิบัติ

ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 7 ข้อ คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การมีคู่อรัก และการมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 4. 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พฤติกรรมเสี่ยง	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่						
ไม่เคยดื่ม	47	23.4	59	29.6	106	26.5
เคยดื่ม	154	76.6	140	70.4	294	73.5
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างดื่มแอลกอฮอล์ มีจำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 เมื่อจำแนกเพศ พบว่า มีเพศชายที่ดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 76.6 ในขณะที่เพศหญิงมีจำนวนน้อยกว่าเพศชาย คือ มีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยดื่มแอลกอฮอล์ มีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5

ตารางที่ 4. 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เฉพาะผู้ที่เคยดื่มแอลกอฮอล์ (ต่อ)

พฤติกรรมเสี่ยง	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ดื่มครั้งแรกอายุ						
11	1	0.6	0	0	1	0.3
12	2	1.3	0	0	2	0.7
13	11	7.1	1	0.7	12	4.1
14	16	10.4	7	5.0	23	7.8
15	39	25.3	24	17.1	63	21.4
16	34	22.2	31	22.1	65	22.1
17	28	18.2	38	27.2	66	22.5
18	16	10.4	18	12.9	34	11.6
19	7	4.5	21	15.0	28	9.5
ไม่เคยดื่ม	(47)	-	(59)	-	(106)	-
รวม	154	100.0	140	100.0	294	100.0
				อายุเฉลี่ย (Mean)		16.2 ปี
				อายุมัธยฐาน (Median)		16 ปี
				อายุฐานนิยม (Mode)		17 ปี
				ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)		1.612

อายุที่เริ่มดื่มแอลกอฮอล์โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเริ่มดื่มอายุ 15-17 ร้อยละ 66 เมื่อจำแนกเพศ พบว่า เพศชายเริ่มดื่มที่อายุ 15 ปี (ร้อยละ 25.3) รองลงมาคืออายุ 16 ปี (ร้อยละ 22.2) อายุต่ำสุดพบคือ 11 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ในขณะที่เพศหญิงจะแตกต่างจากเพศชาย พบว่าเพศหญิงเริ่มดื่มอายุ 17 ปี (ร้อยละ 27.2) รองลงมาคืออายุ 16 ปี (ร้อยละ 22.1) อายุต่ำสุดที่พบคือ อายุ 13 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 อายุฐานนิยมของการดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเท่ากับ 17 ปี

ตารางที่ 4. 4 การกระจายร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เฉพาะผู้ที่เคยดื่มแอลกอฮอล์ (ต่อ)

พฤติกรรมเสี่ยง	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สาเหตุที่ดื่มแอลกอฮอล์						
เพื่อนชักชวน	44	28.6	58	41.4	102	34.7
คลายเครียด	42	27.3	31	22.1	73	24.8
หาประสบการณ์/อยากลอง	61	39.6	50	35.7	111	37.8
อกหัก	7	4.5	1	0.7	8	2.7
ไม่เคยดื่ม	(47)	-	(59)	-	(106)	-
รวม	154	100.0	140	100.0	294	100.0
ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่ม						
เบียร์	58	37.7	70	50.0	128	43.5
ไวน์	13	8.4	27	19.3	40	13.6
เหล้า	83	53.9	43	30.7	126	42.9
ไม่เคยดื่ม	(47)	-	(59)	-	(106)	-
รวม	154	100.0	140	100.0	294	100.0
เคยดื่มจนอยากมีเพศสัมพันธ์หรือไม่						
ไม่เคย	89	57.8	87	62.1	176	59.9
เคย	65	42.2	53	37.9	118	40.1
ไม่เคยดื่ม	(47)	-	(59)	-	(106)	-
รวม	154	100.0	140	100.0	294	100.0

สาเหตุที่ดื่มแอลกอฮอล์ โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างดื่มเพราะต้องการหาประสบการณ์ อยากลอง (ร้อยละ 37.8) รองลงมาคือ เพื่อนชักชวน (ร้อยละ 34.7) เมื่อจำแนกเพศ พบว่า เพศชายส่วนใหญ่ดื่มเพราะต้องการหาประสบการณ์ อยาก (ร้อยละ 39.6) สาเหตุรองลงมาคือ เพื่อนชักชวน (ร้อยละ 28.6) และ อกหัก มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ในขณะที่เพศหญิง จะแตกต่างจากเพศชาย คือสาเหตุที่ดื่มเพราะเพื่อนชักชวน (ร้อยละ 41.1) รองลงมาคือ อยากหาประสบการณ์หรืออยากลอง (ร้อยละ 35.7) และพบว่ามี 1 คน ที่มีสาเหตุมาจากอกหัก ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.7

ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่ม โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างดื่มเบียร์ (ร้อยละ 43.5) รองลงมาคือเหล้า (ร้อยละ 42.9) เมื่อจำแนกเพศ พบว่าเพศชายดื่มเหล้ามากที่สุด (ร้อยละ 53.9) รองลงมาคือ เบียร์ (ร้อยละ 37.7) ในขณะที่เพศหญิงจะแตกต่างจากเพศชาย คือเพศหญิงดื่มเบียร์มากที่สุด (ร้อยละ 50) รองลงมาคือเหล้า (ร้อยละ 30.7)

การดื่มแอลกอฮอล์จนอยากมีเพศสัมพันธ์ พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่มแอลกอฮอล์จนอยากมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 40.1 ในจำนวนนี้แบ่งเป็น เพศชายจำนวน 65 คน (ร้อยละ 42.2) และเพศหญิงจำนวน 53 คน (ร้อยละ 37.9) ในขณะที่มีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยดื่มแอลกอฮอล์จนอยากมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 59.9 ในจำนวนนี้ แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 89 คน (ร้อยละ 57.8) และเพศหญิงจำนวน 87 คน (ร้อยละ 62.1)

ตารางที่ 4.5 การกระจายร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้สารเสพติด

พฤติกรรมเสี่ยง	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ใช้สารเสพติดหรือไม่						
ไม่เคยใช้	93	46.3	134	67.3	227	56.8
เคยใช้	108	53.7	65	32.7	173	43.2
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0
ใช้สารเสพติดครั้งแรกอายุ						
13	2	1.9	0	0	2	1.2
14	5	4.6	4	6.2	9	5.2
15	33	30.6	8	12.3	41	23.7
16	15	13.9	11	16.9	26	15
17	27	25.0	13	20.0	40	23.1
18	21	19.4	8	12.3	29	16.8
19	5	4.6	21	32.3	26	15
ไม่เคยใช้	(93)	-	(134)	-	(227)	-
รวม	108	100.0	65	100.0	173	100.0
อายุเฉลี่ย (Mean)					16.64 ปี	
อายุมัธยฐาน (Median)					17 ปี	
อายุฐานนิยม (Mode)					15 ปี	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)					1.551	

จากตารางที่ 4.5 โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างใช้สารเสพติด จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 ในจำนวนนี้แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 108 คน (ร้อยละ 53.7) และเพศหญิง 65 คน (ร้อยละ 32.7) ในขณะที่มีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยใช้สารเสพติด ร้อยละ 56.8 ในจำนวนนี้แบ่งเป็นเพศชาย 93 คน (ร้อยละ 46.3) และเพศหญิง 134 คน (ร้อยละ 67.3)

อายุของการเริ่มใช้สารเสพติดครั้งแรก โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 23.7 เริ่มใช้สารเสพติดที่อายุ 15 ปี เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าเพศชายร้อยละ 30.6 เริ่มใช้สารเสพติดอายุ 15 ปี

รองลงมาคือ 17 ปี (ร้อยละ 25) และ อายุน้อยสุดที่พบคือ อายุ 13 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ในขณะที่เพศหญิงจะแตกต่างจากเพศชาย โดยเพศหญิงร้อยละ 32.3 เริ่มใช้สารเสพติดที่อายุ 19 ปี รองลงมาคือ อายุ 17 ปี (ร้อยละ 20) และอายุน้อยสุดที่พบคือ อายุ 14 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 อายุฐานนิยมของการใช้สารเสพติดเท่ากับ 17 ปี

ตารางที่ 4.5 การกระจายร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้สารเสพติด เฉพาะผู้ที่เคยการใช้สารเสพติด (ต่อ)

พฤติกรรมเสี่ยง	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สาเหตุที่ใช้สารเสพติด						
เพื่อนชักชวน	64	59.3	36	55.4	100	57.8
คล้ายเครียด	19	17.6	9	13.8	28	16.2
หาประสบการณ์/อยากลอง	25	23.1	20	30.8	45	26
ไม่เคยใช้	(93)	-	(134)	-	(227)	-
รวม	108	100.0	65	100.0	173	100.0
ชนิดของสารเสพติดที่ใช้						
บุหรี่	79	73.1	41	63.1	120	69.4
กัญชา	20	18.5	4	6.2	24	13.9
ยาบ้า ยาอี ยาไอซ์	6	5.6	2	3.0	8	4.6
ยานอนหลับ ยาคลายเครียด	3	2.8	18	27.7	21	12.1
ไม่เคยใช้	(93)	-	(134)	-	(227)	-
รวม	108	100.0	65	100.0	173	100.0
เคยใช้สารเสพติดจนอยากมีเพศสัมพันธ์หรือไม่						
ไม่เคย	66	61.1	47	72.3	113	65.3
เคย	42	38.9	18	27.7	60	34.7
ไม่เคยใช้	(93)	-	(134)	-	(227)	-
รวม	108	100.0	65	100.0	173	100.0

จากตารางที่ 4. 5 เฉพาะผู้ที่มีประสบการณ์การใช้สารเสพติด พบว่า สาเหตุที่ใช้สารเสพติด โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 57.8 ใช้สารเสพติดเพราะเพื่อนชักชวน เมื่อจำแนกเพศ พบว่าเพศชาย ใช้สารเสพติดเพราะเพื่อนชักชวน (ร้อยละ 59.3) รองลงมาคือ หาประสบการณ์ อยากลอง (ร้อยละ 23.1) ในขณะที่เพศหญิง พบว่าสาเหตุการใช้สารเสพติดเหมือนเพศชาย คือ ร้อยละ 55.4 เพื่อนชักชวน รองลงมาคือ หาประสบการณ์ อยากลอง (ร้อยละ 30.8)

ชนิดของสารเสพติดที่ใช้ โดยภาพรวม เฉพาะผู้ที่มีประสบการณ์การใช้สารเสพติด กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ใช้สารเสพติดประเภทบุหรี่ ร้อยละ 69.4 เมื่อจำแนกเพศ พบว่าเพศชายใช้สารเสพติดประเภทบุหรี่ (ร้อยละ 73.1) รองลงมาคือ กัญชา (ร้อยละ 18.5) และพบว่ามีบางส่วนที่ใช้ยาบ้า ยาอี ยาไอซ์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ในขณะที่เพศหญิง พบว่า เพศหญิงใช้สารเสพติดประเภทบุหรี่ (ร้อยละ 63.1) รองลงมาคือ ยานอนหลับ ยาคลายเครียด (ร้อยละ 27.7) ละมีบางส่วนที่ใช้ยาบ้า ยาอี ยาไอซ์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3

ด้านการใช้สารเสพติดจนอยากมีเพศสัมพันธ์ พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34.7 เคยใช้สารเสพติดจนอยากมีเพศสัมพันธ์ ในจำนวนนี้ แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 42 คน (ร้อยละ 38.9) และเพศหญิง 18 คน (ร้อยละ 27.7) ในขณะที่ มีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยดื่มแอลกอฮอล์จนอยากมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 ในจำนวนนี้แบ่งเป็นเพศชาย 66 คน (ร้อยละ 61.1) และเพศหญิง 47 คน (ร้อยละ 72.3)

ตารางที่ 4.6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่าง กับพฤติกรรมเสี่ยงในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา (เพศชาย = 201 คน , เพศหญิง = 199 คน)

พฤติกรรม	ไม่เคย		น้อยกว่าเดือน ละครั้ง		4-6ครั้ง		มากกว่าเดือนละ ครั้ง	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
อ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพและอารมณ์ทางเพศ	18.4	32.7	25.8	24.6	28.4	27.1	27.4	15.6
ดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างชายและหญิง	23.4	32.7	30.8	33.7	24.4	19.6	21.4	14.0
ดูภาพยนตร์ วีซีดีดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างเพศเดียวกัน	84.0	85.5	9.0	7.5	2.0	7.0	5.0	0
เปิดเว็บไซต์ที่แสดงภาพยั่วอารมณ์ทางเพศ	13.4	14.6	16.4	30.7	30.8	32.7	39.2	22.0
สื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน (chat) ในเรื่องเพศ	21.9	28.1	29.9	16.6	15.4	15.6	32.8	39.7
ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	29.9	30.2	16.4	19.0	18.9	14.1	34.8	36.7
สูบบุหรี่	50.7	87.9	2.5	5.5	8.5	0.5	38.3	6.1
ใช้ยานอนหลับ/ยาคลายเครียด	84.0	84.5	5.5	2.5	6.5	8.0	4.0	5.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า พฤติกรรมที่เพศชายปฏิบัติมากที่สุด คือ การเปิดเว็บไซต์ช่วยอารมณ์ทางเพศ (ร้อยละ 39.2) รองลงมาคือ สูบบุหรี่ (ร้อยละ 38.3) ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 34.8) สื่อสารทางอินเทอร์เน็ต (chat) ในเรื่องเพศ (ร้อยละ 32.8) อ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพและอารมณ์ทางเพศ (ร้อยละ 27.4) ดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างชายและหญิง (ร้อยละ 21.4) และด้านที่พบน้อยที่สุดคือ ใช้นานอนหลับ/ยากคลายเครียด (ร้อยละ 4)

พฤติกรรมที่เพศหญิงปฏิบัติมากที่สุด คือ การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต (chat) (ร้อยละ 39.7) รองลงมาคือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 36.7) เปิดเว็บไซต์ที่แสดงภาพช่วยอารมณ์ทางเพศ (ร้อยละ 22) อ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพและอารมณ์ทางเพศ (ร้อยละ 15.6) ดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างชายและหญิง (ร้อยละ 14) และด้านที่พบน้อยที่สุดคือ ใช้นานอนหลับ/ยากคลายเครียด (ร้อยละ 5)

ตารางที่ 4. 7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการปฏิบัติ ของกลุ่มตัวอย่างกับ พฤติกรรมการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา (เพศชาย = 201 คน , เพศหญิง = 199 คน)

สถาน เริงรมย์	ไม่เคย		น้อยกว่าเดือน ละครั้ง		4-6ครั้ง		มากกว่าเดือนละ ครั้ง	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
ผับ/เคค	22.9	36.7	13.4	27.1	25.4	11.6	38.3	24.6
บาร์	88.0	87.0	9.0	5.0	3.0	8.0	0	0
ไนท์คลับ	93.0	95.0	4.0	4.0	2.5	1.0	0.5	0
คอกเทล เลานจ์	92.0	95.5	6.0	4.5	2.0	0	0	0
ชาวน้ำ	87.5	93.5	5.5	6.0	6.5	0.5	0.5	0
คาราโอเกะ	46.8	31.2	24.4	14.6	11.4	31.2	17.4	23.0
อาบอบนวด	73.1	99.0	24.9	1.0	2.0	0	0	
ดูคอนเสิร์ต	67.7	46.2	24.3	31.7	7.5	21.1	0.5	1.0
ฟิตเนส	70.4	86.4	4.4	3.5	8.8	7.6	16.4	2.5

จากตารางที่ 4. 7 การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาของกลุ่มตัวอย่าง เพศชายและเพศหญิง โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเพศชาย ไปเที่ยวผับ เคค มากที่สุด ร้อยละ 38.3 รองลงมาคือ คาราโอเกะ ร้อยละ 17.4 ไปฟิตเนส ร้อยละ 16.4 และมีเพียงร้อยละ 4 ที่ไปเที่ยวสถาน เริงรมย์ ในขณะที่เพศหญิง ไปเที่ยวผับ เคค มากที่สุด ร้อยละ 24.6 รองลงมาคือ คาราโอเกะ ร้อยละ 23 ดูคอนเสิร์ต ร้อยละ 1 และมีร้อยละ 1 ที่เคยไปอาบอบนวด

ตารางที่ 4.8 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และพฤติกรรมด้านการมีคู่รัก

	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีคู่รัก/แฟนหรือไม่						
ไม่มี	35	17.4	34	17.1	69	17.3
เคยมีแต่ปัจจุบันไม่มี	96	47.8	75	33.7	171	42.8
ปัจจุบันมี	70	34.8	90	45.2	160	40.0
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0
เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟนหรือไม่						
ไม่มี	41	24.7	46	27.9	87	26.3
มี	125	75.3	119	72.1	244	73.7
ไม่เคยมีคู่รัก/แฟน	(35)	-	(34)	-	(69)	-
รวม	166	100.0	165	100.0	331	100.0
ใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่						
ไม่ใช้	33	26.4	11	9.3	44	18.0
ใช้บางครั้ง	26	20.8	50	42.0	76	31.2
ใช้ทุกครั้ง	66	52.8	58	48.7	126	50.8
ไม่เคยมีคู่รัก/แฟน	(35)	-	(34)	-	(69)	-
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	(41)	-	(46)	-	87	-
รวม	125	100.0	119	100.0	244	100.0

จากตารางที่ 4.8 โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเคยมีคู่รัก/แฟน แต่ปัจจุบันไม่มี (ร้อยละ 42.8) ในจำนวนนี้ แบ่งเป็นเพศชายร้อยละ 47.8 และเพศหญิง ร้อยละ 33.7 รองลงมาคือ ปัจจุบันมีคู่รัก/แฟน (ร้อยละ 40) ในจำนวนนี้แบ่งเป็น เพศชาย ร้อยละ 34.8 และเพศหญิง ร้อยละ 45.2 และมีกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 17.3 ที่ไม่เคยมีคู่รัก/แฟน ด้านการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟน โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 73.7 เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟน ในจำนวนนี้ แบ่งเป็นเพศชายร้อยละ 75.3 และเพศหญิงร้อยละ 72.1

ด้านการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่รัก/แฟน พบว่า ร้อยละ 50.8 ของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟน ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เมื่อจำแนกตามเพศพบว่า เพศชายใช้ถุงยาง

อนามัยทุกครั้ง (ร้อยละ 52.8) รองลงมาคือ ไม่ใช้เลย (ร้อยละ 26.4) และ ใช้บางครั้ง (ร้อยละ 20.8) ในขณะที่เพศหญิงจะแตกต่างจากเพศชายคือ เพศหญิงใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง (ร้อยละ 48.7) รองลงมาคือ ใช้บางครั้ง (ร้อยละ 42) ส่วนผู้ที่ไม่เคยใช้เลยมีจำนวนน้อยกว่าเพศชายคือ มีเพียงร้อยละ

9.3

ตารางที่ 4.9 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และพฤติกรรมด้านการมีเพศสัมพันธ์ (กับบุคคลอื่นรวมทั้งคู่อีก/แฟน)

	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยมีเพศสัมพันธ์หรือไม่						
ไม่เคย	74	36.8	79	39.7	153	38.3
เคย	127	63.2	120	60.3	247	61.8
รวม	201	100.0	199	100.0	400	100.0
มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ						
13	1	0.8	0	0	1	0.4
14	7	5.5	1	0.8	8	3.2
15	30	23.6	20	16.7	50	20.2
16	9	7.1	31	25.8	40	16.2
17	46	36.2	24	20.0	70	28.3
18	25	19.7	38	31.7	63	25.5
19	9	7.1	6	5.0	15	6.1
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	(74)	-	(79)	-	(153)	-
รวม	127	100.0	120	100.0	247	100.0
				อายุมัธยฐาน (Median)	15	
				อายุเฉลี่ย (Mean)	13.75 ปี	
				อายุฐานนิยม (Mode)	17 ปี	
				ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.886	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 61.8 ในจำนวนนี้แบ่งเป็นเพศชาย ร้อยละ 63.2 และเพศหญิง ร้อยละ 60.3 อายุครั้งแรกของการมีเพศสัมพันธ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.3 เมื่อจำแนกเพศพบว่า เพศชาย มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 17 ปี (ร้อยละ 36.2) รองลงมาคือ อายุ 15 ปี (ร้อยละ 23.6) และอายุต่ำสุดที่พบคือ อายุ 13 ปี จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.8) ในขณะที่เพศหญิง มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ

18 ปี (ร้อยละ 31.7) รองลงมาคือ อายุ 16 ปี (ร้อยละ 25.8) และอายุต่ำสุดที่พบคือ อายุ 14 ปี จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.8) อายุฐานนิยมของการมีเพศสัมพันธ์ เท่ากับ 17 ปี

ตารางที่ 4.9 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และพฤติกรรมด้านการมีเพศสัมพันธ์ (กับบุคคลอื่นรวมทั้งคูรัก/แฟน)

	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครั้งแรกกับใคร						
คูรัก/แฟน	114	89.8	117	97.5	231	93.5
เพื่อน	10	7.9	3	2.5	13.0	5.3
คนขายบริการ	3	2.4	0	0	3.0	1.2
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	(74)	-	(79)	-	(153)	-
รวม	127	100.0	120	100.0	247	100.0

จากตารางที่ 4.9 โดยภาพรวม ของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรัก/แฟน ร้อยละ 93.5 เมื่อจำแนกเพศ พบว่า เพศชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรัก/แฟน ร้อยละ 89.8 รองลงมาคือ เพื่อน ร้อยละ 7.9 และมี 3 คน ที่มีเพศสัมพันธ์กับคนขายบริการ คิดเป็นร้อยละ 2.4 ในขณะที่เพศหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรัก/แฟน ร้อยละ 97.5 และมี 3 คน ที่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 4.9 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และพฤติกรรมด้านการมีเพศสัมพันธ์ (กับบุคคลอื่นรวมทั้งคูรััก/แฟน)

	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครั้งแรกที่มีเพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่						
ไม่ใช้	25	19.7	12	10.0	37	15.0
ใช้	102	80.3	108	90.0	210	85.0
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	(74)	-	(79)	-	(153)	-
รวม	127	100.0	120	100.0	247	100.0
ครั้งสุดท้ายที่มีเพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่						
ไม่ใช้	33	26.0	20	16.7	53	21.5
ใช้	94	74.0	100	83.3	194	78.5
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	(74)	-	(79)	-	(153)	-
รวม	127	100.0	120	100.0	247	100.0
สาเหตุที่ใช้						
คูรััก/แฟนให้ใช้	20	21.3	10	10.0	30	15.5
ป้องกันการติดโรค	15	16.0	5	5.0	20	10.3
ป้องกันไม่ให้ท้อง	59	62.8	85	85.0	144	74.2
ไม่ใช้ถุงยางอนามัย	(33)	-	(20)	-	(53)	-
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	(74)	-	(79)	-	(153)	-
รวม	127	100.0	120	100.0	247	100.0

เมื่อสอบถามด้านการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกและครั้งสุดท้าย พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 85 ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (เพศชายร้อยละ 80.3 และเพศหญิงร้อยละ 90) และ มีกลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยคิดเป็นร้อยละ 15 ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 78.5 ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย (เพศชายร้อยละ 74 และเพศหญิงร้อยละ 83.3) และมีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 21.5

สาเหตุที่ใช้ถุงยางอนามัย โดยภาพรวมส่วน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 74.2 ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันไม่ให้ท้อง (เพศชาย อยละ 62.8 และเพศหญิงร้อยละ 85) สาเหตุรองลงมาคือ คู่รัก/แฟนให้ใช้ ร้อยละ 15.5 ในจำนวนนี้แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 20 คน (ร้อยละ 21.3) และเพศหญิง 10 คน (ร้อยละ 10)

2.2 การประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมาจำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง

การนำเสนอต่อไปนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมเสี่ยงในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา กับเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งประกอบไปด้วยคำถามดังนี้

1. การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
 - อ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพและเนื้อหายั่วอารมณ์ทางเพศ
 - ดูภาพยนตร์ วีซีดีดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างชายและหญิง
 - ดูภาพยนตร์ วีซีดีดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างเพศเดียวกัน
 - เปิดเว็บไซต์ที่แสดงภาพยั่วอารมณ์ทางเพศ
 - สื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน (chat) ในเรื่องเพศ
2. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. การใช้สารเสพติด
 - สูบบุหรี่
 - ใช้นานอนหลับ/ยาคลายเครียด

ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมาและเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

พฤติกรรม	ชาย		หญิง		χ^2	p-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. อ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพและเนื้อหายั่วอารมณ์ทางเพศ					11.940	.008
ไม่เคย	37	18.4	63	31.7		
น้อยกว่าเดือนละครั้ง	52	25.9	49	24.6		
4-6 ครั้ง	57	28.4	53	26.6		
มากกว่าเดือนละครั้ง	55	27.4	34	17.1		
รวม	201	100.0	199	100.0		

ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมาและเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (ต่อ)

พฤติกรรม	ชาย		หญิง		χ^2	p-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
2. คุณภาพดนตรี วิถีชีวิตที่ดี ที่แสดงบทรักระหว่างชายและหญิง					5.330	.149
ไม่เคย	47	23.4	62	31.2		
น้อยกว่าเดือนละครึ่ง	62	30.8	67	33.7		
4-6ครั้ง	49	24.4	39	19.6		
มากกว่าเดือนละครึ่ง	43	21.4	31	15.6		
รวม	201	100.0	199	100.0		
3. คุณภาพดนตรี วิถีชีวิตที่ดี ที่แสดงบทรักระหว่างเพศเดียวกัน					13.030	.005
ไม่เคย	169	84.1	168	84.4		
น้อยกว่าเดือนละครึ่ง	18	9.0	16	8.0		
4-6ครั้ง	4	2.0	14	7.0		
มากกว่าเดือนละครึ่ง	10	5.0	1	0.5		
รวม	201	100.0	199	100.0		
4. เปิดเว็บไซต์ที่แสดงภาพวัยรุ่นอารมณ์ทางเพศ					11.624	.009
ไม่เคย	27	13.4	29	14.6		
น้อยกว่าเดือนละครึ่ง	33	16.4	55	27.6		
4-6ครั้ง	62	30.8	64	32.2		
มากกว่าเดือนละครึ่ง	79	39.3	51	25.6		
รวม	201	100.0	199	100.0		
5. สื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน (chat) ในเรื่องเพศ					10.380	.016
ไม่เคย	44	21.9	54	27.1		
น้อยกว่าเดือนละครึ่ง	60	29.9	33	16.6		
4-6ครั้ง	31	15.4	31	15.6		
มากกว่าเดือนละครึ่ง	66	32.8	81	40.7		
รวม	201	100.0	199	100.0		

ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมาและเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (ต่อ)

พฤติกรรม	ชาย		หญิง		χ^2	p-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
6. ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					1.445	.695
ไม่เคย	60	29.9	61	30.7		
น้อยกว่าเดือนละครั้ง	33	16.4	40	20.1		
4-6ครั้ง	38	18.9	31	15.6		
มากกว่าเดือนละครั้ง	70	34.8	67	33.7		
รวม	201	100.0	199	100.0		
7. สูบบุหรี่					83.174	.000
ไม่เคย	102	50.7	175	87.9		
น้อยกว่าเดือนละครั้ง	5	2.5	11	5.5		
4-6ครั้ง	17	8.5	1	0.5		
มากกว่าเดือนละครั้ง	77	38.3	12	6.0		
รวม	201	100.0	199	100.0		
8. ใช้ยานอนหลับ/ยาคลายเครียด					2.348	.503
ไม่เคย	169	84.1	171	85.9		
น้อยกว่าเดือนละครั้ง	11	5.5	5	2.5		
4-6ครั้ง	13	6.5	14	7.0		
มากกว่าเดือนละครั้ง	8	4.0	9	4.5		
รวม	201	100.0	199	100.0		

จากตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมาและเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่ากลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีพฤติกรรมด้านการอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพและเนื้อหาขั้วอารมณ์ทางเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p -value < 0.01) กล่าวคือ เพศชายมากกว่า 1 ใน 4 อ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพและเนื้อหาขั้วอารมณ์ทางเพศ มากกว่าเดือนละครั้ง ในขณะที่เพศหญิง มีเพียงร้อยละ 17.1 เท่านั้น ที่มีปฏิบัติมากกว่าเดือนละครั้ง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีพฤติกรรมด้านการ ดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี

ที่แสดงบทวิเคราะหว่างชายและหญิง ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่ง ไม่เคยดูหรือเคยดูน้อยกว่าเดือนละครั้ง

พฤติกรรมด้านการดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทวิเคราะหว่างเพศเดียวกัน พบว่า ส่วนใหญ่ (ชายร้อยละ 84.1 หญิงร้อยละ 84.4) ไม่เคยดูเลย และเมื่อหาความสัมพันธ์พบว่า พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีพฤติกรรมด้าน การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทวิเคราะหว่างเพศเดียวกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.01$) และพฤติกรรมด้านการ เปิดเว็บไซต์ที่แสดงภาพยั่วอารมณ์ทางเพศ ทั้งชายและหญิง ประมาณ ร้อยละ 13-15 ไม่เคยเปิดเว็บไซต์เหล่านี้ และเมื่อหาความสัมพันธ์พบว่า ชายและหญิงมีพฤติกรรมด้านการเปิดเว็บไซต์ที่แสดงภาพยั่วอารมณ์ทางเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.01$)

พฤติกรรมด้านการ สื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน (chat) ในเรื่องเพศ พบว่า ประมาณร้อยละ 22-27 ของชายและหญิง ไม่เคยสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน ในเรื่องเพศ ในขณะที่ชายร้อยละ 32.8 และหญิงร้อยละ 40.7 เคยสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน ในเรื่องเพศ มากกว่าเดือนละครั้ง และเมื่อหาความสัมพันธ์พบว่า ชายและหญิงมีพฤติกรรมด้านการ สื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน (chat) ในเรื่องเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$)

พฤติกรรมด้านการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า เพศชายจะดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เพศชายร้อยละ 57.3 ดื่มตั้งแต่ 4 ครั้ง ขึ้นไปในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิงมีเพียงร้อยละ 49.3 และเมื่อหาความสัมพันธ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีพฤติกรรมด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่แตกต่างกัน พฤติกรรมด้านการสูบบุหรี่ พบว่า ชายร้อยละ 50.7 และหญิงร้อยละ 87.9 ไม่เคยสูบบุหรี่ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา และเมื่อหาความสัมพันธ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีพฤติกรรมด้านการสูบบุหรี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.01$) พฤติกรรมด้านการ ใช้ยานอนหลับ/ยาคลายเครียด พบว่า ชายร้อยละ 84.1 และหญิงร้อยละ 85.9 ไม่เคยใช้ยานอนหลับ/ยาคลายเครียด และเมื่อหาความสัมพันธ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีพฤติกรรมด้านการใช้ยานอนหลับ/ยาคลายเครียดไม่แตกต่างกัน

2.3 การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง

การนำเสนอต่อไปนี้ เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งประกอบไปด้วยคำถามดังนี้

1. การมีคูรักร/แฟน

- การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรักร/แฟนในที่สาธารณะ
- การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรักร/แฟนในที่ลับตา
- การกอดจูบกันกับคูรักร/แฟนในที่สาธารณะ
- การกอดจูบกันกับคูรักร/แฟนในที่ลับตา

2. การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

- การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหาขั้วอารมณ์ทางเพศ
- การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหาขั้วอารมณ์ทางเพศ กับคูรักร
- การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต (chat) กับเพื่อนในเรื่องเพศ

3. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า ไวน์ เบียร์
- การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบันเทิง / ในงานเลี้ยง
- การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับคูรักรในสถานบันเทิง / ในงานเลี้ยง

4. การใช้สารเสพติด

- การเสพยาบ้า ยาอี ยาเลิฟ ยาไอซ์
- การสูบกัญชา

5. การไปเที่ยวสถานเริงรมย์

- การไปเที่ยวผับ เคาท์ไนท์คลับ ค็อกเทลเลานจ์
- การไปฟิตเนส
- การไปเที่ยวอาบน้ำอบนวด
- การไปเที่ยว หญิง/ชาย ขายบริการ
- การไปนวดแผนโบราณ

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงและเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

สถานการณ์	ชาย		หญิง		χ^2	P-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1.การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรัก/แฟนในที่สาธารณะ					4.029	.133
ไม่เห็นด้วย	125	62.2	116	58.3		
เห็นด้วย	45	22.4	37	18.6		
ไม่แน่ใจ	31	15.4	46	23.1		
รวม	201	100.0	199	100.0		
2.การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรัก/แฟนในที่ลับตา					12.396	.002
ไม่เห็นด้วย	52	25.9	52	26.1		
เห็นด้วย	136	67.7	112	56.3		
ไม่แน่ใจ	13	6.5	35	17.6		
รวม	201	100.0	199	100.0		
3.การกอดจูบก้นกับคูรัก/แฟนในที่สาธารณะ					5.151	.076
ไม่เห็นด้วย	114	56.7	130	65.3		
เห็นด้วย	67	33.3	46	23.1		
ไม่แน่ใจ	20	10.0	23	11.6		
รวม	201	100.0	199	100.0		
4.การกอดจูบก้นกับคูรัก/แฟนในที่ลับตา					24.598	.000
ไม่เห็นด้วย	39	19.4	9	4.5		
เห็นด้วย	144	71.6	155	77.9		
ไม่แน่ใจ	18	9.0	35	17.6		
รวม	201	100.0	199	100.0		

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงและเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

สถานการณ์	ชาย		หญิง		χ^2	P-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
5.การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วิซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหาช่วยยุงอารมณ์ทางเพศ					1.509	.470
ไม่เห็นด้วย	70	34.8	70	35.2		
เห็นด้วย	124	61.7	117	58.8		
ไม่แน่ใจ	7	3.5	12	6.0		
รวม	201	100.0	199	100.0		
6.การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วิซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหาช่วยยุงอารมณ์ทางเพศ กับคูรัก					6.321	.042
ไม่เห็นด้วย	59	29.4	38	19.1		
เห็นด้วย	136	67.7	151	75.9		
ไม่แน่ใจ	6	3.0	10	5.0		
รวม	201	100.0	199	100.0		
7.การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต (chat) กับเพื่อนในเรื่องเพศ					4.836	.089
ไม่เห็นด้วย	80	39.8	45	22.6		
เห็นด้วย	103	51.2	135	67.8		
ไม่แน่ใจ	18	9.0	19	9.5		
รวม	201	100.0	199	100.0		
8.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า ไวน์ เบียร์					9.283	.010
ไม่เห็นด้วย	71	35.3	45	22.6		
เห็นด้วย	113	56.2	135	67.8		
ไม่แน่ใจ	17	8.5	19	4.8		
รวม	201	100.0	199	100.0		

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงและเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

สถานการณ์	ชาย		หญิง		χ^2	P-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
9.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบันเทิง / ในงานเลี้ยง					1.650	.438
ไม่เห็นด้วย	92	45.8	79	39.7		
เห็นด้วย	77	38.3	82	41.2		
ไม่แน่ใจ	32	15.9	38	19.1		
รวม	201	100.0	199	100.0		
10.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับคู่รักในสถานบันเทิง / ในงานเลี้ยง					12.154	.002
ไม่เห็นด้วย	88	43.8	54	27.1		
เห็นด้วย	81	40.3	102	51.3		
ไม่แน่ใจ	32	15.9	43	21.6		
รวม	201	100.0	199	100.0		
11.การเสพยาบ้า ยาอี ยาเลิฟ ยาไอซ์					14.143	.001
ไม่เห็นด้วย	79	39.3	49	24.6		
เห็นด้วย	92	45.8	128	64.3		
ไม่แน่ใจ	30	14.9	22	11.1		
รวม	201	100.0	199	100.0		
12.การสูบกัญชา					3.240	.198
ไม่เห็นด้วย	82	40.8	99	49.7		
เห็นด้วย	85	42.3	71	35.7		
ไม่แน่ใจ	34	16.9	29	14.6		
รวม	201	100.0	199	100.0		
13.การไปเที่ยวผับ เคาท์ไนท์คลับ ค็อกเทลเลานจ์					8.472	.014
ไม่เห็นด้วย	80	39.8	55	27.6		
เห็นด้วย	90	44.8	96	48.2		
ไม่แน่ใจ	31	15.4	48	24.1		
รวม	201	100.0	199	100.0		

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงและเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

สถานการณ์	ชาย		หญิง		χ^2	P-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
14.การไปฟิตเนส					.258	.879
ไม่เห็นด้วย	85	42.3	80	40.2		
เห็นด้วย	75	37.3	79	39.7		
ไม่แน่ใจ	41	20.4	40	20.1		
รวม	201	100.0	199	100.0		
15.การไปเที่ยวอาบอบนวด					10.552	.005
ไม่เห็นด้วย	68	33.8	39	19.6		
เห็นด้วย	114	56.7	134	67.3		
ไม่แน่ใจ	19	9.5	26	13.1		
รวม	201	100.0	199	100.0		
16.การไปเที่ยว หญิง/ชาย ชายบริการ					6.267	.044
ไม่เห็นด้วย	56	27.9	79	39.7		
เห็นด้วย	133	66.2	110	55.3		
ไม่แน่ใจ	12	6.0	10	5.0		
รวม	201	100.0	199	100.0		
17.การไปนวดแผนโบราณ					5.020	.081
ไม่เห็นด้วย	73	36.3	76	38.2		
เห็นด้วย	114	56.7	97	48.7		
ไม่แน่ใจ	14	7.0	26	13.1		
รวม	201	100.0	199	100.0		

จากตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงและเพศของกลุ่มตัวอย่าง

1. พฤติกรรมเสี่ยง ด้านการมีคูรัก/แฟน พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรัก/แฟนในที่ลับตา เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยที่เพศชายเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง และ กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การกอดจูบกับคูรัก/แฟนในที่ลับตา เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ($p\text{-value} < 0.01$) โดยที่เพศหญิงด้วยมากกว่าเพศชาย

ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรัก/แฟนในที่สาธารณะ และ การกอดจูบกับคูรัก/แฟนในที่สาธารณะ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยที่เพศชายไม่เห็นด้วยใกล้เคียงกับเพศหญิง

2. พฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหายั่วอารมณ์ทางเพศ กับ คูรัก และ การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต (chat) กับเพื่อนในเรื่องเพศ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ($p\text{-value} < 0.05$) โดยที่เพศหญิงด้วยมากกว่าเพศชาย

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหายั่วอารมณ์ทางเพศ คนเดียว โดยที่เพศชายเห็นด้วยใกล้เคียงกับเพศหญิง

3. พฤติกรรมเสี่ยงด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า ไวน์ เบียร์ และ การดื่มแอลกอฮอล์กับคูรักในสถานบันเทิง/งานเลี้ยง เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ($p\text{-value} < 0.01$) โดยที่เพศหญิงด้วยมากกว่าเพศชาย

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบันเทิง/งานเลี้ยง เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยที่เพศชายเห็นด้วยใกล้เคียงกับเพศหญิง

4. พฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้สารเสพติด พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การเสพยาบ้า ยาไอซ์ ยาเลิฟ ยาไอซ์ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ($p\text{-value} < 0.01$) โดยที่เพศหญิงด้วยมากกว่าเพศชาย

ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การสูบกัญชา เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยที่เพศชายเห็นด้วยใกล้เคียงกับเพศหญิง

5. พฤติกรรมเสี่ยงด้านการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การไปเที่ยวผับ เชนท์คลับ ค็อกเทลเลานจ์ และการไปเที่ยว หญิง/ชาย ขายบริการ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ($p\text{-value} < 0.05$) โดยที่เพศหญิงด้วยมากกว่าเพศชาย และ กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การไปเที่ยวอาบอบนวด เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ($p\text{-value} < 0.05$) โดยที่เพศชายด้วยมากกว่าเพศหญิง

ในขณะที่ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การไปฟิตเนส และการไปนวดแผนโบราณ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยที่เพศชายเห็นด้วยใกล้เคียงกับเพศหญิง

ตอนที่ 3 การประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 4 เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา การหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยง กับกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยผู้วิจัยคาดว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีพฤติกรรมเสี่ยง และมีการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ประกอบด้วยพฤติกรรมเสี่ยง 5 ด้าน คือ การมีคูรักร/แฟน การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด การไปเที่ยวสถานเริงรมย์

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมาและเพศของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์

พฤติกรรม	ชาย		หญิง		χ^2	P-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. อ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพและเนื้อหาช่วยยุกยอารมณ์ทางเพศ					12.977	.005
ไม่เคย	8	6.3	26	21.7		
น้อยกว่าเดือนละครึ่ง	35	27.6	26	21.7		
4-6 ครั้ง	44	34.6	40	33.3		
มากกว่าเดือนละครึ่ง	40	31.5	28	23.3		
รวม	127	100.0	120	100.0		
2. ดูภาพยนตร์ วิชิตีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างชายและหญิง					4.040	.257
ไม่เคย	21	16.5	31	25.8		
น้อยกว่าเดือนละครึ่ง	38	29.9	37	30.8		
4-6 ครั้ง	38	29.9	31	25.8		
มากกว่าเดือนละครึ่ง	30	23.6	21	17.5		
รวม	127	100.0	120	100.0		

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมาและเพศของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์

พฤติกรรม	ชาย		หญิง		χ^2	P-value	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
3. ดูภาพยนตร์ วิชิตีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างเพศเดียวกัน						9.882	.020
ไม่เคย	100	78.8	97	80.8			
น้อยกว่าเดือนละครั้ง	14	11.0	11	9.2			
4-6ครั้ง	4	3.1	11	9.2			
มากกว่าเดือนละครั้ง	9	7.1	1	0.8			
รวม	127	100.0	120	100.0			
4. เปิดเว็บไซต์ที่แสดงภาพยั่วอารมณ์ทางเพศ						16.833	.001
ไม่เคย	5	3.9	14	11.7			
น้อยกว่าเดือนละครั้ง	8	6.3	22	18.3			
4-6ครั้ง	49	38.6	44	36.7			
มากกว่าเดือนละครั้ง	65	51.2	40	33.3			
รวม	127	100.0	120	100.0			
5. สื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน (chat) ในเรื่องเพศ						12.553	.006
ไม่เคย	23	18.1	31	25.8			
น้อยกว่าเดือนละครั้ง	36	28.3	13	10.8			
4-6ครั้ง	17	13.4	16	13.4			
มากกว่าเดือนละครั้ง	51	40.2	60	50.0			
รวม	127	100.0	120	100.0			
6. ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์						1.929	.587
ไม่เคย	36	28.3	30	25.0			
น้อยกว่าเดือนละครั้ง	17	13.4	23	19.1			
4-6ครั้ง	22	17.3	17	14.2			
มากกว่าเดือนละครั้ง	52	40.9	50	41.7			
รวม	127	100.0	120	100.0			

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมาและเพศของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์

พฤติกรรม	ชาย		หญิง		χ^2	P-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
7. สูบบุหรี่					75.006	.000
ไม่เคย	56	44.1	107	89.2		
น้อยกว่าเดือนละครั้ง	2	1.6	8	6.7		
4-6ครั้ง	11	8.7	0	0		
มากกว่าเดือนละครั้ง	58	45.7	5	4.2		
รวม	127	100.0	120	100.0		
8. ใช้นานอนหลับ/ยาคลายเครียด					2.637	.451
ไม่เคย	100	78.7	102	85.0		
น้อยกว่าเดือนละครั้ง	8	6.3	3	2.5		
4-6ครั้ง	11	8.7	8	6.7		
มากกว่าเดือนละครั้ง	8	6.3	7	5.8		
รวม	127	100.0	120	100.0		

จากตารางที่ 4.12 ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ทั้งชายและหญิง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์อาจให้คำตอบที่ชัดเจนกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมาและเพศของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีค่าความแตกต่างทางสถิติ เหมือนกับ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมาและเพศของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.11) ทุกข้อ กล่าวคือ การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพและเนื้อหายั่วอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างเพศเดียวกัน การเปิดเว็บไซต์ที่แสดงภาพยั่วอารมณ์ทางเพศ การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน (chat) ในเรื่องเพศ และการ สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับ เพศของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่ การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างชายและหญิง การ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการ ใช้นานอนหลับ/ยาคลายเครียด ไม่มีความสัมพันธ์กับ เพศของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์

พฤติกรรมด้านการอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพและเนื้อหาช่วยอารมณ์ทางเพศ พบว่า เพศหญิงร้อยละ 21.7 ไม่เคยดูเลย ในขณะที่เพศชายมีเพียงร้อยละ 6.3 พฤติกรรมด้านการดูภาพยนตร์ วิซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างชายและหญิง พบว่า เพศชายร้อยละ 23.6 และเพศหญิงร้อยละ 17.5 ดูมากกว่าเดือนละครั้ง พฤติกรรมด้านการดูภาพยนตร์ วิซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างเพศเดียวกัน พบว่า เพศชายและหญิงส่วนใหญ่ (ชายร้อยละ 78.8 หญิงร้อยละ 80.8) ไม่เคยดูภาพยนตร์ วิซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างเพศเดียวกัน ด้านการเปิดเว็บไซต์ที่แสดงภาพช่วยอารมณ์ทางเพศ พบว่า เพศชายร้อยละ 89.9 และเพศหญิงร้อยละ 70 เปิดเว็บไซต์ที่แสดงภาพช่วยอารมณ์ทางเพศ 4 ครั้งขึ้นไปในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา พฤติกรรมด้านการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน (chat) ในเรื่องเพศ พบว่า เพศหญิงสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตนี้มากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิงร้อยละ 50 สื่อสารทางอินเทอร์เน็ตนี้มากกว่าเดือนละครั้ง ในขณะที่เพศชายมีเพียงร้อยละ 40

พฤติกรรมด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า เพศชาย ร้อยละ 40.9 และเพศหญิงร้อยละ 41.7 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเดือนละครั้ง พฤติกรรมด้านการสูบบุหรี่ พบว่า เพศชายสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เพศชายร้อยละ 45.7 สูบบุหรี่มากกว่าเดือนละครั้ง ในขณะที่เพศหญิงมีเพียงร้อยละ 4.2 พฤติกรรมด้านการใช้ยานอนหลับ/ยาคลายเครียด พบว่า ทั้งเพศชายและหญิงส่วนใหญ่ (ชายร้อยละ 78.7 หญิงร้อยละ 85) ไม่เคยใช้ยานอนหลับ/ยาคลายเครียด

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงและเพศของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์

สถานการณ์	ชาย		หญิง		χ^2	P-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1.การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคู่อรัก/แฟนในที่สาธารณะ					1.370	.504
ไม่เห็นด้วย	75	59.1	72	60.2		
เห็นด้วย	32	25.2	24	20.0		
ไม่แน่ใจ	20	15.7	24	20.0		
รวม	127	100.0	120	100.0		
2.การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคู่อรัก/แฟนในที่ลับตา					9.124	.010
ไม่เห็นด้วย	30	23.6	32	26.7		
เห็นด้วย	92	72.4	71	59.2		
ไม่แน่ใจ	5	3.9	17	14.2		
รวม	127	100.0	120	100.0		
3.การกอดจูบกันกับคู่อรัก/แฟนในที่สาธารณะ					.750	.687
ไม่เห็นด้วย	77	60.6	78	65.0		
เห็นด้วย	38	29.9	30	25.0		
ไม่แน่ใจ	12	9.4	12	10.0		
รวม	127	100.0	120	100.0		
4.การกอดจูบกันกับคู่อรัก/แฟนในที่ลับตา					11.095	.004
ไม่เห็นด้วย	17	13.4	3	2.5		
เห็นด้วย	97	76.4	97	80.0		
ไม่แน่ใจ	13	10.2	20	16.7		
รวม	127	100.0	120	100.0		

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงและเพศของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์

สถานการณ์	ชาย		หญิง		χ^2	P-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
5.การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วิซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหาช่วยยุงอารมณ์ทางเพศ					.547	.761
ไม่เห็นด้วย	36	28.3	39	32.5		
เห็นด้วย	85	66.9	75	62.5		
ไม่แน่ใจ	6	4.7	6	5.0		
รวม	127	100.0	120	100.0		
6.การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วิซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหาช่วยยุงอารมณ์ทางเพศ กับคู่อรัก					7.195	.027
ไม่เห็นด้วย	33	26.0	15	12.5		
เห็นด้วย	90	70.9	100	83.3		
ไม่แน่ใจ	4	3.1	5	4.2		
รวม	127	100.0	120	100.0		
7.การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต (chat) กับเพื่อนในเรื่องเพศ					10.838	.004
ไม่เห็นด้วย	43	33.9	20	16.7		
เห็นด้วย	70	55.1	89	74.2		
ไม่แน่ใจ	14	11.0	11	9.2		
รวม	127	100.0	120	100.0		
8.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า ไวน์ เบียร์					1.419	.492
ไม่เห็นด้วย	37	29.1	27	22.5		
เห็นด้วย	82	64.6	85	70.8		
ไม่แน่ใจ	8	6.3	8	6.7		
รวม	127	100.0	120	100.0		

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงและเพศของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์

สถานการณ์	ชาย		หญิง		χ^2	P-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
9.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบันเทิง / ในงานเลี้ยง					.884	.643
ไม่เห็นด้วย	54	42.5	44	36.7		
เห็นด้วย	53	41.7	55	45.8		
ไม่แน่ใจ	20	15.7	21	17.5		
รวม	127	100.0	120	100.0		
10.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับคูรักรในสถานบันเทิง / ในงานเลี้ยง					7.213	.027
ไม่เห็นด้วย	51	40.2	29	24.2		
เห็นด้วย	58	45.7	70	58.3		
ไม่แน่ใจ	18	14.2	21	17.5		
รวม	127	100.0	120	100.0		
11.การเสพยาบ้า ยาอี ยาเลิฟ ยาไอซ์					14.358	.001
ไม่เห็นด้วย	50	39.4	25	20.8		
เห็นด้วย	61	48.0	88	71.7		
ไม่แน่ใจ	16	12.6	9	7.5		
รวม	127	100.0	120	100.0		
12.การสูบบุหรี่					4.990	.083
ไม่เห็นด้วย	50	39.4	64	53.3		
เห็นด้วย	52	40.9	36	30.0		
ไม่แน่ใจ	25	19.7	20	16.7		
รวม	127	100.0	120	100.0		

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงและเพศของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์

	ชาย		หญิง		χ^2	P-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
13.การไปเที่ยวผับ เคน ไนต์คลับ ค็อกเทลเลานจ์					11.500	.003
ไม่เห็นด้วย	47	37.0	23	19.2		
เห็นด้วย	64	50.4	69	57.5		
ไม่แน่ใจ	16	12.6	28	23.3		
รวม	127	100.0	120	100.0		
14.การไปฟิตเนส					1.018	.601
ไม่เห็นด้วย	59	46.5	50	41.7		
เห็นด้วย	45	35.4	50	41.7		
ไม่แน่ใจ	23	18.1	20	16.7		
รวม	127	100.0	120	100.0		
15.การไปเที่ยวอาบอบนวด					9.869	.007
ไม่เห็นด้วย	29	22.8	10	8.3		
เห็นด้วย	87	68.5	96	80.0		
ไม่แน่ใจ	11	8.7	14	11.7		
รวม	127	100.0	120	100.0		
16.การไปเที่ยว หญิง/ชาย ขายบริการ					6.861	.032
ไม่เห็นด้วย	20	15.7	35	29.2		
เห็นด้วย	98	77.2	80	66.7		
ไม่แน่ใจ	9	7.1	5	4.2		
รวม	127	100.0	120	100.0		

สถานการณ์	ชาย		หญิง		χ^2	P-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
17.การไปนวดแผนโบราณ					1.759	.415
ไม่เห็นด้วย	45	35.4	38	31.7		
เห็นด้วย	74	58.3	69	57.5		
ไม่แน่ใจ	8	6.3	13	10.8		
รวม	127	100.0	120	100.0		

จากตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงและเพศของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์

1. พฤติกรรมเสี่ยงด้านการมีคูรััก/แฟน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรััก/แฟนในที่ลับตา เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยที่เพศชายเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง และมีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การกอดจูบกับคูรััก/แฟนในที่ลับตา เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ (p-value < 0.05) โดยที่เพศหญิงด้วยมากกว่าเพศชาย

ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรััก/แฟนในที่สาธารณะ และการกอดจูบกับคูรััก/แฟนในที่สาธารณะ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยที่เพศชายไม่เห็นด้วยใกล้เคียงกับเพศหญิง

2. พฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหายั่วยุอารมณ์ทางเพศ กับ คูรััก และการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต (chat) กับเพื่อนในเรื่องเพศ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ (p-value < 0.05) โดยที่เพศหญิงด้วยมากกว่าเพศชาย

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหายั่วยุอารมณ์ทางเพศคนเดียว โดยที่เพศชายเห็นด้วยใกล้เคียงกับเพศหญิง

3. พฤติกรรมเสี่ยงด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การดื่มแอลกอฮอล์กับคูรัักในสถานบันเทิง/งานเลี้ยง เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ (p-value < 0.05) โดยที่เพศหญิงด้วยมากกว่าเพศชาย

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า ไวน์ เบียร์ และ การดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบันเทิง/งานเลี้ยง เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยที่เพศชายเห็นด้วยใกล้เคียงกับเพศหญิง

4. พฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้สารเสพติด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การเสพยาบ้า ยาอี ยาเลิฟ ยาไอซ์ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ($p\text{-value} < 0.01$) โดยที่เพศหญิงด้วยมากกว่าเพศชาย

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การสูบบุหรี่ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยที่เพศชายเห็นด้วยใกล้เคียงกับเพศหญิง

5. พฤติกรรมเสี่ยงด้านการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การไปเที่ยวผับ เชนท์คลับ ค็อกเทลเลานจ์ และ การไปเที่ยว หญิง/ชาย ขาบริการ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ($p\text{-value} < 0.01$) โดยที่เพศหญิงด้วยมากกว่าเพศชาย และ มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การไปเที่ยวอาบอบนวด เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ($p\text{-value} < 0.05$) โดยที่เพศชายด้วยมากกว่าเพศหญิง

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การไปฟิตเนส และ การไปนวดแผนโบราณ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยที่เพศชายเห็นด้วยใกล้เคียงกับเพศหญิง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับอาชีวศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเชิงปริมาณ (Questionnaire) ซึ่งออกแบบโดยผู้วิจัย คำถามในแบบสอบถามผู้วิจัยสร้างภายใต้กรอบการวิจัยจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาอาชีวศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา เงินค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักเรียน สถานที่พักอาศัยสถานภาพสมรสกับบิดามารดา

ตอนที่ 2 เป็นแบบประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ตอนที่ 3 เป็นแบบประเมินการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ได้รับการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน จากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Content Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และได้รับการแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนอาชีวศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์ Alpha ของ Cronbach โดยคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้เท่ากับ 0.82

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้รับแบบสอบถามครบ ผู้วิจัยได้นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และจะใช้หลักวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. แสดงผลการวิเคราะห์เป็นสถิติเชิงพรรณนา ซึ่งบรรยายถึง ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแต่ละด้าน กับ การมีเพศสัมพันธ์และไม่มีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการวิเคราะห์ Chi-Square

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็นนักเรียนชาย 201 คน (ร้อยละ 50.2) และนักเรียนหญิง 199 คน (ร้อยละ 49.8) ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 18-19 ปี และนับถือศาสนา พุทธ สาขาวิชาที่เรียนมีทั้งหมด 17 สาขา แต่จะแตกต่างกันทั้งเพศชาย เพศหญิง และแตกต่างกันในแต่ละโรงเรียน ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายจากบิดา มารดา (ร้อยละ 67.8) รายได้รวมต่อเดือนอยู่ในช่วง 3000-3999 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3567.25 บาท

2. พฤติกรรมเสี่ยง

พฤติกรรมเสี่ยงด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 73.5) อายุเฉลี่ยของการดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกคือ 16.2 ปี สาเหตุที่ดื่มส่วนใหญ่มาจาก ต้องการหาประสบการณ์ อยากรลอง (ร้อยละ 37.8) ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มมากที่สุดคือ เบียร์ (ร้อยละ 43.5) และการดื่มแอลกอฮอล์จนอยากมีเพศสัมพันธ์ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยดื่มแอลกอฮอล์จนอยากมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 59.9)

พฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้สารเสพติด พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมีจำนวน 173 คน (ร้อยละ 43.2) อายุเฉลี่ยของการใช้สารเสพติดคือ 16.64 ปี สาเหตุที่ใช้สารเสพติดส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชักชวน (ร้อยละ 57.8) ชนิดของสารเสพติดที่ใช้มากที่สุดคือ บุหรี่ (ร้อยละ 69.4) และการใช้สารเสพติดจนอยากมีเพศสัมพันธ์ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยใช้สารเสพติดจนอยากมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 65.3)

พฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักเรียนชายส่วนใหญ่เปิดดูเว็บไซต์ที่แสดงภาพช่วยอารมณ์ทางเพศมากที่สุด (ร้อยละ 36.3) รองลงมาคือ สื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน (chat) ในเรื่องเพศ (ร้อยละ 32.8) ในขณะที่นักเรียนหญิงจะแตกต่างจากนักเรียนชายคือ นักเรียนหญิงจะสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน (chat) ในเรื่องเพศมากที่สุด (ร้อยละ 40.7) รองลงมาคือ เปิดดูเว็บไซต์ที่แสดงภาพช่วยอารมณ์ทางเพศมากที่สุด (ร้อยละ 25.6)

พฤติกรรมเสี่ยงด้านการไปเที่ยวสถานบันเทิงในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไปที่เที่ยว ผับ / เคาท์ มากที่สุด (ร้อยละ 38.3 และ ร้อยละ 24.6) รองลงมาคือ ไปคาราโอเกะ (ร้อยละ 17.4 และ ร้อยละ 23.1)

พฤติกรรมเสี่ยงด้านการมีคู่วัยรัก / แฟน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 82.8 เคยมีคู่วัยรัก / แฟน และ ร้อยละ 61 เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่วัยรัก / แฟน แล้ว และร้อยละ 50.5 ที่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ (กับบุคคลอื่นรวมทั้งคู่วัยรัก / แฟน) พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 61.8 เคยมีเพศสัมพันธ์ อายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก อยู่ระหว่าง 17-18 ปี และร้อยละ 52.5 ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ร้อยละ 48.5 ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย สาเหตุส่วนใหญ่ของการใช้ถุงยางอนามัยคือ ป้องกันไม่ให้ท้อง (ร้อยละ 36)

3. พฤติกรรมเสี่ยงในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา

- การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพและเนื้อหาช่วยอารมณ์ทางเพศ พบว่า

กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีพฤติกรรมการอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพและเนื้อหาช่วยอารมณ์ทางเพศ แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูนที่แสดงภาพและเนื้อหาช่วยอารมณ์ทางเพศ แตกต่างกัน

- การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างชายและหญิง พบว่า

กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีพฤติกรรม การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างชายและหญิง ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง จะมีพฤติกรรมการดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างชายและหญิง ไม่แตกต่างกัน

- การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างเพศเดียวกัน พบว่า

กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีพฤติกรรม การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างเพศเดียวกัน แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง จะมีพฤติกรรม การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างเพศเดียวกัน แตกต่างกัน

- เปิดเว็บไซต์ที่แสดงภาพช่วยอารมณ์ทางเพศ พบว่า

กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีพฤติกรรม การเปิดเว็บไซต์ที่แสดงภาพยั่วอารมณ์ทางเพศแตกต่างกัน เช่นเดียวกับ กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง จะมี พฤติกรรม การเปิดเว็บไซต์ที่แสดงภาพยั่วอารมณ์ทางเพศแตกต่างกัน

- สื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน (chat) ในเรื่องเพศ พบว่า

กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีพฤติกรรมการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน (chat) ในเรื่องเพศแตกต่างกัน เช่นเดียวกับ กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง จะมีพฤติกรรมการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน (chat) ในเรื่องเพศ แตกต่างกัน

- ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า

กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีพฤติกรรมการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง จะมี พฤติกรรม การ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่แตกต่างกัน

- สูบบุหรี่ พบว่า

กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง จะมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่แตกต่างกัน

- ใช้ยานอนหลับ/ยาคลายเครียด พบว่า

กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีพฤติกรรมการ ใช้ยานอนหลับ/ยาคลายเครียด ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง จะ พฤติกรรม การการใช้ยานอนหลับ/ยาคลายเครียด ไม่แตกต่างกัน

4. การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับเพศของกลุ่มตัวอย่าง

1. พฤติกรรมเสี่ยง ด้านการมีคูรััก / แฟน พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรััก / แฟนในที่ลับตาและ การกอดจูบกับคูรััก/แฟนในที่ลับตา เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยที่เพศชายเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง

ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรััก/แฟนในที่สาธารณะ และ การกอดจูบกับคูรััก/แฟนในที่สาธารณะ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

2. พฤติกรรมเสี่ยง ด้านการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหาช่วยกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ กับ คูรััก และ การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต (chat) กับเพื่อนในเรื่องเพศ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหาช่วยกระตุ้นอารมณ์ทางเพศคนเดียว

3. พฤติกรรมเสี่ยงด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า ไวน์ เบียร์ และ การดื่มแอลกอฮอล์กับคูรัักในสถานบันเทิง/งานเลี้ยง เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบันเทิง/งานเลี้ยง เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมี

4. พฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้สารเสพติด พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การเสพยาบ้า ยาอี ยาเลฟ ยาไอซ์ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมี

ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การสูบกัญชา เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

5. พฤติกรรมเสี่ยง ด้านการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การไปเที่ยวผับ เคาท์ ไนต์คลับ ค็อกเทลเลานจ์ การไปเที่ยววอบบอบนวด และการไปเที่ยว หญิง/ชาย ขายบริการ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

ในขณะที่ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การไปฟิตเนส และการไปนวดแผนโบราณ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์

1. พฤติกรรมเสี่ยงด้านการมีคูรักร/แฟน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรักร /แฟนในที่ลับตา การกอดจูบกับคูรักร/แฟนในที่ลับตา เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรักร /แฟนในที่สาธารณะ และ การกอดจูบกับคูรักร/แฟนในที่สาธารณะ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

2. พฤติกรรมเสี่ยง ด้านการ ใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหาช่วยกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ กับ คูรักร และ การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต (chat) กับเพื่อนในเรื่องเพศ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหาช่วยกระตุ้นทางเพศคนเดียว

3. พฤติกรรมเสี่ยงด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การดื่มแอลกอฮอล์กับคูรักรในสถานบันเทิง /งานเลี้ยง เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า ไวน์ เบียร์ และ การดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบันเทิง /งานเลี้ยง เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

4. พฤติกรรมเสี่ยง ด้านการ ใช้สารเสพติด พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การเสพยาบ้า ยาอี ยาเลิฟ ยาไอซ์ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การสูบบุหรี่ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยที่เพศชายเห็นด้วยใกล้เคียงกับเพศหญิง

5. พฤติกรรมเสี่ยง ด้านการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันว่า การไปเที่ยวผับ เชนท์คลับ ค็อกเทลเลานจ์ ว่า การไปเที่ยวอาบอบนวด และ การไปเที่ยว หญิง/ชาย ขายบริการ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่า การไปฟิตเนส และ การไปนวดแผนโบราณ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

อภิปรายผลการวิจัย

แบบสอบถามเรื่องการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีจำนวน 17 ข้อ ให้กลุ่มตัวอย่างตอบในเชิง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และ ไม่แน่ใจ ในพฤติกรรมเสี่ยงแต่ละด้าน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า

3.1 การมีคูรักรัก/แฟน

การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรักรัก /แฟนในที่ลับตา และการกอดจูบ กับคูรักรัก /แฟนในที่ลับตา เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ ในขณะที่ การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรักรัก /แฟนในที่สาธารณะ และการกอดจูบกันกับคูรักรัก /แฟนในที่สาธารณะ ไม่เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

กล่าวได้ว่า การมีคูรักรัก /แฟน บางครั้งอาจมีการแสดงออกโดยการจับมือ การแตะเนื้อต้องตัว การกอดจูบ และบางคนอาจถึงขั้น นมมีเพศสัมพันธ์กัน ถือว่า เป็นเรื่องปกติที่คูรักรัก /แฟนจะปฏิบัติต่อกัน อาจเพราะสังคมปัจจุบัน มีการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามากขึ้น ซึ่งมีผลต่อความเชื่อ ค่านิยม ทำให้เกิดการเลียนแบบ และมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป รวมทั้งปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ก็อาจสนับสนุนให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้ จากผลสำรวจของกรมสุขภาพจิต (2552) ซึ่งเป็นการสำรวจเรื่องเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเด็กวัยรุ่นจำนวน 368 คน พบว่า การชวนกันไปในที่ลับตาคน ในบ้าน หรือในรถ จะนำไปสู่การกอดจูบ หรือเล้าโลม และมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ สุมาลี ตราชู (2550) พบว่า สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เช่น สถานที่เปลี่ยวพลอดคนพบเห็น หรือสถานบันเทิง จะเอื้อโอกาสเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น และผลการศึกษาของศรีสุตา วรรณเจริญ (2548) พบว่า การกอดจูบกับคูรักรักเป็นการแสดงความรักของคนที่ยรักกัน การมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรัก เป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะทำให้ รักกันมากขึ้น และการมีคูรักรักก่อนการแต่งงานจะช่วยให้รู้ทัศนคติทางเพศของกันและกัน อรุษา จันทรวิจูธ (2544) พบว่า การชมภาพยนตร์กันตามลำพัง เป็นโอกาสที่เอื้อให้เกิดการสัมผัสร่างกายกันของชายหญิงเชิงชู้สาว และจะเห็นได้ว่า การมีนัดตามลำพังของคูรักรัก จะนำไปสู่การมี เพศสัมพันธ์ได้ อนงค์ ชีระพันธ์ (2544) พบว่า เมื่ออยู่ตามลำพังสองต่อสองกับคนรัก เมื่อมีการสัมผัสร่างกายกัน จะทำให้วัยรุ่นเกิดความรู้สึกทางเพศได้ง่าย เป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเชิงชู้สาว และอุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์ (2541) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า เมื่อได้โอบกอดคู่ รักแล้ว วัยรุ่นชายส่วนใหญ่ต้องการสัมผัสที่ใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น และต้องการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา ทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันในวัยเรียน ทั้งที่อายุน้อย

และยังพบว่า การศึกษาของ สิริวรรณ ธีรบุญผล(2548) พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 10.6 เคยมีเพศสัมพันธ์กับ คูรักรัก และสาเหตุส่วนใหญ่ของการมีเพศสัมพันธ์คือ การยอมเพราะความรัก ซึ่ง

สอดคล้องกับการศึกษาของหลายท่าน (ปวีณา สายสูง, 2541; จุฬารัตน์ ห้าวหาญ, 2539; จันทนัฐ ทองศิริ, 2539)

3.2 การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ที่แสดงภาพและเนื้อหายุ่วยุอารมณ์ทางเพศกับคูรัก และการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต (chat) เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

กล่าวได้ว่า การที่สื่อต่างๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อาจเป็นเพราะในสภาพปัจจุบัน โทรทัศน์ วีดีทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เป็นสื่อที่วัยรุ่นสามารถเข้าถึงได้ง่าย และมากกว่าแต่ก่อน เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการตื่นตัวต่อการรับข่าวสารสังคม จึงมีโอกาสรับข้อมูลข่าวสารทางสื่อมวลชนมากกว่าวัยอื่นๆ ทำให้สื่อดังกล่าวมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นได้ทั้งทางบวกและทางลบ กล่าวคือ ถ้าเนื้อหานั้นมีประโยชน์ให้ความรู้เสริมสร้างทัศนคติที่ดี และส่งเสริมพัฒนาทางสติปัญญา สื่อนั้นก็จะมีอิทธิพลทางบวก ในทางตรงข้ามถ้าเนื้อหานั้นไม่มีประโยชน์ เป็นเนื้อหาที่กระตุ้นและยุ่วยุอารมณ์ทางเพศ สื่อนั้นก็จะมีอิทธิพลทางลบ จากผลสำรวจของกรมสุขภาพจิต (2552) เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น พบว่า การดูหนังลามกหรือคลิปลามกพร้อมกัน จะทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศและนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติพงศ์ พลเสน (2548) ที่พบว่า นักเรียนที่ดูสื่อลามกบ่อยครั้ง มีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านี้ นักเรียนที่ไม่เคยดูสื่อลามกเลย ขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์ (2541) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละประมาณ 30 เคยอ่านหนังสือดูภาพยนตร์ วีดีโอ ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ และยังพบว่า ภาพยนตร์ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศนั้นมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มตัวอย่างที่เคยดูภาพยนตร์ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศนั้น เคยมีเพศสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยดู ประพิมพร อันพาพรหม (2543) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ 80 เคยใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ประเภทที่ใช้มากที่สุดคือหนังสือ วีดีทัศน์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต และ ปวีณา สายสูง (2541) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศประเภทวีดีทัศน์ เป็นสื่อที่ช่วยกระตุ้นให้มีความรู้สึกทางเพศได้มากที่สุด ซึ่งคล้ายกับผลการศึกษาของหลายท่าน (จุฬารัตน์ ห้าวหาญ, 2539; จันทนัฐ ทองศิริ, 2539)

3.3 การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า ไวน์ เบียร์ และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับ คูรักในสถานบันเทิง/ในงานเลี้ยงนั้น เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กล่าวได้ว่า เมื่อแอลกอฮอล์เข้าสู่กระแสเลือด จะทำให้เกิดการตอบสนองต่อฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ ซึ่งทำให้แต่ละคน มีความกล้า มีความก้าวร้าวมากขึ้น ลดความอาย ขาดการควบคุมตัวเองจนถึงกับทำให้เมาไม่รู้ตัว ขาดสติ ควบคุมตนเองไม่ได้ และอาจทำให้มีความต้องการทางเพศมากขึ้น จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับ การวิจัยของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (2554) ระบุว่า ร้อยละ 23 ของนักเรียนชายและร้อยละ 12 ของนักเรียนหญิงที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่ดื่ม 3.75 เท่า และจะถูบบังคับให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่เต็มใจมากกว่านักเรียนที่ไม่ดื่ม 2.58 เท่า และจากผลสำรวจของกรมสุขภาพจิต (2552) เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น พบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะทำให้ขาดสติ ขาดการยับยั้งชั่งใจ และอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การศึกษาของ สมอุรา ไชยสวัสดิ์ (2551) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ดื่มแอลกอฮอล์จะทำให้เกิดความต้องการทางเพศ มากกว่ากลุ่มที่ไม่ดื่ม กิตติพงศ์ พลเสน (2548) พบว่า นักเรียนที่ดื่มสุราจะมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ไม่ดื่ม จุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2539) พบว่า การดื่มสุราเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พชรินทร์ สิมทะราช (2544) อธิบายเพิ่มเติมว่า การดื่มสุรานั้น จะทำให้วัยรุ่นขาดสติสัมปชัญญะ และการควบคุมตนเอง ส่งผลให้วัยรุ่นส่วนใหญ่ที่ดื่มสุราจะมีเพศสัมพันธ์ และวัยรุ่นบางกลุ่มเชื่อว่า การดื่มสุราจะช่วยเพิ่มความสุขเมื่อมีเพศสัมพันธ์ จันทนัฐ ทองศิริ (2539) พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 10 จะมีเพศสัมพันธ์หลังจากการดื่มสุรา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Strunin and Hingson (1992) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 60 จะมีเพศสัมพันธ์ภายหลังจากการดื่มสุรา และประมาณร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่างนั้น ชอบที่จะมีเพศสัมพันธ์หากตนเองและคู่นอนได้มีการดื่มสุรากัน

3.4 การใช้สารเสพติด

การเสพยาบ้า ยาไอซ์ ยาเลิฟ ยาไอซ์ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่การสูบบุหรี่ไม่เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

กล่าวได้ว่า การใช้สารเสพติดบางชนิดสามารถกระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้ และอาจทำให้ขาดสติเคลิบเคลิ้มไปด้วยฤทธิ์ของสารเสพติด เช่น ยาเสพติดประเภท ยาไอซ์ ยาเลิฟ ที่เมื่อเสพเข้าไปแล้วจะไปกระตุ้นประสาท ทำให้เกิดความเคลิบเคลิ้ม สับสน งุนงง และชักนำไปสู่ การมีเพศสัมพันธ์ได้ หรือยาบ้า เมื่อเสพเข้าไประยะแรก จะทำให้ผู้เสพมีความพึงพอใจทางเพศเพิ่มมากขึ้น ถ้าทำในสิ่งที่ไม่เคยกล้า หรือเคยรู้สึกลัวว่าไม่สมควร ทำให้กังวลน้อยลงในการเริ่มต้นมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ตนไม่รู้จัก และช่วยยืดระยะเวลาในการมีเพศสัมพันธ์ให้นานขึ้นอีกด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กิตติพงศ์ พลเสน (2548) พบว่า นักเรียนที่ใช้สารเสพติด จะมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่

ใช้สารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 นางลักษณะ นุรยพุทธิ (2544) พบว่า นักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ บางส่วน เคยใช้ยาบ้ามาก่อน หทัยรัตน์ กิจบำรุง (2546) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์เคยใช้สารเสพติด มากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ และเมื่อหาความสัมพันธ์ พบว่าการใช้สารเสพติดมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ Strunin and Hingson (1992) พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 15 จะมีเพศสัมพันธ์ภายหลังจากการใช้สารเสพติด

3.5 การไปเที่ยวสถานเริงรมย์

การไปเที่ยว ผับ/เคค ไนต์คลับ ค็อกเทลเลาจน์ อาบอบนวด การไปเที่ยวหญิง /ชายขายบริการ การไปนวดแผนโบราณ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่การไปฟิตเนส เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

กล่าวได้ว่า การไปเที่ยวผับ เคค ไนต์คลับ ค็อกเทลเลาจน์ ภายในเป็นสถานที่สลับ เปิดไฟเพียงเล็กน้อย มีการเต้นทำให้มีการสัมผัสเนื้อตัวกัน การแต่งกายที่ไม่รัดกุม และการดื่มแอลกอฮอล์ จนมีเมมา-ขาดสติ อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ ส่วนการไปเที่ยวอาบอบนวด การไปเที่ยวหญิง /ชายขายบริการ การไปนวดแผนโบราณ ส่วนใหญ่ต้องการไปเที่ยวเพื่อจะมีเพศสัมพันธ์ทั้งสิ้น ในขณะที่การที่ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พัชรินทร์ ดวงแก้ว (2549) ที่พบว่า สถานเริงรมย์ที่กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกและอยากมีเพศสัมพันธ์มากที่สุดคือ ผับ เคค บาร์ รองลงมาคือ สถานบริการทางเพศ หทัยรัตน์ กิจบำรุง (2546) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์นั้น เคยมีเพศสัมพันธ์ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยไปเที่ยว อรรอุษา จันทวิรุฑ (2544) พบว่า วัยรุ่นที่มีโอกาสเข้าถึงสถานเริงรมย์มาก จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่ากลุ่มที่มีโอกาสเข้าถึงสถานเริงรมย์น้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของหลายท่าน (ประพิมพร อินพาพรหม , 2543; จุฬารัตน์ ห้าวหาญ , 2539; ประภาพร โอภาสสวัสดิ์, 2538)

ข้อเสนอแนะ

1. แนวทางการนำผลการศึกษาไปใช้

1.1 จากผลการศึกษา ทำให้ทราบถึงข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในด้านต่างๆ ได้แก่ การมีคูรััก / แพน การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด และการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ว่านักเรียนระดับอาชีวศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้น มีการปฏิบัติ พฤติกรรมเสี่ยงแต่ละด้านหรือไม่ และเมื่อเกิดพฤติกรรมเสี่ยงขึ้น อาจเกิดผลกระทบตามมาเช่น ปัญหาการขาดเรียน การติดยาเสพติด การตั้งครรรภ์ การทำแท้ง และการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ดังนั้น ผู้ที่มีส่ว วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ปกครอง อาจารย์ในโรงเรียน ผู้นำชุมชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงควรนำข้อมูลนี้ไปใช้วางแผนในการป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นอย่างเหมาะสมร่วมกันต่อไป

1.2 จากผลการศึกษา ทำให้ทราบถึงอายุของการเริ่มพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ได้ แก่ การเริ่มดื่มแอลกอฮอล์ การเริ่มใช้สารเสพติด การเริ่มมีคูรััก/แพน และการเริ่มมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งพบว่าอายุของการเริ่มพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ เหล่านี้ไม่สูงมากนัก ดังนั้นอาจนำปัจจัยด้านอายุ มาเป็นตัวกำหนดแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านต่างๆต่อไปได้ เช่น กา รกำหนดอายุของการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การกำหนดอายุของการซื้อสารเสพติดเช่น บุหรี่ การกำหนดอายุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ เป็นต้น

1.3 จากผลการศึกษา ทำให้ทราบถึงการรับรู้พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ จากสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ยังมีนักเรียนบางส่วน ที่ไม่เห็นด้วยว่า พฤติกรรมเสี่ยงในแต่ละด้านนั้น จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ ดังนั้น ทางครอบครัว โรงเรียน และ ชุมชน ควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักเรียนในเรื่องเพศที่ถูกต้อง โดยอาจมีการจัดกิจกรรมการให้ความรู้ และการร่วมกันค้นหาวิธีการจัดการกับอารมณ์ และความต้อองการทางเพศของตนเองอย่างเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงการปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ และเพื่อป้องกันการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวทางการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาในลักษณะการสัมภาษณ์เชิง ลึก (In-depth interview) และการสนทนากลุ่มย่อย (Focus group discussion) เนื่องจาก จากการศึกษที่ผ่านมาทำให้พบว่า ยังมีอีกหลายปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยง ที่เป็นสาเหตุนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ และการสัมภาษณ์นั้นจะทำให้ทราบข้อมูลในเชิงลึกของกลุ่มตัวอย่าง และสามารถนำมาสู่แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ตรงกับสาเหตุมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรทำการศึกษาในพื้นที่อื่นๆนอกเหนือจากกรุงเทพมหานคร เนื่องจาก พื้นที่ที่แตกต่างกัน อาจมีพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ต่างกัน และอาจศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่ได้ศึกษาอยู่ใน โรงเรียนด้วย เนื่องจาก วัยรุ่นที่ไม่ได้รับการศึกษาแล้วเรียน อาจมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศ เพศสัมพันธ์ พฤติกรรมเสี่ยง อยู่ในระดับน้อย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิตติพงษ์ พลเสน . ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต , สาขาวิชาประชากรศาสตร์ วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- กุลยา สุหรั่งพรหม. ปัจจัยที่ตีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญและสายอาชีพ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต , สาขาการระบาดวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- ขวัญชนก ศิริวัฒน์การญจน์. พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงโสด ในสังกัดศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดอุดรธานี . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต , สาขาวิชาการเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.
- คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและดูแลเด็กและ วัยรุ่น . วัยรุ่นสร้างสรรค์เพื่อสังคมไทย . กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป, 2535.
- จรรยา ดวงแก้ว . ความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต , สาขาวิชาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- จันทร์แรม ทองศิริ. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอเมืองจังหวัดน่าน . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต , สาขาวิชาสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539
- จารุรัตน์ เจียมประชานรากร . ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต , สาขาประชากรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537.
- จิราภรณ์ รัตพิทักษ์ . ความรู้และทัศนคติต่อเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต , สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- จิราวรรณ แทนวัฒนกุล . พฤติกรรมทางเพศวัยรุ่น :กรณีศึกษาวัยรุ่นของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคอีสาน. รายงานการวิจัยคณะพยาบาลศาสตร์ 2(มกราคม-เมษายน 2544) : 12.

- จุฑามาศ นุชนารถ. การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
- จุฬารัตน์ ห้าวหาญ. พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- ชวลีพร อินทรไพบูลย์ . ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.
- ธนวิฏ เลือะรัมย์ . แนวโน้มผู้ติดเชื้อ HIV [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา: <http://www.moe.go.th/websm/2011/jan/027.html> [2554, มกราคม 24]
- นงลักษณ์ บุญยพุทธิ . พฤติกรรมทางเพศ เอดส์ และกามโรคของวัยรุ่น ยุค2001. จดหมายข่าวมูลนิธิพัฒนาเครือข่ายเอดส์ 3(มกราคม-เมษายน 2544) : 14-19.
- นภาพรณ หะวานนท์ . ปัญหาทางเพศของวัยรุ่นการทำแท้งหรือสร้างองค์ความคิดผู้หญิงกับสุขภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542.
- บัลลังก์ โรหิตเสถียร. วิกฤตการณ์วัยรุ่น [ออนไลน์]. 2554. แหล่งที่มา: <http://www.moe.go.th/websm/2011/jan/027.html> [5 พฤษภาคม 2554]
- บัวทิพย์ ใจตรงดี และคณะ . ความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรม มทางเพศของวัยรุ่นหญิง .วารสารทางการแพทย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 30(พฤษภาคม- มิถุนายน 2546) : 1-15.
- ประพิมพ์พร อันพาพรหม . การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ประภาพร โอภาสสวัสดิ์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ประภาพรอรณ สุวรรณ และคณะ . การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยาวชนไทย. งานวิจัยคณะสาธารณสุข 3(กันยายน-ธันวาคม 254) : 15-16.

ปวีณา สายสูง . พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2541.

พรพิมล เจียมนาครินทร์. พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: ต้นอักษรพิมพ์, 2539.

พนอวดี จันทนา . พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในชุมชนเกาะสมุย . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

พัชรินทร์ วินัยกุลพงษ์. การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของเด็กวัยรุ่น . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.

พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ . ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของคณานิสิตวัยรุ่นในโรงงานอุตสาหกรรมเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล . วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต , สาขาประชากรศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.

มานพ คณะโต และคณะ. พฤติกรรมทางเพศ. พิมพ์ครั้งที่ 1. คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น : สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2541.

ระวีวรรณ ดนัยดุษฐ์กุล. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการละเว้นเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเพศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

เลขา เตโช . ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของผู้ชายในจังหวัดพิษณุโลก . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาประชากรศาสตร์ วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

วรรณภา กิระตระกูล . พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบัน . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2545.

วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ . การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาสังคมวิทยาการพัฒนาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2546.

วรัญญา กุลดิลก . ทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

วันทนี วาสิกะสิน และคณะ . ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

วิทยา นาควัชระ . ตอบปัญหาการเลี้ยงลูกและวัยรุ่น . พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2544.

ศักดิ์ดา สามูล . การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต , สาขาวิชาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

คันสนีย์ นัทธีศิริ . การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกำบังกั้นการติดเชื้อโรคเอดส์ในกลุ่มนักศึกษาชายระดับปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตรสาขาคอมพิวเตอร์ศึกษาและสายอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาโรคติดเชื้อบำบัด บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.

ศิริวรรณ ธีบุญผล . ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่น . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลสตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.

ศรีพัทธา จาริวงค์ . ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานใน โรงงาน อุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต , สาขาวิชาสาธารณสุข ศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.

สร้อยวลัย สุขดา . ค่านิยมและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต , สาขาวิชาสุขศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2543.

สุภาภรณ์ ปัญหาราช . พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้ภาวะเสี่ยง : การศึกษาเชิงบรรยายในวัยรุ่น ในเขตเทศบาลขอนแก่น . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต , สาขาวิชาการพยาบาลแม่และ เด็ก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2547.

สุปราณี แก้วกุดั่น . ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครองและสภาพแวดล้อมของสถาบัน กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาลสถาบันการศึกษาของรัฐ กรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2543.

สุวัฒนา อารีพรรค . เรียนรู้เรื่องเพศกับคุณหมอ . พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : บุญศิริการพิมพ์ , 2550.

สมอุรา ไชยสวัสดิ์ . พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในเขตชุมชน เมือง จังหวัดนครปฐม . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต , สาขาวิชาพัฒนศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

- สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข [ออนไลน์]. 2554. แหล่งที่มา: <http://www.boe.moph.go.th/boedb/surdata/disease.php?ds=89>[2554, พฤษภาคม 5]
- โสภณัท นุชนาด. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2542.
- หทัยรัตน์ กิจบำรุง . ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต , สาขาวิชาสุขภาพศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- อนงค์ ชีระพันธ์ . ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น . วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต , สาขาวิชาสังคมวิทยาการพัฒนาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.
- อภิวรรณ มลาแสนต์ . การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่อยู่หอพักและพักอาศัยอยู่กับครอบครัว . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเพศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- อรอุษา จันทวิรุจ . ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต , สาขาวิชาเอกสุขภาพศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544.
- อาทิตย์ รุ่งเสรีชัย. ความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขภาพศึกษา ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- อุบลรัตน์ เพ็งสถิตย์ . จิตวิทยาพัฒนาการเด็ก . พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2544.

ภาษาอังกฤษ

- Balk, D.E.. Adolescent development : Early through late adolescence. California: rook/Cole, 1995.
- Felton, G.M. and Bartoces, M.. Predictors of initiation of early sex in black and white adolescent females. 9(January 2002) : 59-67.

- Johnson, L.S., Rozmer, C. & Admission ,K.. Adolescence sexuality and sexuality transmitted disease: Attitudes, beliefs, knowledge and values. Journal of Pediatric Nursing. 14(March 1999) : 177-185.
- Hingson, R.W., Strunin, L., Bertin, B.M. & Heeren, T. Belief about AIDS, use of alcohol and unprotects sex among Massachusetts adolescents. American Journal of Public Health. 3(1990) : 295-298.
- Klanger, B.; Tyden, T.; and Ruusuvaara, L. Sexual behavior among adolescents in Uppsala, Sweden. Adolescents Health Journal. 14 (September 1993) : 460-470.
- Leeming, F.C, Dwyer, W., Oliver D.P.. Adolescent sexuality. Boston: Allyn and Bacon, 1996.
- Luster,T. & Small, S.A.. Factors associated with sexual risk-taking behavior among adolescents. Journal of Marriage and Family. 56(January 1994) : 622-632
- Rice, F.P.. Child and adolescent development. 2 nd ed. New Jersey : Printice-Hall, 1997.
- Richter, D.L., Valois, R.F., Mckeown, R.E., and Vincent, M.L.. Correlates of condoms use and number of sexual partners among high school adolescent. Sch Health Journal, 1993.
- Sarafino, Edward P. Child and adolescent development. Glenview : Scott Foresman, 1980.
- Sorenson, Herbert. Psychology for living. New York : Mc Graw-Hill, 1974.
- Strunin L, Hingson R. W.. Alcohol,drugs and adolescent sexual behavior. Int J Addict, 1992.
- William, V.O. Beliefs and opinions about condom use of African-American adolescent males 18 to 22 years of age. Journal of Public Heath. (November 1992).

“ภาคผนวก”

ภาคผนวก ก

การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ข้อความ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1.การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรัก/แฟนในที่สาธารณะ	10.500	18.466	0.599	0.793
2.การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรัก/แฟนในที่ลับตา	10.033	20.654	0.244	0.813
3.การกอดจูบกันกับคูรัก/แฟนในที่สาธารณะ	10.400	19.145	0.433	0.804
4.การกอดจูบกันกับคูรัก/แฟนในที่ลับตา	10.000	20.552	0.308	0.811
5.การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วิซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพ และเนื้อหาช่วยอารมณ์ทางเพศ	10.300	19.459	0.433	0.804
6.การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วิซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพ และเนื้อหาช่วยอารมณ์ทางเพศ กับคูรัก	10.200	19.062	0.560	0.797
7.การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต (chat) กับเพื่อนในเรื่องเพศ	10.200	18.303	0.649	0.790
8.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า ไวน์ เบียร์	10.400	17.559	0.633	0.788
9.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบันเทิง / ในงานเลี้ยง	10.333	18.299	0.547	0.795

การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ข้อความ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
10.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับคูรั๊กในสถานบันเทิง / ในงานเลี้ยง	10.167	19.040	0.284	0.819
11.การเสพยาบ้า ยาอี ยาเลิฟ ยาไอซ์	10.333	18.920	0.481	0.800
12.การสูบกัญชา	10.300	18.493	0.511	0.798
13.การไปเที่ยวผับ เคาท์ไนท์คลับ ค็อกเทล เลานจ์	10.367	18.447	0.671	0.790
14.การไปฟิตเนส	10.167	20.764	0.154	0.818
15.การไปเที่ยวอาบอบนวด	10.067	19.857	0.301	0.812
16.การไปเที่ยว หญิง/ชาย ขายบริการ	10.033	21.137	0.068	0.823
17.การไปนวดแผนโบราณ	10.067	21.444	0.007	0.824

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น กรณีศึกษาในกลุ่มนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ในด้านการมีคู่วัย การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หรือการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้ จะทำให้ทราบถึง ระดับพฤติกรรมเสี่ยงในด้านต่างๆของวัยรุ่นว่ามีความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด และผลการวิจัยนี้สามารถนำมาเป็นแนวทางในการป้องกัน หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ให้ลดน้อยลง โดยข้อมูลต่างๆที่นักเรียนตอบในแบบสอบถามนั้น จะถูกเก็บเป็นความลับ จึงไม่มีการระบุชื่อ -นามสกุล และสถานศึกษาลงในแบบสอบถาม ยกเว้นชั้นปีที่นักเรียนศึกษาอยู่ โดยข้อมูลที่ได้ทั้งหมดจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น และผู้วิจัยขอรับรองว่าจะไม่มีผลต่อตัวนักเรียนประการใด จึงขอความร่วมมือให้นักเรียนช่วยตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ถ้านักเรียนมีความสงสัยหรือไม่เข้าใจ หรือต้องการข้อมูล
โครงการเพิ่มเติม สามารถติดต่อได้ที่ นส . ภาณุมาศ เสนีย์ศรี สกุล
หมายเลขโทรศัพท์ 081-8662134 หรือถ้าต้องการร้องเรียนเกี่ยวกับ การ
ตอบแบบสอบถามนี้ ให้ติดต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมโครงการ
โทรศัพท์ 02-2188147

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 - ตอนที่ 3 เป็นประเมินการรับรู้พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง หรือเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความ หรือเติมข้อความลงใน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ปี
3. ศาสนา พุทธ คริสต์
 อิสลาม อื่นๆ(ระบุ)
4. ท่านกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ สาขาวิชา
5. ปัจจุบันท่านได้รับเงินค่าใช้จ่าจากใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 บิดา / มารดา หารายได้เอง คนอื่นๆ(ระบุ)
- ท่านพอใช้หรือไม่ พอใช้ ไม่พอใช้
6. ท่านใช้จ่ายประมาณเดือนละ บาท
7. สถานที่พักอาศัยในปัจจุบันของท่าน
 บ้านตนเอง/บิดามารดา คอนโด/อพาร์ทเมนท์/หอพัก
 บ้านเช่า อื่นๆ (ระบุ).....
8. ท่านพักอาศัยอยู่กับใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 บิดา / มารดา พี่น้อง ญาติ อื่นๆ (ระบุ).....
9. สถานภาพสมรสของบิดามารดา
 อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่
 หย่าร้าง บิดาถึงแก่กรรม
 มารดา ถึงแก่กรรม บิดา / มารดา ถึงแก่กรรม
 อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 แบบประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

1. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นครั้งแรกตอนอายุเท่าไร

0 ไม่เคยดื่มเลย (ข้ามไปข้อ 2)

1 เคยดื่ม

1.1 ครั้งแรกเมื่ออายุ ปี

1.1.1 สาเหตุในการดื่มแอลกอฮอล์ของท่านคือ

1 เพื่อนชักชวน

2 คลายเครียด

3 หาประสบการณ์/อยากลอง

4 อื่น (ระบุ).....

1.1.2 ชนิดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรก

1 เบียร์

2 ไวน์

3 เหล้า

4 อื่น (ระบุ).....

1.1.3 ท่านเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จนทำให้ท่านอยากมีเพศสัมพันธ์หรือไม่

0 ไม่เคย

1 เคย

2. ท่านเคยทดลองใช้สารเสพติดหรือไม่

0 ไม่เคย (ข้ามไปข้อ 3)

1 เคยทดลอง

2.1 ครั้งแรกเมื่ออายุ ปี

2.1.1 สาเหตุในการใช้สารเสพติดครั้งแรกของท่านคือ

1 เพื่อนชักชวน

2 คลายเครียด

3 หาประสบการณ์/อยากลอง

4 อื่น (ระบุ).....

2.1.2 ชนิดสารเสพติดที่ใช้ครั้งแรก

1 บุหรี่

2 กัญชา

3 ยาบ้า/ไอซ์/ยาอี

4 ยาน อนหลับ /คลายเครียด

5 อื่น (ระบุ).....

2.2.3 ท่านเคยใช้สารเสพติดจนทำให้ท่านอยากมีเพศสัมพันธ์หรือไม่

0 ไม่เคย

1 เคย

3. ในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ท่านมีพฤติกรรมเหล่านี้หรือไม่ ถ้ามีให้ระบุความถี่โดยประมาณ

พฤติกรรม	(0)ไม่เคย	(1) น้อยกว่าเดือนละครั้ง	(2) 4-6 ครั้ง	(3) มากกว่าเดือนละ ครั้ง
- อ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน ที่แสดงภาพและเนื้อหายั่วยุอารมณ์ทางเพศ	☐	☐	☐	☐
- ดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างชายและหญิง	☐	☐	☐	☐
- ดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี ที่แสดงบทรักระหว่างเพศเดียวกัน	☐	☐	☐	☐
- เปิดเว็บไซต์ที่แสดงภาพยั่วยุอารมณ์ทางเพศ	☐	☐	☐	☐
- สื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน (chat) ในเรื่องเพศ	☐	☐	☐	☐
- ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	☐	☐	☐	☐
- สูบบุหรี่	☐	☐	☐	☐
- ใช้ยานอนหลับ/ยาคลายเครียด	☐	☐	☐	☐
- ใช้สารเสพติดชนิดอื่นๆ	☐	☐	☐	☐

4. ในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ท่านเคยไปสถานเริงรมย์ต่อไปนี้หรือไม่ถ้ามีให้ระบุความถี่โดยประมาณ

สถานที่	(0)ไม่เคย	(1) น้อยกว่าเดือนละครั้ง	(2) 4-6 ครั้ง	(3)มากกว่าเดือนละ ครั้ง
- ผับ/เทค (pub/tech)	☐	☐	☐	☐
- บาร์ (bar)	☐	☐	☐	☐
- ไนท์คลับ (night club)	☐	☐	☐	☐
- คอกเทลลานจ์ (cocktail lounge)	☐	☐	☐	☐
- ซาวน่า (sauna)	☐	☐	☐	☐
- คาราโอเกะ (karaoke)	☐	☐	☐	☐
- อาบอบนวด (massage)	☐	☐	☐	☐
- คอนเสิร์ต (concert)	☐	☐	☐	☐
- ฟิตเนส (fitness)	☐	☐	☐	☐

5. เพื่อนของท่านมีพฤติกรรมเหล่านี้หรือไม่

พฤติกรรม	เพื่อนสนิท		เพื่อนในห้องเรียน	
	0ไม่มี	1มี	0ไม่มี	1มี
- ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น ไวน์ เบียร์ วิสกี้	☐	☐	☐	☐
- ใช้สารเสพติดชนิดต่างๆ (เช่น กัญชา ยาบ้า/ยาม้า ยาอี/ยาไอซ์ สารระเหย ฝิ่น เฮโรอีน เป็นต้น)	☐	☐	☐	☐
- อ่านหนังสือ/ดูภาพยนตร์/ซีดี/วีซีดี ที่แสดงภาพและเนื้อหาที่ยั่วยุอารมณ์ทางเพศ	☐	☐	☐	☐
- เที่ยวสถานเริงรมย์ (ผับ/เรค บาร์ ไนต์คลับ คอกเทลเล้าจ์ ซาวนน่า ออบ ออบนวด เป็นต้น)	☐	☐	☐	☐
- มีคูรัก/แฟน	☐	☐	☐	☐
- เคยมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก / แฟน	☐	☐	☐	☐
- เคยมีเพศสัมพันธ์กับชาย/หญิงขายบริการทางเพศ	☐	☐	☐	☐

6. ท่านมีคูรักหรือไม่

0 ไม่มี (ข้ามไปข้อ 7)1 เคยมี แต่ปัจจุบันไม่มี2 ปัจจุบันมีคูรัก

6.1 ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์กับคูรักหรือไม่

0 ไม่มี1 มี ท่านใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่0 ไม่ใช้ 1 ใช้บางครั้ง 2 ใช้ทุกครั้ง

7. ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์หรือไม่

0 ไม่เคย (ข้ามไปตอนที่ 3)1 เคย 7.1 ครั้งแรกเมื่ออายุ ปี

1.2 ท่านมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับใคร

1 แฟน/คู่รัก

2 เพื่อน

3 คนขายบริการ

4 อื่น (ระบุ).....

1.3 ครั้งแรกที่มีเพศสัมพันธ์ ท่านใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่

0 ไม่ใช่

1 ใช่

1.4 ครั้งสุดท้ายที่มีเพศสัมพันธ์ ท่านใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่ (ถ้ามีครั้งเดียวให้ลงข้อนี้ด้วย)

0 ไม่ใช่

1 ใช่ สาเหตุที่ใช้ เพราะ.....

1 แฟนให้ใช้

2 ป้องกันการติดโรค

3 ป้องกันไม่ให้ท้อง

ตอนที่ 3 แบบประเมินการรับรู้พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง สถานการณ์ใดที่ท่านคิดว่ามีโอกาสเกิดพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุดเพียง 1 ข้อ

สถานการณ์ที่ท่านคิดว่ามีโอกาสเกิดพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์	0 ไม่เห็นด้วย	1 เห็นด้วย	2 ไม่แน่ใจ
1.การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรัก/แฟนในที่สาธารณะ	☐	☐	☐
2.การอยู่ด้วยกันตามลำพังกับคูรัก/แฟนในที่ลับตา	☐	☐	☐
3.การกอดจูบกันกับคูรัก/แฟนในที่สาธารณะ	☐	☐	☐
4.การกอดจูบกันกับคูรัก/แฟนในที่ลับตา	☐	☐	☐
5.การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหายั่วอารมณ์ทางเพศ	☐	☐	☐
6.การอ่านหนังสือ หนังสือการ์ตูน การดูภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี เว็บไซต์ ที่แสดงภาพและเนื้อหายั่วอารมณ์ทางเพศ กับคูรัก	☐	☐	☐
7.การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต (chat) กับเพื่อนในเรื่องเพศ	☐	☐	☐
8.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า ไวน์ เบียร์	☐	☐	☐
9.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบันเทิง / ในงานเลี้ยง	☐	☐	☐
10.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับคูรักในสถานบันเทิง / ในงานเลี้ยง	☐	☐	☐
11.การเสพยาบ้า ยาอี ยาเลิฟ ยาไอซ์	☐	☐	☐
12.การสูบบุหรี่	☐	☐	☐
13.การไปเที่ยวผับ เคาท์ ไนต์คลับ ค็อกเทลเลานจ์	☐	☐	☐
14.การไปฟิตเนส	☐	☐	☐
15.การไปเที่ยวอบบ่อนวด	☐	☐	☐
16.การไปเที่ยว หญิง/ชาย ขายบริการ	☐	☐	☐
17.การไปนวดแผนโบราณ	☐	☐	☐

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวภาณุมาศ เสนีย์ศรีสกุล เกิดวันที่ 24 เดือนมกราคม พ.ศ. 2529 จังหวัดชลบุรี การศึกษาระดับประถมศึกษา ชั้นปีที่ 1-6 จากโรงเรียนอนุบาลชลบุรีและมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-6 จากโรงเรียนชลกันยานุกูล และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาค การศึกษาดำเนินประจำปี พ.ศ. 2552